

רִפָּאֵל הַמֶּלֶךְ

הנוآل לבנשת ישראל מכל צרה וצוקה. בספר זהה נקבעו

א) סגולות וקמיות על כל צרה שלא תבוא. מאות הצדיקים הקדמוןים הטפורסמים בעולם ז"ע. וגם קמי' חדש למנפה מאת המניד הקדוש מטורייסק זצוקלה"ה ז"ע.

ב) רפואות מעילות להרבה מחלות. הן רפיאות בייתות והן רפאות רוכליות. מאותן שניתנה רשות מאת הטעשה למוכרן לכל. וזכירות בשפטו של לשון ליטין כדי שיוכל כל איש לקנותן.

ג) להשים להרבה מחלות כפי המקובל מדור דור. ועוד מלבד זה נמצאו בו הרבה עניינים נחוצים מאד לכל אדם.

כל אלה חברותי אובי הצער באלווי יישראאל עבר לעברי ה'

יהודה יודל בר' יישראאל יצחק זלראענברג.

החוונה כעת בעיר לאדו. לפנים רב בק"ק טארלא.

מחבר הספרים ידות נדרים. שעריו זהר תורה.

אליהו הנביא. חptr מגוע רבינו יהודה החסיד זצוקלה"ה.

נדפס בהוצאות המוס"ס ר' יצחק שלאמאוויין מעיר לאדו.

פִיעָרְקּוֹב

בדפוס הנגיד מ"ה שלמה בעלבאטהוזסקי נ"י.

שנת תרע"א לפ"ק

ב"ה; יצא לאור עכשו לטובת אחינו בני ישראל ע"י

הרב אשר אנטיל קרויז

רב דקהל ראנצפרט - פה וויליאמסבורג

בכד להגה"ק מופת הדור, פועל ישועות ברפואות של רפאל המלאך כקש"ת מוה"ר אשר אנטיל יונגריין ב' מבוחת אשר מטשענגן זי"ע;

שנת....ברפאל זהה סגולה ורפואה....תש"ב לפ"ק

גָּדוֹ מִיְּנָצֵא טִיעַנְדָּר בֶּרְיַזְעָר יְהִי'

אוון אויר שרייב די טעלעכ שורtot אינן אידיש, כדיעדר זאל עס. קעגען פארשטיין.

נאר מיט איבער 20 יאָרֶן זוֹרְדִּיךְ חַבְּ אַיְלָ שְׂוִין גַּלְּאָזֶט אַפְּדָרְדָּקְן דָּעַם דָּאַזְּגָּן סְפֵּרְמִיטְן נַאֲמָעַן "רַטְּבָּל-חַמְּלָאָךְ" וּוֹסָם דָּעַר נַאֲמָעַן אַלְּיַין בָּאוּווֹיְזִישׁ שְׂוִין דִּי גַּרוֹזִיסְקִיטִּישׁ אַוְּן וּוּבִיכְסִיגְקִיטִּישׁ טְוֹבָם אַיְנָהָלֶט, אַוְּן טָאָקָע דָּעַרְפָּאָר וּוּוַיְילָעַס אַיְזָאָר וּבְרָדְרָאָס צָוְחָלְשָׁן אַיְן חַווִּיזְ, חַבְּ אַיְלָ שְׂוִין בָּאַשְׁלָאָסְן סְעַד אַפְּמָלְצָו לְאַזְּן אַיְבָּעְדָּרְדָּקְן אַוְּן זִיִּי מַאְרְ-שְׁפָרְדִּישְׁן צְוֹדִישְׁן מִיְּגָעְ בָּרְדִּיעָרְ יְחִיְּ, כְּדִי יְעָדָעְ זָאָל דָּעַם חִילְּיָגְן סְפֵּרְמִיטְן אַדְּרִיכְ-

אזרוי זוויל מײַן חײַליגער זײַידע פון טשענגןער (נאך זוועט איך דורך זיך) זוועלכער
אייז געוווען מאדרעכנט אלס דער גראטער בעל מותח איין אויגאנטן איין זײַין דוד, וואס
עד חמאת אויז געהילט טויזנטער קראאנקעטס דיז בעצעטן אוון רפואות וואס ער אליאין
חאט אונגעשריבען, עס אייז נאך יעטס אויז פארבליבען איז'נס פון זיין זענעם "סְפָרְ-חֲדָרְבּוֹאָתְ'"
וואס ער אליאין חאט עס געשעריבען אוון אַטְיִילְ-דָּעֵרְפּוֹן חאט ער מסכל געוווען פערצענעלעך
פון יַמְלָאָךְ-דָּמָלָאָךְ אליאין, זוויל עס וווערט געבערגנטס איין די סְפָרְבּוֹים וואס זענעם שׂוֹין
פון לאנג צוֹרֶיךְ געדראָטס געווואָרָן איין לשׂוֹן קְדוֹשָׁה, אוון איך חאלט זײַ יעטס בְּקָרוֹבְ
אייז'ה בְּיִם אַרְוָמִיסְגַּעַבְן אויז אַיְבָּרְזַעְצָן אויז אַיְדָּישׁ. עס וווערט געבערגנטס זײַער
סְפִּיל וְזָוָּזְדָּעְרְלָעְכָּע סְפִּיטְוֹתִים אוון מְוֹתָהִים, בְּלוֹיז 1 סְפִּירְטָן וּוְיִל איך אַיְיךְ דָּא בְּרָעְגָּעָן
בקְיִצְׁרוֹן, ווֹיִיל עס האָש אַשְׁיִיכְל שִׁיכּוֹת צוֹ "רְפָאָלְ-חַמְלָאָךְ";
(סְפִּירְטָן בְּגָעָה)

(ס' פ' ג' א) דער רבִי באָקְרֶםַט רַעֲצָעֵפְטָן פֿרָוּ מְלָאָן-רְפָאָל

ר' יונתן דער מחבר פון דעם באָריםטען ספּר "סְנוֹחַת אִישׁ" איז געוווארן מרא דאָתראָן איז שטאָש שטענגעדר איז ער געזען אוֹן געלערטס יומס וליילַה מיט אָויסטערגעווועטלעכע – הַתְּמִדָּה, ער האָט נִשְׁתְּ גַעֲזָוָאַלְטַ מְבָטֵל זִיְּן קִין אִין רֶגֶע פָּוֹן לִימֹד הַתּוֹרָה, אַפְּלִיאָן דָּרְבִּיכְּן, דִּי טַאַכְּשָׂעָרְ פָּוֹן דָּם גְּרוּזָן גָּאוֹן אוֹן צְדִיקָּן פָּוֹן מַאֲטַעַרְדָּאַרְךְּ מַותָּהָרְ רְ, מַאְיד אלמאָשְׁדָּעָרְ זְדוּקָן הַאָט אַיִּם נִשְׁתְּ גַעֲטָאָרְשַׁ בְּפָסִיק זִיְּן, אוֹרֵיב עַמְּפִיעָרְ אִיז גַּעֲקוּמָן צָוָם רַבִּי נְ וּוּגָן אָן עַדְן וּוּאָסְטָן דִּי רַבִּיכְּן הַאָט פַּאֲרַשְׁטָאָגָעָן אָז עַס אִיז נִשְׁתְּ גָּאָר וּוּיכְּשָׁגָג הַאָט פָּעָן אַיִּם נִשְׁתְּ אַרְיִינְגָּעָלָאָצָּה.

דעם אבדערן טאג גאנץ פֿרײַ קִוּמֵט אָן אַיְזַ חֹוּפַּעַ פֿוֹן שְׁעַנְגָּעַדְעָרַ רְבִּיַּן אַ וּוְאֲגַן
וּוּסָם אַיְזַ גְּעוּזָן אַינְגָּאַנְצָן אַבְּדָעַקְשׁ מִיטַּז זַיְלָבְעַר, אָונַן פֿוֹן דָּאַרְטְּחַאַשְׁ מַעַן אַרְוִיְּסָגַע -
זַוְּמָעַן אַ חֹולָה אָונַן אַיְסַ גַּעֲרַעַנְגַּט צָוָם רְבִּיַּן אַיְזַ שְׁטוּב אַרְיַיַּן, דָּעַרְ חֹולָה חֹאַש גַּעַתְאַט
אַ זַּיְיַעַדְ שְׁטָאַרְעַטְ פֿוֹסָטְרַאַדְקַהְיַיְט אַז עַד הָאַשְׁ נִישְׁטַ גַּעַעַנְטַשְׁ שְׁתִּיַּן אַוְיַיְזַ זַיְיַיְזַ.
אַיְזַ גְּעוּזָן אַ גַּרְוִיְּסָפְרַ אַרְקָאַמְּ וְזָאַס עַד אַיְזַ שְׂוִין אַוְיַיְגָעַזְוּזָן בְּיַיְדַּיְגַּרְעַטְשַׁ רַוְּמָאַט
דָּקְשָׁוְרִידָעַם אָונַן פֿוֹסָטְרַאַדְקַהְיַיְט, בעַדְעַר אָונַן קוֹדְרַעַטְשַׁע אָונַן עַם אַיְזַ זַוְּגַע.

דעם אידישן רבבי נ פון שענגן או ער גיט רפואות אונז בי אים וווערט מען געחאלטן
חאש זיך ער גראך באין ברירה געמווט אונגערגעבן אונז קומען קיינן שענגן ער, וווערט ער
וועל טאקע אויף זיך אליען זען אויב די זאך איז טאקע ריכטיג, אונז ער אליען חאש
טאקע בעבעטען או ער רבבי זאַל אים געבן אָרפואה,

דרר שענגבערדר רבי חאש מיט זיין תמיימות געטראכט, און ער החאש ביימס ערלטן
סיניגט נישט געווויסט וואוּס פאר אַרטפֿאָה אִים צוֹ גַּעֲבָן, אֵיז אַטְּ גַּעֲקָמָעָן דָּרֶר גַּעֲדָאָן
גַּלְּיִּיר, דָּאָס ער זָאָל אִים גַּעֲבָן דִּיְּרַטְּפֿאָה וּזָאָס דָּרֶר שְׁלִיחַ הַחַס אַוְידָעַן טִשְׁ אַוְיְתָגְשָׁרְבִּין
חַאַס דָּרֶר רְבִּי גַּעֲהִינְסִין אָז מָעָן זָאָל גַּלְּיִּיר בְּרוּגָעָן וּמָעָדָעָן מָוָן אַפְּטִיכִיךְ אָזְן דָּאָס
גַּעֲבָן דָּעַם גַּרְאָךְ, וּמוֹעֵן דָּעַר גַּרְאָךְ חַאַס נָאָר עַפְּפָם אַוְידָעַן גַּעֲנָגְעָן פָּוָן דָּרֶר רְפּוֹאָה אַיז ער
גַּלְּיִּיר גַּעֲזָוָנָשׁ גַּעֲוָאָרָן, מְחַמְּתָן דָּאָס אֵיז גַּעֲוָוָן פָּאָר אִים צְוַעֲגָרִיךְ פָּוָן חִימָל, דָּוָרָךְ
דָּעַם גַּרְאָךְ אַיז דָּעַרְבָּאָן אַרְטִיכְעָקְמָעָן אַסְּקָעָתְּ פָּאָר אִידָּן.

שענגן בעדר רבי זון אלין דער מאלך רפאל אלין פרומדר מענדש ווואח האט יוניגערשריבן די רשותה איז געוווען דער מאלך רפאל אלין זונען ער דומאלש איז ער נטלה געווואן, איז ער פון דומאלש און ער זונען געקומען צו אים מענדשן אין די צוינטער נאך רטאות און ער זונען געהאלפן געווואן, זכורות יגן עליינו ועכ"א; שיער ברידער צי; איר ווועך עפנעם פון דעם חיליגן סדר און

אָזְנוֹתֶךָ בְּרִיחָה מִשֵּׁת אַסְטְּרָה נְחַת אָמֵן.

כתבת חמוץ ל

RABBI A. KRAUSZ
171 South 9th Street
Brooklyn 11, N. Y.
EV 4-2569

הקדמה

ב 8

בתוב אשר מכך אל דל. ואין לדכמיו כחולה המוטל על טרכיו. כי אף אם עציל גדול יותר מה הנלה לו זו מושךו. וכנה ממנה מטכלי הול בפצעיו לעין בדצל בעצל ודעט חזק וגמה לנזר לו. וזה עיקר מות נקל חולים לטין ולברך את מהלו כדי להזין כמה ככל לנזר לו. וכנה חמתם סדכל שככל חפצתי צוח ולחימתי צפירות. כי אני החק עלי נבדקה הוות. להויה לאור ספר זה כנחון מלך להמליך צו סגולות מועילות ולפחות יציבות גס רפחות רוכליות. מלהונן סיגתך רשות לכל חרס לנשאותן כל רופח. כי לחו כל מקום וגבל זמן יט צחפנות להציג תיכף רופח. ובפרט הענייש טהון ירס מסת לקרים רופח. וכל הספרים כללה שטאפוו לאור עד עתה אין גס לחוד מרס טיש' צו הכלית המכוקץ. כי צטורה להרחקנה מומדים ואפירים טכלי המונה. מעשי טוביה. זכה פסה. מפלדות חרס. מפלדות ללקס. צילש. הנס הספר מעשי טוביה חמתה שהו היות מועיל. אבל הרטחות סמלחות צו מען מושר הנס. ועיקרו נתקבר לך על יסוד עגינה. לחם לבן לכתם ליטול במחלה. וטהר הספרים שוכרתי כל הרטחות סמליהם נס אין עוד מומינים רקמות חכם הרטחה ט마다 נאכל הכלב דלה וחוש. אף הוא עוד בטי רוכלים גודלים כמו יוס. רק כי רוכלים מהווים צעריות עס לרורות סממים. והוא נהגים לו לרפותם אם חמள עס כל דברים נמלטים. לשינו מיי נוה. מיי מל. מלון וח'וון. חלק דוב. עור זהב. ונב חלי. קרן הלי. מלפי הפיל. עני נאל. חכני הטענה. ועוד ברומה נס. והוא שקדבר נמלם ונחנוך ביזה לו טרומק קצבל להציגו. ומה פועלו חכמים בתקינות. וכן גס הקמיות האמוכחות באלנו הספרים ניכ' על פי דוב כס מה טהיר עפ' דין נמסוק כס. כי מי וס ירכב לנו ביחס הלה לאנטוק צהיבות מלחמות חדירים וקדושים. ואלבד זה אין מלחמות צוציס מלחמת שנגת טנות הרפש. וכנה חחלי ספרים נזוריים קמו עוד צעלי מחרביס להקר טחנו קימוח טחינח וקצלו דין מן דין להעתיק סגולות לרפותם מן המים השר זכרתי. וסדרה עמלתי להציג הספרים פחלוכו רפואה וחיס. ימלט נפסו. אהן נפסנו. ימלח חייס. דנק מלח. חממתה בנים. כהר תורה. ילקוט מטה. לדכי ימח. סגולות ישראלי. ולחיות כלס בחזרו העמלה לוותה. אף יושלו ולע' יללו זמן זה. וככן אף נתנו לי רעיון מנוח וועלרו חותם תמיד להמר. חזק וחמצ' כי עלי מותת פמלחכה הות נחבר ספר כא השר יביך חוטלת ומואר להויסים צמוקמות אהן רופאים מלווים. ובפרט לטנאים והכינאים שלין ירס מסת לקרים תיכף לרופח. וכל מחלת במלחכה נקל להעכירה לו טכ'פ להחליטה גס פ' רפואה קטנה. אהן אהן לוחמים היה כל נחילה הינה מהגדר ותתשבט כעבותה העגלה. ואנכי התעלמתי צוח כי עסקתי נחיזוריים חזריס. אהנס כהן נחלה על רגלי. כריש שתח' דבנת פרעה'. וכל מטכלי שפנתי צחול'. צטוריים גודלים רחל'. אה עלה על רעיון חולי וזה עונש מן סרים עלי הרג'

אני מטהן בחרטול ספל כו. וכחלמתי צלבי לי כהנץ יעזול לי אַסְטִילָאַט לאחלי מני ולאקימני צפלו טפגה מכל טמי הוליה מהצטמי לפועלן. ותוואס נעלן עליון האר צלה לי פולתו מקודש וירפאי ממחלמי. וקלצתי אל אמלתבש בנטחן לטחן דלים טיפה לי בטוורי לאצטיל אל דל דע בנטומיטים ונטלית. כי חס ברפואות מועילות. חכל לך מגעתי מלבדו גס מעט לרפאות וטגולות מן המוכחות בספרים הכל. אך צקלו טפגה בפלט חמת להחת וביכרתי מכאן רק חומר שיט צהירות לאלת לנטיגס. וגס צבן חין זורת מהד למחמת הרפואה נגונת צוון היא. וכן גס צבעני הקמיות לקטמי וביכרתי מברך רק אלה חכל ידועות וכחולות לי עפ"י לירופן טהין מסוכחות. וגס צהין מן האכבות מלהכים לך צמות קדויס שט לירופי פסוקois צבן רק כמה הפלת חיומה וחדירה. ואל כל רפואה וטגולת וקמייט טהנתתקתי מן בספרים הכל נגמי מקור מילון צלית שט בספרים הכל. ואל אלה חכל הנגמי טיצה אמרץ ידע הקורה טהו ר"ת אברהם מרדיי נחים. כל רפה קדוסה משלחת לדיקי יסודי עולס המגיד הקודיש מטוריים וחיו וזקן זתקלה זע. האר מקובל לי טהנתתמו צוון הקמיות לו קקמיות:

וזבחה די וסמל בדבושים אהלה טהנת ציבין טהור טועלת הספל היה. ואיני לך להתנעל לטפי הקורהים על מה ולמה צהמי של כלום לחכבר ספרי זה. כי כמו טחולטי לרחות נחן לאס בת עיניס קאמיניס ומהזקנים כה לחייהם. וכך צכל חינר נלך לאר ישען עליו כן נלך לספל זה לכל חייך והיכן. וחף גס אהם לך נעלם ממש כי נא אםכו מיתנדיס על ספרי זה חכל רוח הקינה וחתת טבונס נצון נחן בקדמוני ולפען נחן כריית עקלמו. חכל רוח הקינה וחתת טבונס חנס תנעל בס. ויתתקאו לבתי קנות חוות. חכל טלית כתוב ניס פחים בדרכ עקס. וכל שומר נפשו ירחק מטא ויתפרק לאל ספרי לאנוו מיך. כי חולר יקל ונתמד הוא. ונפלט כי גס הספר צעלמיות שוו מגולה גדולה להחיט יטעה למקצה לילד וטמירה לילדת. צפיה הספר זה מוכסה תחת מלוכותי שט נפק נעה בכח צמות המלהכים הגדולים טהנתה צבקמיות שט הספר זה:

ובענין כלחיס נה מטעמי כל בירור וליקוט. ולען מגעתי מהנהיה חת האר נלפסו בספרים הכל וכן אהלה נמלחו צקבלה. כי סלא מקל כח הטגולות וכלהתס. אלו כמו אלה. הויך לך כחappa. טהדריך גוזר וכקכ"ה מקיים. חכל חמת נלך גס לו חייז פטולה גטמיה. ובידמי יט צוה סוד. ולוחת נה לריאתי לטאות בירור באס. כי חס ילהו מפני פה קדויס כלם צערלו חכל חס אטגולות ובלחשים ילהו מפני חייך פקעת שלין לו כחappa. מספק אני מלהד חס יטערלו. כהנץ הילכתי בענן זה צפניש צמערכת "טגולה". ונלה מומכ לאס לתמוך על עוזת הרפואה המרפאות כח דרכ לטבע. כמה טהחות מרפה חת מחלת קרען כח דרכ טבע. וע"ז כתוב ולפיה ירפיה. ולכך ח"ל מכון טהנתה התולס לטאות לרפאות. ומ"כ עמלתי האה נלקט לרפאות

הקדמה

לפ洋洋 קיימות ולפ洋洋 רוכליות מן היבשה סטוי חכמי נרופיות היה אז
באותה אס. וכגatty היה לפ洋洋 נסמוון טל נסן "לטין". כמו טנקלרים היה
פרוכליים כל כטולם. שהמלה זו כלם נגנון וזה השם המשיקרייס טן
לפ洋洋 יכו כמו טנקלרים צלטן "לטין". ובכן יוכל כל חיט וויט מלהו
מידינה באה להציג חותן הרטאות אבל כל פרוכליים בנטולם. כי איך נמלחו
בון סמי מות. וויל נמלחו באה את האל יוכלו נגדו טום ווק וקלקן להמלחה
כי אם היה האל יוכלו להביע מוזר ומabcdef נגרת היה המלחה כלה. והוא:

על"פ להחלטה:

ומעתה נטהר לי רק להגפלל מהל גומך טלי טקי' צווארי טלה יהוד טל
ידי ח"ו טום מכטול ותקלה. כי אם טכל חולה ימלח צפלי
לא רפייה וטנה. זכותה זה יטמוד לי שזוכה לנולות מטה מטה וחדע לאטיא
לטוקלי תסובב חמימות על כל טהלה וטהלה. ואל יטטו כי קויך פ"ח נטהה.
והל יכלמו כי מבקשך הלהי ישראה. וויל נגרות בזוויג נגיון גולן. במקלט

בימיו אהן:

לכרי המהכני המלה ליטועה נקיון הכלל ונטהו
בק' יודל רוזענברג

הקדמה

הה' שאלות נושאן נגייל. חלקו האיגן בזאת מושג בדרכו. מובן כי חוץ ספלייט
 קפלים פגנולס להרין טהורה גמתקה תכלע ערלה מן התינוק כליאולס.
 ושען יוציאו לומדים מטבחים את רוחם ומפלפליס צוה אם מותל לעתות סגולת
 או לו לה. טכני צבר כהדרס מהימר חכילה הוא. ויש מדחיקיס עלאס לאטיל
 מוחאמ דכליינה הויה צלח דרך גההן. והנה כל זה כדורי פ'. היפך לטפל
 ולמעין צוה אם פיעו שומעים שלפעמים נפקדה עקרלה עז' סגולת זו. לו או
 סייע חמניות הייא ממוקות בגונלה זלה לומר רביזום המליה חולה לתבלע הדרס
 מרלה תפוך גהירון. לו היפך עז' כה הערלה תפוך גהירון מהתם שכתלה
 מתן זה כה שתוכל לקדול גהירון. לו שכתלה הדרס את המלה קמומה על
 גהירון תפוך גהירון להטהה הויה. אבל כמדומה לו צכל גר רשות יודע
 ואבון צלון שוט טיכות פן טפ' כה רוחניות וכן עפ' כה מבעית לאהמר טפ'
 סגולת זלה תפוך גהירלה. וככן המלפק כל חוכם מלומר על הלה המפלפליס
 גהירון צוה גהירון כדורי לטס לבנות זמן וויל ודיו על בטוטים וגבליס כללה.
 כי עותים רק הוה ומליל צתמאן כולה בספרות יטלול. כי לפיכון לומר
 אוניות יטלול יכלטו בקרבן דבר המתועב ומתקנן בויל שזה חלון של הגהה
 מקדמוני הייא חזותם כתמה. ועוד לגדות שך מגונה צוה ולומר טעיז
 ימן כת'ת גהירון להעקרלה. הלה יודע מהלער הו'ל מלהה הערלה בגונטה
 כה גראטיט וכו'. וכזה'ק מובן כמה פונמייס צוה חלון של הגהה מקדמוני.
 וועל נונאים הערלה צעלף נד'ר בכתוב ונחט עפל להמו. ונלן כן לאי
 חומר בפירוטה להוותן קרביילען שונטייס סגולת כויהת הס היך קלי קדעת וצלי
 דעת. כי לויהים בספלייט קטלייס סגולות מהכילות. וסוברים צכל מה סנדפס
 צפפריס כויהת הס דבוריים שיט צאס ממא. ווין יודעיםzin ימיכס וסמלנס
 לברור יכול מחוק פסולת וויל מחוק חפק ומחוק מחוק מל. ומחת לטיות
 מתקן זוה מסקן ומקלקל. כי זה דבר ברור ברכות צונטולס עוד לה נפקדה צום
 פאקלה עז' צמות צוה. ורק שוד מדבקיס כה בטומלה בונות יטלול. ומי
 יודע אם לה ויקומו טור מהכילות כויהת לומר סגולת דרכה לתבלע הלה
 פיש להתרוינס ועי' תפוך גהירון. כי היינו פ'. טכני גס על מיס הלהתווינס
 אגלו וב מלך הדרס רצען וגוי' כידוע. להרמי לחהיר טור יוסל נא. אגלו

——————

אב יתמתה והמלתי כי די צוה למציגים:

ספר רפאל המלאך

אות א

אבן. אם יש אגןים בבני מעיים בכליות או בכיס או בניד. סגולה שתתקה עז ולא תחלוב אותה נ' ימים ונו' לילות ואח"ב יחלבו אותה. ותיכף אחר החליבה ליתן להחוללה לשותה החלב החם. וטוה יחוצצו האבניים (מ"א) :

אבן. סגולה אם יצא מן החוללה אבן עם השתן. יכתוש האבן היטב וישחה האבק מעורב באיזו משקה. ולא תצמח עד אבן בקרבו (מ"א) :

אבן. רפואה לערב במים קפ' קטן "טרינק-סארץ" ולשתות. בן יעשה נ"פ ביום אחר האבילה :

אבן. רפואה לשותה בכל בקר אליבא ריקנא עשר טיפות "טערפאטין" טוב מעורב בחולב :

אבן. לאבניים בכלל מקום שהם רפואה לקנות באפטיק עשב הנקרה בלשון ליטיין "פלארעס-לאוואנדולין" ולבשל בין טוב ולשתות כפ' יין בכלל ב' שעوت ויועיל בעזהש"י :

אבן. רפואה לקחת זרע של שום ולשרות במים וויתר טיב בין כדי שעות. ואח"ב ישתה המשקה בערך נ' "גלווליך" ליום. ועל חזי "גלאו" זרע שום יוכל ליתן נ' "גלווער" מים, או ב' "גלווער" יין (מ"א) : **אבן.** רפואה לקחת א' ליטרא ברפם הנקרה פיעטרושקה. א' ליטרא צנון חזי ליטרא חרין. ולבשל כל זה ביחד עם נ' קווארט מים בקרירת טבוסה עד י"ב שעות. אח"ב הסנן המפרק ע"י מפה. וישחה החוללה מות בערך נ' גלווער ליום. ובאם קשה על החוללה לשותה הדמיות יכול לעוזב בהם מעט "MAILINZ-SACK" (מ"א) :

המלאך רפאל אות א'

אבן. רפואה לבשל כמו טיב עשב הנקרה באפטיק בלשון ליטיין "פאלי-גאנטס-אודריוקולארע". ווישתה מוה בערך ג' גלווער ליום:
אבן. אם קשה על החולה להשתין. מחמת מחלת האבניים והחול אשר בכליות והכיסים. רפואה לבשל כרפס הנקרה פיעטרושקה בתומים וליתן לו לשות:

אבן. רפואה לעצירת השתן לבשל להחולת האבער-מיין. ווישתה פיט שנתבשלו בהם תבואה שבולת שועל הנקרה האבער, וגם ישם בהטימ שטבשל להחולת לשות עשב הנקרה באפטיק בלשון ליטיין "עקוייזעטיג":

אבן. סגולה לעצירת השתן. שיבש החולת נגר האש ותמשתו בטרית פרה מן הטעבור עד רגליו. ועיי'ו ינרשו האבניים מן השלחות (ט"א):
אבן. רפואה לעצירת השתן לעשות להחולת אמבראות חמות מן פיט שנתבשל בהם שבולת שועל או הacen של שבולת שועל ביחד עם חזץ ליטרא עשב הנקרה באפטיק בלשון ליטיין "עקוייזעטיג":

אבדה. מי שנאברה לו אכידה. סגולה שנינדר תיכף מעות או שמן למאור לעילוי נשמהו של ר' מאיר בעל הנם. ויאמר בוה דלשון, אליה דמאיר עני. אליה דמאיר עני. ויעור לו שאומצא או שיחזרו לו במרה את האבדה אשר אבדתי. בוכות זה שניני סנדב סה... לעילוי נשמהו של ר' מאיר בעל הנם זכור לטוב". וכائلת עללה בידו לעשות סגולה זו תיכף אחריו שנאברה האבדה יעאר לו השיטת שומצאה במדורה (מדת"ל):

אבדה. מי שנאברה לו אכידה סגולה שישתוק ולא יגלה לשום אדם. רק יהפוך הכתונת שלו וילק' וישבב בה כך ג' מעת ליא... זימצא או שיחזרו לו אבדתו. אבל לאחר שגילה הדבר לאויה איש לא תועיל לו סגולה זו (ט"א):

אהבה. סגולה להיות אהוב לבל לומר בכל יום כל הণינה, "פשטה מנה זרקא וכוי" עד גמירה בהניגון של החומש. (ר"א):
אהבה. אם תרצה אהבת מי שהוא. סגולה שתתקח כוס מים או יין או שבר ומלא לוגטך ותחזיר המטקה להבום. בן תעלה פעם אחר פעם בתכיפות עד ג'פ. ותתן המטקה לזה לשאות ותרא פלאים (וכירח):

אהבה. אם תרצה אהבת מי שהוא. סגולה שתערב בכוט באיש מטקה ייב טפות מן השתן שלך ותתן זאת לשאות (ט"א):
אהבת

רפאל   אות א   דמלאך   ה ٩

אהבה בין איש לאשתו. סגולה שיקח האיש תפוח וhab הנקדא "אטמיראנץ'" אשר המיע שלו אדרום כדם ויטיף בתוכו נ' טיפות מדם אצבעו הקטון ייתן להאהה לאבול. ותאהב אותו (רו"ח) :

אהבה בין איש לאשתו. סגולה שיחתוך האיש צפוני ידיו ותגליו וישראלם לאבר ווירוב האפר באיזו משקה ייתן להאהה לאשותו. ותאהב אותו (רו"ח) :

אהבה בין איש לאשתו. סגולה שיקח האיש נ' שערות מראש האשא ויכרונך אותו על מחת. ויתחוב המחת בקרקע. ותאהוב אותו (ובירה) :

אהבה בין איש לאשתו. סגולה שחרחץ האשא דרייה באיזו משקה ותתן המשקה לבעה לשותות. ויאהב אותה (שב"א) :

אהבה בין איש לאשתו. סגולה שתקבץ האשא לתוך כוס קטן יעת פניה בשעה שיושבת באמבטיה חמה. ותערוב הוייה בין ותתן לבעה לשותות. ויאהב אותה (רו"ח) :

אהבה בין איש לאשתו. אם אין להבעל שלום בית ושונה את אשתו. סגולה לכתוב שמו ושתה כתיבה תמה על קלף חלך ועב בשורה אחת. ותחת השורה הזאת יכ掏 עוד שורה אחת כזה "אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום". ולהניח הקלף בתוך איזו משקה עד שימושה הכתב. ודבעל לא ידע כלל מזה. האשא תתן לבעה לשנתה המשקה זהה. ותעבור השנאה מלבו. ואם צכל תעשה ואת ערבת שבת בהין שהובן לקידושليل שבת (בקבלת) :

אהבה בין איש לאשתו. אם הבעל נעשה שונה לאשתו ואני רוצה לדור עמה. סגולה שתקח האשא יט פלפלין שלמים. ומעט סיד חי. ומעט כספ' חי. ומעטמלח. ותשים כל זה על ביסוי קדרה של חרס. אח"ב תשוף על כל זה שפירט של יין שרפף. ותעמיד הכיסוי על התנור ותרליק אותה ותאמר "בשם שואת בזער בן יבר אלוי לב בעלי פב"פ עד שיבוא אצלי ויעשה רצוני" (ט"א) :

אין. לכאב האוזן. רפואה שתזכה בצל ות��חות טמן המיע ותערוב שווה בשווה עם שמן שקדרים מרירים. ותטבול בהזה פתילה של "וואטי" ותנייה באוזן ווישקוט הכאב (רו"ח) :

אוזן. לכאב האוזן. רפואה שתקח מרחה של חזרה ותערובה בחלב האשא. ותטבול בהזה פתילה של "וואטי" ותנייה באוזן ווישקוט הכאב (רו"ח) :

אוזן. לכאב האוזן. רפואה שתקח מרחה הן מבהמה והן מעוף ותערוב בו מעת

טעט שתן של אותו אדם ונמط חלב אשה הכל שוה בשווה ותחמם מעט על האש. ותערב היטב. ויתבול בזה פtilה של "וואטני" והניח באוזן (ט"א) :

אוזן. לכаб האוזן אצל ילדים. רפואה שתטיב אשה מינקת לתוכה האוזן. חלב חם מן הדרדים (ט"א) :

אוזן. לכاب האוזן אצל גודלים. רפואה לערוב מעט שמן, "באטפאר" עם מעט שמן, "קאייעפטוי" אשר יקנה באפטיק. ויטבול בזה פtilה של "וואטני" ויניח בתוך האוזן פעמי אחת בכל יום:

אוזן. לקלקל השמיעה. רפואה להטיף באוזן חלב כלבתא חם (ט"א) :

אוזן. לקלקל השמיעה. רפואה שתקח חתיכה שוטן מתרנגולת וחכיבה שוטן מאוזן בלתי מלוחים ותרתיה השומנים עד שיטמו. אח"ב חמנן השוטן ותטיב ממנה איזו טיפות פושרים לתוך האוזן (ט"א) :

אוזן. לרעש באוזן. רפואה להרתיח מריה של כבש עם שמן זית שוד בשווה ויטבול בזה "וואטני" ויטיף לאוזן :

אוזן. לקל הרה באוזן. רפואה לבשל קליפת אתרוג בשמן זית טוב. ותטיב טמן לתוך האוזן נ' טיפות בבקר נג' טיפות בערב (ט"א) :

אוזן. לרעש באוזן ובראש. רפואה לערוב כף אהת, "פאלן בראמאטני" בתוך "גלאז" מים וישתה מהה ר' כפות בכל יום :

אוזן. אם נכנס שרעץ קטן באוזן. רפואה להרתיח חמאה עם מלח ותטיב באוזן פושרים. או שתטיב שמן שקדים מרימים פושרים לתוך האוזן ויצא משם השרעץ (ט"א) :

אויב. להכנייע אויבים איתא בגמרא השם והערב עליהם לבית המדרש ויש קבלה אמיתית סגולה גדולה לומר בגמרא תפלת שחרירית ובגמרא חפלת ערבית אחרי יעלוינו לשבח הפסוקים של אל תירה מפחד פתאם ונג' אח"ב יוסיף עליהם עוד זה הפסוק, "לְאֵת תִּצְבֶּא אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּחֻדְכֶם וְטוֹרָאכֶם יִתְן הֵן אֱלֹהִיכֶם עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תַּדְרְכּוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר דָּבַר לכם" (ימט"נ) :

אויב. בשארם הולך בדרך ופגע אויבים. סגולה לומר אלו הששה פסוקים על עצבעות ידו הימנית. והם. תורה ה' חטימה וגנו'. עדות ה' נאמנה וגנו'. פקורי ה' ישראלים וגנו'. מצות ה' ברה וגנו'. יראת ה' טהורת וגנו'. משפטיו ה' אמתת וגנו'. ויתחיל למןנות מן האגודל ואנו יבוא השם חקדווש תמיד על העצבע. ואח"ב יראה העצבע נגד האויב. ולא יוכלה להרע לו (ארה"ח) :

רפאל אות א המלאך ו 11

אויב. להכנייע את האויב סגולה לחת חרדל ומלה וליתן בכלי ותשין בתוכה הכלוי ותעמיד את הכלוי כך במקום סתר נ' ימים. ואחר נ' ימים תשפוק מון הכלוי על פתח ביתו של האויב ויבגע (רו"ח): אויב. כאשר תגע בשונא שלך תאמר לפניו "אמתליי בת עורבתא" ג"פ (מד"ז):

אויב. להכנייע השונאים תחפלל עליהם בכל יום ז' מוטורי תהלים האלה. לה. ט"ח. ג"ג. נ"ד. נ"ה. ע"א. ע"ד (ש"ח):

אויב. לסחום פי שניא שלא ידבר עלייך רעה. סגולה שתקה ששתן ושוחר טמן חוט ארוף. וכך אל קבר ומדוד הקבר מראשו עד סיפו.omid תקשור קשרים הרבה בוה החותם. ותאמר על כל קשר וקשר, "בכאן אני קשור וסותם פי של פב"פ שלא יכול לדבר עלי רעה". אח"כ תקבור שם החותם הנקשר (ל"ש):

אויב. אם פגעת באובייך אתה יודע שרצינו להרע לך תקרה לנגרדו בכונה ז' פעמים השם הקדוש אורייאל. ואחר פעם ה' תאמר, "הצילני מאוביי" ולא יוכל להרע לך (ת"א):

איצטומבא. אם נתקללה האיזטומבא ע"י קריות. ועיין האדם מקיא את המאכל בחורה תיכף אחר האכילה או השתייה. רפואה לבשל א' לoit בושם "געגעלעה" בקווארט מים. ואחר שיתקרו המים ישחה החוללה טן המים מעט. ומאכלו ומשתחו יהיו קרים. ומעט מעט יאכל ויישתה:

איצטומבא. אם נתקרכה האיזטומבא ומקייא תמיד מאכלו ומשתחו. רפואה לנקנות באפטיק. "מיינט-טראפען" עם. "וואלעריאן-טראפען" ווירbam שווה בשווה. ויקח בכל שעה בערך ט"ו טיפולות על חתיכה ציקעד. וגם יניח על האיזטומבא, "חלדרנא" חמה מן ורע פשtan הנקרה. "ליאנע-שעמין" ויחבוש ממעל בדבר רך וחם:

איצטומבא. לחוק כח העיכול באיזטומבא. ולתאות אכילה. רפואה לנקנות באפטיק העשב הנקרה, "צענטאריע" ויבשל כמו טרי. ביחיד עם קליפות יבשות של "פאטיראנצען" ויישתה מהו איזה פעמים ביום. ואם אין יכול לפסול זה העשב יכול ליקח במקומו העשב הנקרה באפטיק. "פאָל מיללעפֿאַלְיַי" לבשלו ג"כ עם קליפות, "פאטיראנצען" בנו"ל:

איצטומבא. להקה מועילה הרבה פעמים רפואה זאת להגיה על הגטן
כנדר

רפאל זות א המלאך

בגנדי האיצטומכא שאור הנילוש עם חרול כחש. ולפעמים מועיל נ'ג' להניח שם חרין מנורו:

איצטומבא. כל אדם צריך ליוהר שיוהי טיעו רפין כל ימי ויהא קרוב רשלוח טעט. ועיין ימלט מהרבה מחלות קשות:
אכילה. לחזקת אכילה. רפואה שתטעום בבר מעת. קריימעטאטארע:
אכילה. שלא תזק לך האכילה. סגולת לוטר קודם האכילה השם הקדוש **רפאל** (ח'ט):

אכילה. שלא תזק לך האכילה תהוי זהיר עכ"פ באלה עשרה האזרות.
 א) אל תבלע המאכל בלי טחינה ולעיסה הייטב.

ב' א ת ל בשעת בעפס:

א) אל תأكل בשר אלא בין הערבבים.

ד) בעודת לילת תהוי קללה מסעודת היום.

ה) תקדים לאכול מאכל הקל לפני מפני המג,

ו) אל תأكل לחם חמ או שאינו אפין הייטב,

ז) אל תأكل בזמנים קשיים כי אם רכים.

ח) אל תأكل דנים מתרים שנתישנו. וגם לא בשיר ישן.

ט) אל תأكل כל פירות עם קליפותן. מאותן שישך בהם חשש טשטוש ידיים של אנשים חלשים.

י) מע עצמן מאכילה גסה ומטאכלים חריפים ומטשகאות חריפות:

אכילה. צרייך ליזכר מה דאיתא במק' בבא קמא שיל פ'ג מני חלאים התלויין במרה כמנין מחל'יה. ונולן פת במלחה וקיתון של טים שחרית מבטלתן. ובמק' ב' איתא י"ח דבר נאמרו בפת של שחרית. טצלת מן החמה ומן הצנה ומן המזיקין ומחכימת פתוי וזוכה לסתור וללטדר ודבריו נשמעין ותלמידו מתקיים בידו ואין בשרו מעלה הבל ונזק עם אשתו ואינו מתחאה לאשה אחרית והורגת כנה שבטעים. וייש אומרים אף מבנים אהבה ומוציא מנאיה. ואיתא באחרונים דהינו קינה סערה ולא סערה בקביעות כי ומן קבועות סערה ממש היא לתק'ה בשעה ששית אחר שקט מטטו ולשאר בני אדם ברביעית:

אם. לכאב האם. סגולת שהאהה תעשן עצמה בשער בעל. באופן שכינום העשן בפנים (מ"א):

אם. אם יש נפוח וחתקשות באם או באשכול הביצים. רפואה שתעה לא לה אטבטאות מן קלופת דאמב. וגם התבש' דאמב' במitem' שמתים

שהם יהיו אודוטים. ותמנן ותעשה לה מוה „שפריציוואנעם“ בפנים.
אם. לוייה ירוכה מן האם. רפואה שתעשה לה „שפריציוואנעם“ מן כף
„טיז-סאדרע“:

אם. לוייה ירוכה מן האם. רפואה שתבשל „האפען“ במים ותשתה חם.
כמו ששותין טי עץ צוקער:

אם. לכאוב האם בשעת הותת. רפואה שתבשל עשב „ראומארין“ ותשתה
עם צוקער:

אסתטמא. היא מחלת קשה שנתקבtl אצל החולים כה הנשומה. לרעמים
בא זאת מן מחלת הלב. ולפעמים מן מחלת הריאה. ואם
האסתטמא הוא מן מחלת הריאה ע"י התרבות הליחות. רפואה לשתיות כמו
טי העשב הנקרא באפטיק בלשון ליטיין „פַעֲקְטָאָרָאַלְעָס=קְרִיְתְּעָכָז“ איזו
פעמים ביום. וגם רפואה לשתיות בכל יום הטייפות „יאדרינה“ מעורב
בחזי „גֶלְיאֹו“ חלב. וגם רפואה שירתיה בקדורה חזי לוג מים ואח"כ ישיט
בחקריה ט"ז טיפות „טֻרְפְּעַנְטִין“. ויסכוב את פי הקדרה עם ניר באופן
שייה נעשה מלמעלה פה קצר. ואנו ישאוף בקרבו את הפארי היוצא
מלמעלה. בן יעשה בבוקר ובערב:

אסתטמא. לאסתטמא של מחלת הריאה. רפואה לשתיות חלב פרה חם עם
חטאה. וגם טוב לשתיות חלב עז חם תיכף אחר החליבה.
ועיין עוד לקמן מוה בסימן „ריאה“ ובסימן „שיעול“:

אסתטמא. אם האסתטמא באה מן מחלת הלב רפואה לערוב דבראים
עם חטאה טפלה ולטגן ביחס אצל האיש. וגם לערוב בחוכו א
„גֶלְעַוְילָי“ יין שרף טוב. אח"כ יעדמוד הטיגון במקום קר עד שיקרוש. ויאכל
מוח איזו כמות קטנות ביום. ועיין עוד לקמן בסימן ל"ב ותמצא עוד
רפואות לחוק את הלב:

אסתטמא. לאסתטמא של מחלת הלב. רפואה ליקח א „גֶלְיאֹו“ שבולה שועל
ותחשים בקדורה עם ג' „גֶלְיעּוֹעֵר“ מים ותבשל הוטב עד שייעמדו

המים על גליאו אחד. אח"כ תנסן המים ותערב בהם חזי גליאו דבר
דבראים ותחמס בויח' על האש. ותשתה החולה מוה בכל שעיה כף קטנה:
אסתטמא. לאסתטמא של מחלת הלב. סגולה בשעה שהמחלה תתקוף על
חוליה להידוק הייטב את הורוע השטאלית עם „פָעַרְטְּשִׁילָעַ“. ועם סגולה
שישים חוליה ב' כפות ידיו עד למעלה מן הדופקים בהז

מים חמין כשעור שיכול לסייע:

אַבְכָּרָה. סגולה להשמר הילדיים ממחלה האסכרה רחל. להיות גורר
לבתי

המלאך רפאל אות א

לבלי היה עם הילדיים בחוץ בשעת פולד הלבנה (ווע'ק) : אסכרה . סגולה לאסכרה בילדים רחל . שתמהר אמו או אחוות או קרובתו תיכף בתחילת הטהלה להנינים אצבע יד יטינה באותו מקום שלה ואח"ב חנינים האצבע בפי התינוק ויתרפא בטע בעזהשיות (רו"ח) : אסכרה . מחלת האסכרה בילדים היא מחלת קשה רחל ונחוץ לוה רופא מומחה . וטרם שיבוא הרاكتער נחוץ ליתן להילד להקייא . ולחכוש את צויריו עם „קאמפרעסן“ קרים לטבול מפה במים עם מליח ולסחוט היוטב ולחכוש את הצוואר . ועל זה צריך לחכוש מטעל עם דבר רך חם , וגם יכול לחכוש עם קאמפרעסן של מים עם שפידרט יין שרף שווה בשווה . ואחר ההקהה נחוץ ליתן להילד לשלשל שטנ-דרzin : אסכרה . בארצות הקדם מרפאים אסכרה ברפואה ביתית כוה . לוקחים צואת כלב ושורפין אותו לאפר . והאפר מעבירין בקיסאי או שמנפין אותו בנפה דקה שהאפר יהי אבק דק כקמה . ועשויים קינה צר מן ניר . וпотחין היוטב מה התינוק עם בף קטן ומפיחין עמוק בגרונו עז הקינה את האבק הזה ונרפא בו (רו"ח) :

ארם. לאם של דבורה או ובובים . ימעה את הדבורה או הובוב . ואת או אחרת . בעודנה חייה וימרכה על הנשיכה . אבל צריך מטהלה לטשוך מן הנשיכה את העיקץ של הדבורה . (ט"א)

ארם. לאם של דבורים או ובובים . לאחר המשכת העוקץ יניח על מקסם הנשיכה חתיכה בצל . ולאחר שחתקה החתיכה טן הבצל יניחנה תיכף על מקסם הנשיכה :

אריכת ימים. סגולה לארכיבת ימים להזהר מדבר שקר . כי רוב שקרים מתרים בקדורות ימים (לקה"ז ומ"פ) :

אריכת ימים. סגולה לארכיבת ימים לומר בכל ר'יח אחר אמרת הלל כזה . „וְאַבְרָהָם זֹקֵן בָּא בִּימִים וְה' בַּיּוֹם אֲכַרְבָּתָם בְּכָל . זֹנְדִיה יִשְׁמְרָנִי וַיַּחֲיֵנִי כִּן יְהִי רָצְוֹן מֶלֶפְנֵיךְ אֱלֹהִים חַיִם וּמְלֻאָה עָולָם אֲשֶׁר בַּיּוֹם נִפְשַׁל כָּל חַי אָמֵן“. כִּן יֹאמֶר ג"פ . ובאיוֹת סידורים כבר נדפס אחר ההלל תפלת זו:

אריכת ימים. סגולה לארכיבת ימים שלא לדבר מה שלא נחוץ כל כה בכיה המרחק ובבית הכסא . אפי' דברים של חול (ט"ח) :

אריכת ימים. סגולה יותר גודלה לארכיבת ימים היא התורה והמצאות אנקראות עז חיים .

בטן. אם נתקשה הבطن מצד שמאל. גמוקים התחול וו סימן שהחולה נפוח. רפואה ליקח ברול "שטאלה" של איזו ליטרות ותלבן באש והכבה במים בערך "קוואטיראל" אחת. אח"כ תערוב המים עם יין טוב שווה בשווה. וישתה מוה החולה ג' או ד' כפות ליום:

בטן. להתקשות הבطن מצד שמאל במקומות התחול. רפואה לבשל "גערשטינע גראפין" עד שיתרככו. אח"כ תמן אותם בשומן חوير. ותנית מוה חלהנדנעס" חמות על מקום הכאב:

בטן. לשטעכנייש בבטן. רפואה ליקח "וויצענע קליען" עם מלח ולחותם היוטב בקדורה על האש בלי משקה. אח"כ תולף בקדורה מעט וחוטץ עד שיתחלחו הקליען. ותנית מוה חלהנדנעס חמות על מקום הכאב:

בטן. לשטעכנייש בבטן. רפואה לבשל זרע פשחן בתוש בטים בישול עבה ולשום בתוכו כף קטן "קאמפער" כתוש ולערוב היוטב. ותנית מוה חלהנדנעס חמות על הבطن:

בטן. לשטעכנייש בבטן ע"י "לייפטפערשפארונג". רפואה לקנות באפטיבייל קליפה "קרושינה" ותבשל כמו טיי ותשתה:

בטן. לנרימענייש בבטן עם שלשול שע"י קריורה. רפואה לקנות באפטיבייל עשב "מיונטאס" עם שורש "וואלדריאן" שווה בשווה. ותבשל כמו טיי ותשתה:

בטן. לנפוחת הבطن. סגוליה לבשל צפרדע חייה עם קוואטירול שמן, "פראוואנס" בכליה חרם חדש עד שישאר מן השמן רק החצי והצפרדע תהרי ניטוח ויתראה כמו טשייה עבה. וחסוך בוה הבطن. ואם יורד אח"כ הנפוח ברגלים חסוך בוה גם את הרגליים:

ביצים. לכאב ונפוחה בבז' או בבייצים רפואה לקנות באפטיבייל "באראויי קראפלים". ותערוב מוה כף אחת בחצי גלייאו מים קרים. וחתבול בוה "גאווע" ותנית קאמפרעסן קרים על הבים. ותחבוש כטעל עם "וואטס". ותחליף הקאמפרעסן כאשר הגאווע תתייבש:

בית. הבונה בית חדש ציריך שיוכיר בפיו בפירוש שבונה הבית כדי לקיים בו מזות הבנתה אורחים ומזכות סוכה (זהה?) :

בית. יש להזכיר שלא לעשות קורות הבית וונות (פפסחים ק"י):

בית. יש ליזוז להניח כנגד הפתח אמה על אמה שחור בלי צבע. כדין. ועיין יתקיים הבית ונגע לא יקרב בו:

בית. סגוליה לעשות חנוכת הבית ע"י סעודת מצוה של מסיבת ת"ח או מסיבת עניים. ויזטו מומטור Shir חנוכת הבית. ויהדרשו חידושים

בית. לчинוך הבית סגולה לשחית תרנגול ותרנגולת בבית החדש וליתן העופות לעניים (ח"ט):

בית. סדר הלימוד לחינוך הבית כבר סייר הגאון חיד"א. וצ"ל ללמד משלנית שהר"ת הוא בית כזה. ברכות. יו"ט. תמיד. וגם בויה"ק חלק נ' דף נ' ע"א ד"ה זכאיין ישראל. עד ולא תחתא כתיב. וגם במסכת ב"ט דף ק"ז ע"א ד"ה א"ל רבי לרבען. עד והפיר ה' ממך כל חולין אר' וזה העין (תוරש"ל):

בית. אלו הימים בחודש טוביים ליכנסם לדור בדירה חדש. ב' ד' ט' י' י"א ט"ז ט"ז י"ט כ' כ"א כ"ז כ"ט. אבל סימן א' נ' ה' רעים הם. והשאר לא טובים ולא רעים (פרה"א): ובספר זכריה כתוב אלו הימים בחודש טוביים ליכנסם לדור בדירה חדש. ז' ט' י"א י"ז י"ט כ"א כ"ז כ"ט:

בית. הנכנס לדור בבית חדש סגולה ליקח צורו מתחמים חדשים ויתקע מתחמים כמה שיריצה בחרכיו ספרי החלונות והפתחים וויאמר. הרוני עולה בונה מעקה של ברול להשמר מכל רוחות ומכל חליים רעים כמו שכתוב כי תבנה בית החדש ועשית מעקה לנגן ולא תשיט דמים בבניין כי יפול הנופל ממנו". כך יאמר בכל חלון ובכל פתח (ת"א):

בית. אורה זו מובאת בכמה ספרי קדמוניות. מי שרוצה ⁶ יצאת מבית השני לשוב ולדור בבית הראשון שיצא משם. לא יעשה ככה עד לאחר ז' שנים. ואם הניח אויה דבר בבית הראשון. וזה הדבר עדרין נמצא שם. ואפי' הוא יתר בקר. י"ש להקל. ואם נחוץ לו הדבר לחזור לדירה הראשונה יעשה סגולה זו שטרם שיחזור לדירה הראשונה ניח בדירה הראשונה כאשר היא ריקנית תרנגול ותרנגולת שייהיו שם בכל יום ולילה. ואח"כ יחוור ויקבע דירתו שם ותרנגול עם התרנגולת יהיו עוד שם שבוע אחד. ואח"כ ישחות העופות ויחלקם לאربעה עניים הנוגנים. ויעז לארונה אליו כל רע (ח"ט):

בית. כתבו המקובלים שבבית חדש שלא עמד שם מעולם בית במקום זהה שם מתגרים המזיקים ביותר להויק. כי היוצר להם המקום ונגול מהם שבילין שהי' להם רשות לעופף בהם. ע"כ כל הקבע דירתו בבית חדש יבקש מסופר שכותב לו על קלף כאשר קמיעות האלה ויקבע אותו טמעל להפתחים וממעל להחלונות:

רפאל אות ב המלאך ט 17

זה נספח הקמייע לחתך:

וזף הלא פעב ביב באם ובה והוא
והאפה הבמוג וללה
רדפמייאל

זה נספח הקמייע לחילון:

ישת באשר בוליב
וואהצצבירון

בנים. סגולה להעמיד תלדות. לומר בכ"ז יום המउמדות (לק"ע):
בנים. סגולה לבנים. שלא יקפח פרנסת לשום אדם. ושלא ידבר
לשון הרע ושקר (סה"ט):
בנים. סגולה לבנים. להיות מן חמי דאוריותא. כמש"ב וחימכיה
מאושר.ומי שאין לו בניים אינו מאושר (לק"ע):
בנים. סגולה לבנים. להשתדר בפרדוי שבועים (ז"ז):
בנים. סגולה לבנים. לקיים מצות ציצית בראיי (מדת"נ) ועיין לקמן
מערכת ציצית:
בנים. סגולה לבנים לכתוב לו ספר תורה. וייתר טוב להשתדר בהרפסת
ספרים הנחוצים ומועילים לתלמוד תורה. ורמו לזה מן התורה
שפתיב זה ספר תלדות אדם, היינו שבזכות הספר יזכה להולדות אדם
(מצ"א) ואם אין יכולתו לעשות כזו. יקנה ספרים וישאים לאחרים
ללמוד בהם. וסגולות זו מובאה במדר' פ' אמרו:
ועיין עוד לקמן רפואות וסגולות במערכת הריוון
בנים. סגולה לבנים טובים להרבות נברות של שבת ושותן האשה אוio
פרוטות לצדקה של ארץ ישראל קודם הדלקת הנרות (גטרא) ונמ
אריכה להחפלו על זה בשעת הדלקת הנרות שייה' לה בניים טובים:
בנים. לפעם מניעת ההריוון היא מהמת שהאשה מתתקשת עצמה
בינוי. סגולה לנידול בניים. שהאב והאם אל יקללו את הבנים. ונמ לא
יקללו זה את זה (לקהר"ג):

בניים. מי שמתהים לו בניו רחל. סגולה שאחר שתתעורר האשה ממותו ילד הנולד ותשבול טבילה הראשונה ותודוג עם בעלה. תקח האשה תיכף אחר התשמייש הורע הנמצא באortho מליט שלה ותטעים ממנה לאוות הילד הנולד. ולא ימותו עוד ילדיהם בקטנותם (מרהייל) וסגולת הוצאה מועליה רק אם לא חטא האב בניוות והוצאה רע לבטלה במשך הזמן שאחריו הלידה:

בניים. סגולת לוה שאין בניו מתקיים רחל. שהאב ימכור את הילד או את העובר לאחר בעד כספ. ויקרא בנו של האתר הקונת (רב"ט):

בניים. סגולת לוה שאין בניו מתקיים רחל. להלביש את הילד בבדי פשתן לבן ונקי שלא יהיה מעורב בו אפי' חוט אחד ממין אחד ועיין נצל החינוך מכל רע (חס"ל):

בניים. סגולת לבנים שיוחיו ולא ימותו בקטנותן שלא יקרא לו שם כלל לאחר הלידה או ביום הבirth מילה. רק שם „אלטער“ יקראו לו. או לילדיה תקרא „אלטער“. ובאשר יניע يوم הבirth מצוה או לילדיה בימי נעוריותה, או יקראו בשמותם האמתיים (?ח):

בניים. סגולת שלא ימותו הבנים בקטנותן שיקרא לבני הנולד בשם „בן ציון“ ויהי. (ירושלמי) וגם סגולת טוביה לקרא לבני הנולדים לו מעתה בב' שמות (עקחד"ט). ועוד סגולת לקרא לו שם כזה שיסתיימים עם השם הקדוש „אל“. כגון גבריאל ישראלי מיכאל רפאל שמואל. או שיתהף השם הקדוש „יה“ בשמו כגון אליהו ירמיה וכיוצא. או שני אות בנוי בשם איזו היה. כגון צבי ואב דוב אריה וכיוצא (ובל"ד):

בניים. טי שמתהים ילדיו בקטנותן. סגולת שיבתוב על קלף בשער המזמור קב"ז מתחלים שיר המעלות בשוב וגוי. ולאחר המזמור יכתוב בשיטה אחת כזה סינוי וסנסנוי וסמנגלף ויתלה כתוב כזה בארץ רוחות בית דירתו (ש"ט):

אור ג

גב. לכאב הגב. הנקרא „קשייזו-וויטאנג“ רפואה שישכב החולה פרקלין על שק קטן עם חול חם:

גב. לכאב הגב. רפואה לערב ב' חלקים „נארטשטייצאווי-שפירט“ עם חלק אחר

רְפָאֵל הַמְלָאֵךְ אֹתֶן י' 19

אחד „קאמפער=שפירט“ ולמשוח בזוה הייטב על הנב : נב . לכאוב הנב . רפואה לסוך את הנב איזה פעמיים ביום עם „שפירט“ שנכבש בו „טערקיישען-פֿעֶקְעֶר“ :

נב . לכאוב הנב . רפואה אմבטאות חמות עם ששה לטירות מלח בכל מרחץ . וישב במים הרחצה בערך חצי שעה : נב . לכאוב הנב . רפואה לנקנות באפטיק „עקספֿעלְלִי“ ולסוך על מקומות הבאב איזה פעמיים ביום . ואחר הסיכה טוב להניח שם „קאמפֿרּעַם“ חם :

גב . לכאוב הנב . רפואה לנקנות באפטיק „האלְזַ-שפֿרִיט“ גם „טערפאָנטִין“ ולעריב שווה בשווה ולסוך על מקום הכאב איזה פעמיים ביום : גבּוּרָת אֲנָשִׁים . מי שיש לו חולשה שמורייע תיכף . רפואה שורחן במים קרים את בשרו באמבטי בכל בוקר . מן חמשים עד ששים פעמיים :

גבּוּרָת אֲנָשִׁים . רפואה לחתול עשב הנקרא בלשון ליטוין „אורתיקא“. ובלען „פאקשיוא“ או „קראפיוא“. וזה העשב צומח בכל מקום והוניע בו נכווה . והוא טוב יותר בתחלת הקיז כאשר צמח נבויה מן הארץ לא יותר מן רביע אמתה . ותויצה העשבים האלה מן האדרמה עם השורש . ותרחץ אותם במים מן האבק והעפר . אח'כ חבשלם עם מי גשטים . וחסנן את המים שיהיו צלולים . וישתה איזו פעמיים ביום מן המים האלה מעורב עם יין שווה בשווה . ואם אין לך מי גשטים תוכל לבשלם בין וישתה היין ויתגבר כחו (ת"א) :

גבּוּרָת אֲנָשִׁים . רפואה לערוב מעט טור הנקרא „פיום“ בתוך יו"ש טוב או יין טוב וישתה חם . בערך ג' כוסות קטניות ליום :

גבּוּרָת אֲנָשִׁים . סגולה לחתול גיד של שור או של תיש . ותיבש אותו הייטב ותכתוש אותו לאבק דק כקמח ותערב מהה האבק מעט בערך משקל שליש לoit בוכום יין טוב וישתה בבקר אליו בא ריקנא . ונמ בערב ישתה כום כוה בערך ב' שעות קודם השכיבה (ת"א) :

גבּוּרָת אֲנָשִׁים . סגולה לגבּוּרָת אֲנָשִׁים לאכול בכל יום תנאים הרבה (רו"ח) :

גבּוּרָת אֲנָשִׁים . סגולה לגבּוּרָת אֲנָשִׁים גבּוּרָת גשטים . ישתה מי גשטים . וביותר טובים הגשטים היודדים מן פטח

רְפָאֵל   אֹתֶן   הַמֶּלֶךְ

עד עצרת. ובאם האoir חם בין פסה לעצרת יורדים גשטים. יעטד במקום מוצגע ערום שירדו הנשים על גוףו. וגם יפתח את פיו שירד הנשם לתוך פיו. וירפא עיזן מכך מני חולאות ויתחזק כחו (אד"ט): **גבורת אנשים.** רפואה לנערות נשים שתצללה בעלים ותסחוט מהם על האש. וכמה *שייה* לך מין בצלים תקח בנדנו ב', חלקיים מי-דבש ותערג יחר ותשחה חם קודם השכיבה ויתגבר כחך (אמ"ז): **גבורת אנשים.** רפואה לנערות נשים שתקנה באפטיק העשב הנזכר *"אקסין-צינני"* ובלשון ליטיון נקרא *"הרבא-אספערו-גיניס"*. ותשירה זה העשב בין ישן ומוב ג' ימים. אח"כ תשירה זה היין ויתגבר כחך (מ"א):

גבורת אנשים. רפואה לנערות נשים למשוח את האבר בשטן *"שפיגנארד"*. ובלשון ליטיון נקרא *"לעוואנדול"* **עהל** (ט"א):

גנבה. לדעת הגנב. תכתב שמות כל הנחשרים בחתיכות קטנות קלף. כאשר. לבן שם פתקא אחרת. ותملא קערת חرم עם מים שתוקים. ותניח הפטקאות על המים. אח"כ תאמר על הקערה נ"פ הקפיטל ט"ג. בטחטם לדוד. ותכוון בהשם הקדוש חי הוצאה מן אות הראשונה והאהרונה של הפסיק חבלים נפלו לי בנעימים וגנו'. או תרד למטה אותה הפטקה של שט הגנב. ובאם לא נעשה כואת אחר אמרת נ"פ. תיזמר עוד ז"פ. ואם גם אז לא נראה שניי בשום פתקא תדע שאין ביניהם שם הגנב (ת"א):

גנבה. אם גבו מטך איוה דבר קח גרון שבבית ותלה אותו מחוץ לנויות ולא וניח הגנב עד שיחזרו הגנבה. (רו"ח):

גנב. סגוליה שלא יהיה הבנים גנבים יהרו ابوו ואטו על התינוק שלא ילק התינוק לעולם בנילוי ראש. (טמ' שבת):

גנב. פידיע הגנב סגוליה ליקח קלף פשר ולכתב עלייו עזיף עזיף ותחלות הקלף בצוואר תרנגול לבן ולהניח את התרנגול בין האנשים שנמצא שם חישד ומיד יקפוץ התרנגול על ראש הגנב או ירוץ אליו וינשך אותו (מרת"ל):

געלו זוכט. היא מחלת הרקון. רפואה לטבול ספוג בחלב פרה תיקף אחר החליב שעדרין החלב חם וירחץ בחלב כל גוףו (ת"א):

געלו

געלע זוכט. רפואה לערוב ה' טיפות שמן „לעוואנדע“ עם יין וייטה בבקר אליבא ריקנא. בן יעשה איזה שבועות (ט"א):

געלע זוכט. סנוּלה לקחת דג חי שנקרא „שליען“ ותבקעהו לשניים ברוחבו מן ראשו עיר זגבו ותוציאו כל השדרה עם העצמות ותחבוש ב' חצאי הרגן עם צרכי החתוּך על החזה מצד שמאל בוגר הלב זינחו שם כ"ד שעות. אח"כ תשליך חצאי הרגן לאשפפה ותקח דג „שליען“ אחר ותבקעהו בnal ותחבוש אותו על כפות הרגלים נ"כ על כ"ד נ"כ על כ"ד שעות. אח"כ תשליך הרגן לאשפפה ותקח עוד דג „שליען“ שלישית ותבקעהו בnal ותחבוש אותו על כפות הרגלים נ"כ על כ"ד שעות. ואח"כ תשליכם לאשפפה. ובאם לא נרפא עוד מן נ' ימים האלה תעשה בnal עוד הפעם נ' ימים. ובאם לא נרפא עוד יעשה כן פעם נ' עוד נ' ימים עם נ' דנים בnal. וירפא בעוזהש". (ת"א):

געלע זוכט. סנוּלה לפנות קדרה חדשה ותשלם כמה שיאמר המוכר בפעם ראשון. והחוללה ישטין בקדרה. וגם שעודה תשים בתוכה. ותבשל הקדרה על האש. אח"כ יקח החוללה את הקדרה וילך עמה מחוץ לעיר ויניחנה בפרשת דרכיהם וילך לבתו ולא יחוור עצמו להסתכל לאחוריו. (ט"א):

געלע זוכט. סנוּלה ישיטין החוללה לכלי נקי ותקח תינוף השתן החם ותלוֹש עמו קמח סלת ותעשה נ' עוגות. וכל זה תעשה

בלוי ידיעת זהוללה. תאפה העוגות ותתן להחוללה לאבול. וירפא. (ט"א):

געלע זוכט. סנוּלה שיסתכל החוללה כמה פעמיים לראות תמנת פניו

ברוזנייטש שחור או בחלייף של השוחט. (רו"ח):

געלע זוכט. על פי חכמת הרפואה היא מחלת המטרה וטוב לנקנות באפטויוק שלשה מיני עשבים אלה הנקראים בלשון ליטיון

„הערבא=חעלידאני“ וגם „הערבא ציקאריאס=נטיפוס“ וגם „הערבא הייפא=ריקום=פערפֿאַריאטום“. ויבשל כמו טיי. מיןعشב הרראשון יהי פחות בערך החצי מן כל מין של ב' מיני עשבים האחרים. וייטה מהו אוו פעמיים

ביום:

געלע זוכט. סנוּלה לחולי יركון שקורין געלע זוכט ליקח יוונה זכר לזכר ונקבה לנקייה ולהושיב היונה על טיבור החוללה

ותשאב בקרבה מן החוללה כל הירקות. היונה תמית וzechוללה ירפא (רב"ץ):

גרזן. לכאב בגרון עם קושי בליעה מהמת שנטקרר. רפואה שיטבול מפה בימי מלח קרמים אח"כ יסחוט המפה הייטב ויחבוש בה את

הגרון. ויחבוש על זה ממעל עם „וואטיה“ או בnder של צטר. ובכל ג' שעות יטלו מחדש את המפה בימי מלח ולחבוש את הגרון כנייל. וכן יעשה במה פעמים עד שיוקל הכאב. וגם טוב לעשות קאמפראטסען מן שפריט של יין שרף מעורב עם מים קרים. ויזחצח בכל פעם את הגרון עם „קאלעך-וואטסער“ או עם „בור=זויירע=וואטסער“. או שיבשל עשב, „סאלוויא“ או „טאלוואץ“ ויזחצח עם המים את הגרון:

ברון. לכאב הגרון בילד שקורין „צעפעל-געפאלאען“. רפואה למשוח שוטן ארנבת הנקרה „האווען-שטאלץ“ על סמרטוט ולהניח על הגרון מהורייו על הקדר. ועיין תבואה ה, „צעפעל“, שהוא לשון הקטן על מקומו הרואיו לו:

גרון. מי שבצע עצם ונתחב לו בגרונו. סנויה לזה עין בסוף הטפר בחלק הלחשים:

אורת ד

דיבור. מי שנתאלם פתאום וניטל ממנו כח הדיבור רחל. סנויה להשים בפיו קליפת אתרונג (יל'ט):

דיבור. ילד שנייטל ממנו הדיבור ונתאלם מחמת איזה חוליה או פחד ובהלה. סגולה שאטו תניח אצבע יד יטינה תוך רחטה באותו מקום עד שתחטם האצבע ואח"כ תניח תיכף אותו האצבע לתוכה פי הילד וירדבר (רייח):

דברים. לנשיכת דבריים. ראשית המשקה הארט טן הבשר אח"כ תחתופם דברה זו או אחרת ותמעך ותמשוח על המקום הנשוך וירפאה הנפוח. וכן הוא בנשיכת זובבים ארסיים:

דרדים. לכאב והתקשות דרי אשה. רפואה למשוח אותן עם שמן הנקרה „רצין-עהל“ ולחבוש אותן עם „וואטיה“ או עם „חלארנעם“ חמות של זרע פשתן הנקרה „ליאנע-שעטינן“:

דרים. לכאב והתקשות דרי אשה, רפואה לבשל „קארטאפלעס“ ולמעקה אותם הייטכ הייטכ. ואח"כ לטנן אותם עם שומן חזיר הרבה ולעשות טוה „חלארנעם“ חמות ולהניח על הדר. ועל החלודנע צידיך לחבוש עם דבר חמ:

דרדים. לכאב והתקשות דרי אשה. רפואה לקחת קמח שעורים מנופה וללוש

רפאל המלך יב 23

וללווש במי ורידים שנקרה אפטטייך "רויען-וואסער". ונמ צרייך לערכ חלמון-כיזה וממעט "זוקער" ולערוב הכל הינגען **שייחי** רך כמו משה.

ולעשות מזה החבושת על הדך הכאב (מרהייל):

דדים. אם הדך נתקשה מאר ונתנפחה וייש בה מוגלא שנחוץ מאר לפתוח אותה. אם אין רופא שיפתחנה ע"י איזמל. עיין לקמן סימן מכיה ותמצא שם משה לפתוח את המכה:

דדים. לכאב והתקשות ברדי אשה. רפואה לבשל ביצים על קsha ותקלפס ותכתוש אורם היטב במכחתת ותערב בווה דבש דבראים צלול עם שמן הנקרה אפטטייך "באלאם-ערוואיאטאי" ותמעך הכל ביחיד היטב עד שתעשה כמו משה. ותמשח בויה את הדך הכאב ותחבוש עם "וואטאי" (מ"א):

דדים. לכאב והתקשות ברדי אשה. רפואה שתבשל בחלב ורעד פשתן הנקרה "לייני-שעמון" עם ורעד הנקרה אפטטייך בלשון ליטיין "פאיעניקולי" בתוך הלב ותניח מזה "חלאדרנעס" חמות על הדך הכאב:

דדים. לכאב והתקשות ברדי אשה. סגולה שתקח צוות יונים יבשה ושייחי להזיהה מראה לבן. תכתוש הצואה ותבשל עם שמן של ורעד פשתן הנקרה "לייני-עהל" עד שייחי מעובה כמו משה ותמשח על וואטוי ותניח חם על הדך הכאב (ת"א):

דדים. לכאב והתקשות ברדי אשה. רפואה טוביה לעשות בהתחלה הכאב שתקנה אפטטייך הורעד הנקרה בלשון ליטיין "פאיעניקולי" ותבשל עם סלת בחלב עד שייהה מעובה ותשיהם בכים של פשתן ותניח מזה "חלאדרנעס" חמות על הדך הכאב ותחבוש ממעל עם "וואטאי" ויעבור הכאב: דם. לעזר דם חוטם. רפואה שישים את רגליו עד ממעל לקרטסולי במים קרים. או שישים את הרים עם הבצים שלו בכלים מלא חומץ. ואשה תשים דודיה במים קרים. או שיטבלו ספוג או "וואטאי" במים קרים ויניחו על הנומה שאחורי הראש:

דם. לעזר דם חוטם. סגולה לנכתב מן הדם על הנצח **פאיש בירוניקיש** ולאשה **בירוניקיש** ויעזר. עוד סגולה לנכתב שמו על מצחו בבהיכה מרובעת (מ"א) או לנכתב מן הדם על מצחו תיבת **אסת** (רו"ת) או תיבת **זטנו** (ת"א):

דם. מי שיט לוי נבע של נזילת דם מן החוטם. סגולה שירגיל עצמו להריך הדים (ח"צ):

דם. מי שרוקק דם או משתין דם. רפואה שיטה בכל יום חלב שקדם (מ"א):

רְפָאֵל   אֹתֶ ד   הַמֶּלֶךְ

דם. מי שמשתין דם סגולה שתקה קליפות ביצים שנולדו בו ביום מהרנגולת. ותבחש אותם היטב הדק לאבק בקמח. ותשחה זה האבק מעורב ברוחץ חלב שקדרים איה ימים ג' ב'ם וירפא. ואם אין לו חלב שקדרים יכול לשחותה מעורב בחלב או במים (הנ"פ) :

דם. לדם היוצא מן הגוף שבא מין הריאה נחוץ לקרוא רופא מומחה. וטרם שיבא הרופא ישכיבו את החוליה במתה פרקדן ולא ידבר כלל. וינויו על החזה "קאמפראעסן" קרים. ויתנו לו לבולע חתיכות קטנות קרח. ויתנו לו לשחות בכל פעם בף מימלח וגס "ליימאנדרע" קרה. ובאשר רק יוטב לו יסע תינוף למקום אויר צח בעיר של "סאננאוי" עצים : **דם.** לנילת דם מן הריאה. רפואה שירגיל עצמו לשחות בכל יום חלב עם חמאה. ויותר טוב שישתה חלב עז חממן החליביה. ובחרוף ישתה שומן דגים טוב הנקרא "פייש-טראהן". וגס רפואה שירגיל עצמו לאכול התבשיל שעוזין מן רגלי בהמות. ויותר טוב מן רגלי עגלים. וגס רפואה שירגיל עצמו לאכול הרבה ענבים טובים. ועיין עד לקמן בסיטן ריאה :

דם. מי שעלו לנילת דם מן הריאה יקגה באפטיק מין עז שנקרא בלשון ליטין "ויסקום-אלפום" ויבשל בחלב וישתה בכל يوم כמה שירצה :

דם. לעזר דם מיליה. רפואה לנקות באפטיק "אייזן-טראפין". ויאמר באפטיק שנוצר לו לעזר דם. ויקח "גאווע" ויעשה "אנדראעל" ויטבול בהטראפין הנ"ל ויברוך על המילול ויפסק הדם :

דם. לעזר דם מיליה. סגולה שיקח גחלי עז שרופים היוטב ויכתשם במקחתת נקי יונפה אותן ע"י נפה. באופן "שייחי" האבק דק בקמח וישם יושם האבק על המיליה וישקוט הדם מיצאת :

דם. לעזר דם מיליה וכל דם פצע. רפואה שתקה "קורפער-וואסער" ותשרפ אותו עד "שייחי" נעשה אדום. ותדוק אותו לאבק דק ותשים על המיליה או על מקום הפצע. ויעמוד הדם בטקומו :

דם. לעזר דם נדה. רפואה שתשתה איה ימים בבקר אליבא ריקנא לובן ביצה חיה מעורב עם קאניאק או עם יין טרפ (ת"א) :

דם. לעזר דם נדה. רפואה שתקה עפצים הנקראים "גאלישען" ויהיו שליטים בלוי נקבים. ותבחש אותם לאבק דק בקמח ותשם האבק עזק תפוח יפה ותצללה התפוח ע"ג גהלים ותאבלנו עם האבק. בן תעשה איה פעים ותרפא (יל"ט) :

דם. לעזר דם נדה. רפואה שתשרה מלא כף עشب "ראומטארין" בגוליאו יין שרפף טוב. ותשתה מזה ג' כסות קטנים ליום (מ"א):

דם. לעזר דם נדה. רפואה שתקנה באפטיק השורש הדנקרא בלשון ליטיון "ראדיקס=ארטיעמיוא" וגם מה שנקדא באפטיק "וויכקום=אלפומ" ותבשלן שניהם יחד במים ותשתה כמו ששותין טוי עם צוקער: דם. לעזר דם נדה. סגולה שתקה ג' "קרעלין" אודומיים וטוביים ותכתשם היטב לאבק רך בקמה. ותערוב עם יין אדום. ותשתה בבקר אליבא ריקנא. וכן תעשה איזה ימים ותרפא (ח"א):

דם. אשה שאינה יכולה להתרה לבעה. סגולה שתתלה עליה עצם חזר ותרפא (מרהייל):

דם. לעזר דם נדה. סגולה גדולה ליקח צפרדע מן הנהר. וטוב יותר שתהיה נקבה. ותשרפף הצפרדע לאפר בקדורה חדשה. ותתלה האפר על הציגר בכוס של פשתן חדש. ומעשה הרפאה יהו' דוקא ביום ה'. טוב שיהי נתלה על צואר האשה הנדה ע"ז אשה אחרת שהייתה בריאה וושלה וסת בריאוי. וזאת הכנולה מועלת ג'ב לאנשים שיוציאו מהם דם. רק לאנשים מועיל יותר שתהיה הצפרדע מין זכר (ח"א):

דרך. היוצא בדרך. סגולה שיתן קודם צאתו בדרך איזו פרוטות לצדקה. שנאמור צדק לפני יהלך וישם בדרך פעמיי (ס"ח):

דרך. בשוץ העלות על העגלת. סגולה שכאשר יעמיד חד ברעה אראעא חד ענגלה יאמר פסוק המתייל עם זאת של התחלת שמו ומסיים עם אות של סיום שמו. כמו למשל אם שמו יהודה יאמר הפסוק "ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה" (מ"א):

דרך. ההולך בדרך רחוק. סגולה שיאמר אחר תפלה הדרך "הרני מקבל עלי כשאנגע למוקם פלוני בשלום לומר שם תיכף נשמת כל חי עד האל בתעוזות". וכאשר יגיע למתחו הפשׂיו יקיים תיכף את נדרו (וביריה) או שיאמר בן קודם צאתו מפתח ביתו כאשר יגיח את ידו על הטוזה לנשך אותה:

דרך. בשבועו שרוזה לצאת בדרך. סגולה שיאמר במו羞ק אחר ההבדלה הפרשה של וישלח עד מאה קשיטה. ויצליה דרכו (רמב"ן):

דרך. היוצא בדרך. סגולה שילווה אותו איזה איש. ואחריו שיפריד ממנו יאמר אחורי המלווה ברכבת בהנים (אנדרפ עה"ק):

דרך. לשטירה בדרכן. סגולה שיקח עמו בדרך החושענה שלו

מן הושענו רבה. וישא אותה אצלם בכל דרך (וכירה) :
 דרך . לשטירה בדרך . סגולה שיקח עמו בדרך בות טן האפיקומן של
 טזה שמורה שלו שנשאר מן ליל פסח . וישא אצלם בכל
 הדרך (וכירה) :
 דרך . היוצא בדרך ופגע בצתתו שנושאין לננדו כל ריקן . או אם נכשל
 באזה דבר ונפל כאשר יצא מabitו . יחוור לבתו ולא ילק דרך
 ביום זהה כי לא יצlich (וכירה) :

אותה

הבדלה. סגולה שבכל מוצאי ש'יך אחד הבדלה יטעום מעט מן הבוט'
 ואח'כ יסתבל היטב בכם של הבדלה עד שיראה פניו ומצחו
 ויאמר בלחש נ'יפ הפסוק **כ' ראתי אליהם פנים אל פנים ותנצל נפשך**.
 ועיזו ינצל מגנעים רעים בכל השבוע . ואם ההבדלה היא של שעוה ירידת
 בעשן ההבדלה אחרי הכביה (וכירה) :

הבדלה. סגולה להנצל מכל אסן ופגע רע וכחות הטומאה לומר בלחש
 בהבדלה בשעת והסתכלות בצדוריים וראית את אחורי ופנוי
 לא יראו . ויכoon בהשם הקדוש אנף סנפ' נnf. וכן יכוון שהשלש תיבות
 פנ'י ל'יא יראו הן האותיות של ב' מלאכים הקדושים **פניאל אוריאל**
 (מכונות האריז'ל) :

הצלחה. סגולה אמיתי להצלחה ועושר להפריש מעשר מן הרוחחים .
 ויתן להחוק בזה לומדי תורה . ועל זה דרשו חז'ל עשר בשבייל
 שתתעשר . וכן על זה כתוב ותומכיה מאושר (מד'ר) :

הצלחה. סגולה להצלחה לפני שר ומושל תאמר טז'ב פעמיים שם אמרו
 של אברהם אבינו ע'יה **אמתלאי בת ברנבו** קודם
 שתעתוד לפניו . ואח'כ תאמר הפסוק **מנדול עוו שם ה' בו**
 ירוין צדיק ונשגב . ותכוון **ב'ו ירנוין בני' שדי** . ר'ת שומר דברי
 י' (עה'ק) :

הצלחה. היוצא בדרך או להתייצב לפני שר לבקש בקשה אם יפגע
 בצתתו מביתו שנושאין לננדו כל ריקם יחוור לבתו ולא
 ילק באותו היום כי לא יצlich (וכירה) :

הצלחה. סגולה להצלחה . דעת שכמעט אין לך אדם שלא ימצא
 לפעמים

לפעמים מטבח או איזו מטבחית מונחות על הארץ. יוזר שלא להוציא אותן המטבחות אלא יהזין תמיד אצלו בכים קטן מיזוח
לזה (בקבלה):

הצלחה. להצלחה בצרפת סגולה להזכיר בכל מוצאי שבעת קודש
שבעים פעמים אליו הנביא ולכוון בהשם הקדוש **אנגלא**.
כך מוכא בכמה ספרים קדושים. ועפ"י יסוד זה הדפסתי בספריו **"אליהו
הנביא"** את הזמר של אליו הנביא באופן שהאומרו בן מזcur ע' **פעמים אליו**:

הצלחה. ל-**צליח** במשפט סגולה שיאמר בשעה שמעיינים בדין הפסוקים אל ויברך דוד עד ומורומם על כל ברכה ותלה (גמרא):

הצלחה. להצלחה במשפט סגולה שיאחו ביד ימינו מזויה קטנה כשרה (בקבלה):

הצלהה. להצליה במשפט סגולה שתחויק מרגלית טוביה תחת הלשון
ולא תפסיד במשפט (ת"א):

הצלחה. להצליח בעסק מסחר תמי נזהר בכל עניין העסקיים אשר אתה רוצה לעשות שתאמר מוקדם כאשר אתה מדבר טוה העניין
אם ירצה השם" (וכירה):

הצלחה. סגולה להצלחה לknות המצווה של ששה נרות בבייחנ'ס או בבייהם'ז. ויתן בכל ערב שבת ששה נרות שידליךו בתוקה

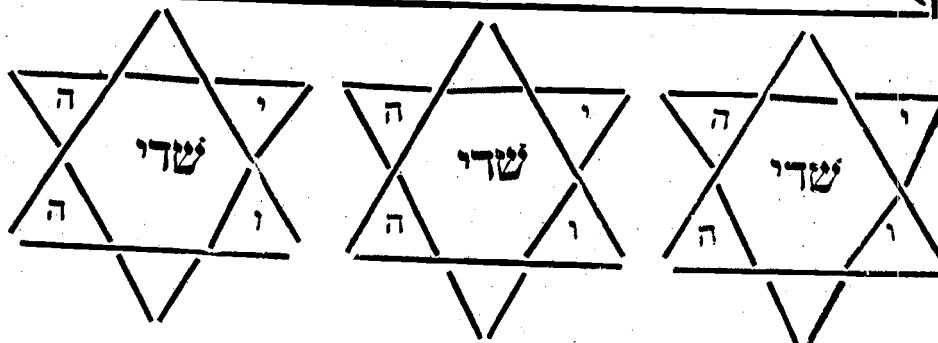
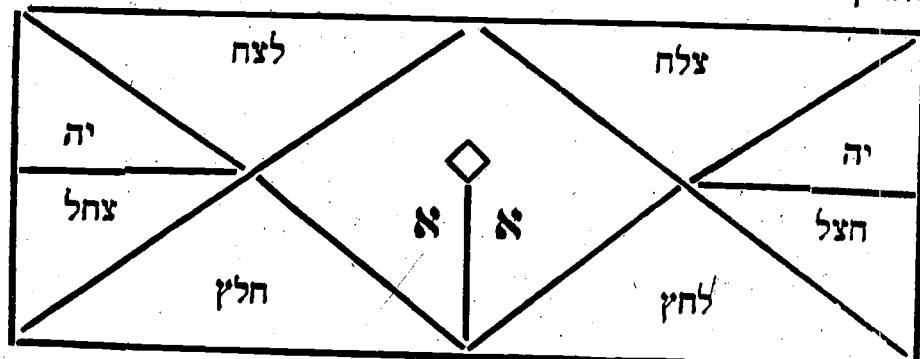
העמוד אשר לפני הש"ץ. ועי"ז תרומם קרנו בכבוד (מדרש):
הצלחה. סגולה להצלחה בלבתו למלאchetו או בלבתו לעשות מסחר
וקניין. קודם שיוצא מביתו יתן ידו על המזווה ויאמר פסוקים
האליה בכוונה. בראשות ברא אליהם את השמים ואת הארץ. וכל היר
החוקה וכלל המוראה הנדרול אשר עשה משה לעניינו כל ישראל. ויעקב הלך
לדרך ויפגע בו מלacci אליהם. ויאמר יעקב באשר ראים ניכוון שהוא
ראיית רפאל אוריאל מיבאל מבחן אלדים זה ויקרא שם המקום
ההוא מठנים. האינוי השמים ואדרבה ותשטע הארץ אמר פי. יערף כטבר
לקחיו חול כטל אמרתי. בשעריהם עלי דשא וכרביבים עלי עשב. יהיו רצון
מלפניך ה' אלדי ואלהי אבותי בוכות השמות הקדושים היוצאים מalto
הפסוקים שבhem הוכיח משה לישראל במדבר. שיטתיקו דברי בעניין כל
שומעי. ואצליך בכל דרכי וענוני ועסקי. ותתני לחן ולחסד ולרחמים בעניין
כל בויאו אמר בלה' וזה ושדר" (ימ"ב):

הצלחה. צרייך ליוודר שלא ישאל איש ביטו וארנקו לחברו. כי
בזה

אתה רמלאך

כשה הוא מובהר או נתן מולו ח"ז, (כבא מציאות כ"ז) בהצלחה. להצלחה בכל מיני עפק ומסחר שרצו האנשים לעשות. מנלאת שיאמר נ"פ המומור לה' הארץ ומולאה. ואחד כל פעם יאמר חפלה זו יחי רצון מלפנייך ה' אלהי ואלקי אבותי שהשם הקדוש ממן, יצילני בעסק (פלני ופלוני) שאני חולג לעתות ותנחות באורה מישור ובדרך צלח למען שטך הנדול והקדוש אלהי השמים ואלהי הארץ אמר סלה נצח ועד. (מדת'י) וציריך לפרש העסק והענין באර היבתו: הצלחה. קמייע להצלחה מספר ריואל רמלאך. זיל קמייע להרוויח אדם בפשא ומטען והצלחה נדולה בעוחשיות כתוב זה בקלף כאשר ותלהו בצדך השמאליות. וזה הגוטח (טוגנה).

והודך צlich רבב על דבראמת וענווה צדק ותורך גוראות ימינך

סמכך טגה כרך וג מכך יתם טוכנן טמי נמסכך בסככים קתקבר יהי רצון מלפנייך יהוה אלהי ישראל שתזכה למלאך אלו לבוא אל בית פב"פ ולגבת עמו ויציליהם אותו בסחרתו ובכל מעשה ידיו בהצלחה וברוחה נדולה בין ביום בין בלילה בין בית בין בחוץ לבת בין בעיר בין בחו"ז לעיר ושטך וחותמת הקדוש ורחיבו במעשו וביבתו והצליהם לפב"ב אמר סלה:

רֶפַאֵל אֹתָה הַמְלָאֵךְ טו' 29

הרהורים, להגצל מהרהורים רעים ומחשבות זרות בשעת התפללה, סגולה להתפלל מתחזק הסידור. וכבר לדבר שכתוב, אמר עם הספר יושב מחשבתו הרעה" בן טובא בהרבה ס"ק:

הרהורים, להגצל מחשבות זרות בשעת התפללה. יש מן המקובל שכתבו סגולה לומר קודם התפללה הפסוק, אשר תמיד תוקר על המובח לא תכבה". ויש כתבו לומר הפסוק הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים וגנו". ויש כתבו לומר הפסוק לב טהור ברא לי אלהים וגנו": הרהורים. להגצל מהרהורים רעים. סגולה שיזייר במחשבתו דמות דיווקנו של אביו ועינן יצטנן יצרו הרע (מד"ר):

הרהורים. החגורה של צדיק אמת מבטלת הרהורים רעים מן החגורה בה (לקחר"ג):

הרהורים. סגולה לבטל הרהורים ומחשבות זרות בשעת התפללה שיטול עשר אצבעות ידיו במים תיכף כשרואה שבאה לו מחשבה ורה. ויבכוון שככל אדם הוא קומה שלמה והעשיר אצבעות של ידיו הן כנגד העשר ספריות. ועיי' המים המטהרין מכל טומאה יוטהרו כל העשר ספריות שלו מן מחשבות זרות הבאות מן כח הטומאה כדי לבקל את האדם מתחפלתו. דבר זה קבלתי מאת אדומו"ר אריה דבי עילאי בוצינה דנהוריא וכו' ממן מהרייל אינגר וצוקלה"ה מלובלין:

הרין. להרין רפואה שתכח באפטיק שעב הנקרא בלשון ליטיון, "סאלוייא" ותבשל מעט מן העשב בין טוב ותתן להאשה לשותות מן היין בלבד הטעילה ותתעבר (מ"ט):

הרין. סגולה להרין קח עור ארנבת ושרוף אותו עד לאפר ותן לה לשחות מן האפר בכום יין. כה תעשה ט' ימים רציפים בכל בוקר ותתעבר מיד (מרהייל) ויש גורסין עור שועט:

הרין. סגולה לעקרה שתעה משועה כמו קדרה קטנה ותכנים בה רם נרתת ותסתום פי הקדרה במכסה ותטמן הקדרה באדרמה אצל שורשי אילן תפוח. ועיין תקבל האשה הרין והאלן לא יעשה עוד פירות (נפ"ט)

הרין. להרין תזהר האשה מלשאת עליי כספ' חי אפילו כל שהוא. כי זה מונע הרין (ת"א):

הרין. סגולה להרין אם אין שום מחלת להאיש ולהאשה. תחק יונה וכר ויונה נקבה ותשחתם ותוציאו המוח שלהם תיכף. ותשבע האשה אחר הטעילה במטה ותבנים ברחמה את המוח מן השני צפירים על שעה

שעה שליטה. ואחר שעח תודוג עם בעל ותתעורר (פה"ל) : הרין. קמיע ברורה ובلتוי משובשת להרין. יכתייב סופר טהור נברא על קלף כשר בנתיבת תהה. ויאמר מקודם. הרינו כותב קמיע הואת בשעתה טבhaftה בגדא טבא לאסותה מן שמייא עבר האשה פב"ב אשת פב"ט".

ואה נסוח הקמייע :

יְהִי רָצֵן מֶלֶךְ אֲהִיה אֲשֶׁר אֲהִיה שְׁתַרְחָם עַל הָאָשָׁה פְּבַ'ת	אַהֲרֹן
וְתַתֵּן לְהָ בְּקָרְבָּן הָרִין מְבֻעָלָה פְּבַ'פְּ בָּרָע שֶׁל קִימָא בְּכָח	הַנּוֹהֵן
הַשְׁמָמוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֱלֹה עַיִן הַמֶּלֶךְ שְׁמָשִׁיאֵל	יְהָוָה
וְאַהֲבָה בָּאֶזְוּבָא וְאַוְאַלְא אָפּוֹ אָהָוָה וְהַחְהָעָה	הַיְּהִינָּה
אֲכְהָלִילִית יִצְחָבוֹא הָוֹת	אַהֲרֹן
אָמְן סְלָה נְצָח וּדְרָ	הַנּוֹהֵן
הַהַהַה	יְהָוָה
הַלְּלוֹן	הַיְּהִינָּה

הקמייע צריכה לכתב בכתב הזה ולשום אותה בתיק קטן של מתקנות, זהתיק ישם בכיס של עור ותוללה האשאה עליה את הקמייע בין דרייה, ותלך בה רק ביום הטהורים (ת"א) :

הרין. סנלה להרין. שהבעל האשאה לא יזרקו ההושענות שלדים ביום הרין. הווענה רבא אלא יצניעם וויצטרפו לדם נם הב' ערבות מן הלול שהוא טברcin עמו. ולפני תשמש הראשן שאחר يوم הווענה רבא ינשלו השני ההושענות עם השני ערבות בתוך חצי קווארט מים. אח"כ יטנו המים לשני כוסות. ויקח הבעל כוס אחד האשאה כוס אחד ויאמרו על הכותות ההווענה המתחלה "אדם ובהמה" ואח"כ יעתה הכותות עם צוקער כמו ששווין טי. ווישטשו ממתה ווישעו ממורומים (אמ"ג) **וְעַרְבָּה בְּנִים** ר"ע ונם **בְּנִים** הרין עם הכללים של האותיות והתיבה :

וזוארכליין. לשומה או יבלת שקורין „ווארצעל“ הצומח על בוטן אוזן, רפואה למשח הווארצעל ב', פעמים ביום עם המשהה של מדרת בהמה (ט"א) :

וזוארכליין לזרסיר הווארצעל, רפואה למשח ב' פ' ביום עם חומץ החוק והחריף מאד כיאר הנקרא „עסענצייע=עססיג“ :

וזוארכליין לדסיר הווארצעל שהוא קשה וمبוקעת. תקנה באפטיק קראטליים הנקראין „קרוואט“. ותשימים בכל יום על הווארצעל טפה אחת :

וזוארכליין. לדסיר ווארכליין. סגולה למשוח אותם בדם יונה חם תיכף מן השחיטה (ט"א) :

וסת. אשה שאבדה וסתה בנעוריה. אלה הם הבשמיים אשר יכולות לעורר דם נדה. חבשל קדרה בת ד' קווארט מים ותשיהם בה נ' לוויט קנה-בשם הנקרא „צומרינד“ א' לוויט בושם „געגעלעך“, חזי לויט ברוכום הנקרא „אפרערען“ ותשתה חם עם צוקער כמו ששותין טי (ט"א) : וסת. אשה שאין לה וסת בנעוריה. רפואה שתבשל עשב הנקרא בלשון ליטיין „פאבינא“ עם מים ותשתה כמו ששותין טי (ט"א) :

וסת. להביא וסת לאשה שאין לה אורח בנים. תכתייש קליפות שקדימות יבושים לאבק דק כקמח ותלייש האבק עם דבש ועם שומשמיין עד „שוייה“ כמו עיסזה. ותחתו לחתיכות ותתגנס על האש. ותאכל מזה איה פעמים ביום חדש ימים. ויבוא לה הותת (יט"נ) :

וסת. להביא הוסת מועל' הרבה שתעשה לה מרחצאות של חמין ולערוב בהמים „נארטשייזא“ :

אות ז

זיון. טי שקשה לו למצא בת זנו וגהפלל בכל יום בכוננה שירות הים ויאמר אחר התפלה מומריו תהלים האלה ליב ל"ח ע' ע"א קב"ד (נפ"ט) :

זיעח. להביא זיעה על החולה. רפואה חבשל היטב שבולת שיעל הנקרא „האבער“ או שעורים בחומץ. ולאחר שתתרכז התבואה היטב תעשה מזה חלאדעס חממות ותניח על בטן החולה ווועע (ט"א) : זיעח. לאנשים בריאים שיש להם טבע שמוציאים מאד בלילה ועיין טברים

טאבדים את כחם ונעלמים רזים. רפואה שיסוף את בשרו הרבוז פעמים עם שמן דגים טוב וירוב בו לريح טוב מעט „געלקון=עהל“. דהינו שבתוֹךְ חזי קווארטירל שני דגים יירוב טז' טפות „געלקון=עהל“. אבל נוצר ללחם מעט את השמן דגים, כדי שיתעורר היטב ע"ה געלקון=עהל":

יעיה. לה比亚 ויעיהikenה באפטיק „בעוואו=טיו" עם „לייפאוי=טיו" ועם „מאלינעם" יבשות. כל מין بعد נ' קאף. ויבשל א קווארט מים ובעשע הבשול ישום בהמים נ' טנים הנ"ל. ויקח הקדרה מן האש ויכסה הקדרה ואחר חזי שעה ישתה מזה ד' גלווער חם עם צוקער ועם „ציטרין" בשהוא שכוב במתתו. ווועי:

זכרון. סגולה לזכרון לומר תמיד קודם הלימוד עשרה פעמים הפסוק: „ובור דבר לעבדך על אשר יחלתי" (מ"א):

זכרון. סגולה לזכרון לומר קורט הסעודה על כום משקה פסוקים האלה – אכן רוח הוא באנווש ונשמת שדי תבונים: לאדם מערכיו לב וטה' מענה לשון: אל תשילכני מלפנייך ורוח קדשך אל תקח טמננו: ה' בצר פקדוך צקoon לחש מוסרך למו: לב טהור ברא לי אלהים ודוח נכון חורש בקרבי: ה' אלהים נתן לי לשון לתוכים לדעת לעות אה' יעף דבר: יעיר לי בבר בבר בבר יעיר לי און לשטווע בלימודים: ה' אלהים פתח לי אוין ואנבי לא מריתי אחר לא נסנתהי: רוח ה' דבר בוי ומלאתו על לשוני: יהי רצון מלפנייך א' או"א אברהם יצחק וייעקב אשר קראת שמו ישראל שחתפה לך בתורתך ותairo עני ולבי ע"י מלאכיך הקדושים **פתחיאל רפאל יופיאל** שלא אשכח כל ימי חי מכל מה שלמדתי ולעילים לא אשכח כל דבר תורה מכל מה שאלמוד מעטה ועד עולם אמן נצח סלה ועד – אח"כ ישתה הטעום: (מספר רזאל) וטוב לעשה כך בכל סעודת ראש חודש:

זכרון. סגולה לזכרון להתפלל מודם הלימוד בקדושה ובטהרה תפלה זו. „יהי רצון מלפנייך ה' אלהי ואלקי אבותי שתתעשה למען השמות קדושים הוויצאים מן הפסוק זכרתי את בריתך יעקב ואף את בריתך יצחק ואף את בריתך אברהם אוכור והארץ אוכר. שצירופו הוא כז'

ויכוין
קרץ ובא ברז ואב אפר
יפה אם תוא בקז לדח
וית זרי כבא רתב תאָר

רפאל אות ז ח המלך יז 33

יעכוון בשמות האלה ולא יוציאם בפיו שלא אשכח כל דבר מכל מה שאלמוד בטורחה הקדושה היום ובכל יום ותהי תורה שטורה בלבוי ובמוחי לנצח. אמן סלה (א"ח) :

זכרון. לחדר הזכרון. סגולה לאכל בכל יום בברך אליבא ריקנא כף קטנה דבש דברים. וזה ג' טעם שאנו אוכלים ביום הזכרןן דבש. כדי שתעללה זכרוננו לטובה על כל השנה :

זכרון. סגולה לזכרון. לאכול שמן זית טוב וביתר הארץ ישראל : זכרון. לחדר הזכרןן רפואה לנקות באפתיק "אנא-קארדיינא" ולאכול ממנו בברך אליבא ריקנא דראכמא אחד. יוכל לאכול בן ג' ימים בכל שבוע. והג' ימים לא יהיו רצופים. ישתמש ברפואה זו אויזו שבועות (ט"א) :

זכרון. סגולה לזכרון לומר בכל יום ג' הפתקן נר לרגלי דבירה ואור נתיבתי (ש"א) :

אות ח

חוליה. דרש ר' פנחים בר חמאת כל שיש לו חוליה בתוך ביתו ילק עצם חכם שבעירו ויבקש עלייו רחמים. שנאמר חמאת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. (גמרא) :

חוליה. יתחוק החוליה בכל כחו להתפלל על עצמו בדמעות. וירני בכל עת לומר בכונה ראה עני ועמליו ושה לכל חמאתך. רפاني ה' וארפא הוושענני ואושעה כי תהלתי אתה". יעכוון בהשם הקדוש היוצא מן הרית של רפани ה' וארפא שהוא רין המועיל לרפואה. יתחפל בכל يوم ג' פ' מזמור מא' מתחלים. שנאמר כי שטעה אלהים אל קול הנער באשר הוא שם. ויש לפרש כלומר שהשכינה שם לטعلاה מראשותיו של החוליה :

חוליה. יזכיר מה דאיתא בפסכ' ברכות (נ"ח) יומא קמא לא לנגי ולא לימת מידי כי הוכא דלא ליתרע מוליה. מכאן ואילך ליגני כי היכי דליבעי רחמא עליה :

חוליה. מי שיש לו ילד קטן חוליה מדח'ז. סגולה טובה שיקבלו עליהם אביו ואמו שיתענו בכל שנה ביום שנולד הילד עד שיחי לחייל

להילד יגש שנים. ובאם **שייחי** לוזם איזה אונס שלא יוכל להתענות יותר כל אחד אנרא רתעניתא חי גודלים לעניים. ונעם יקבלו עליהם להדריק בכל ערב ר'ח' בבייהכנים נר לכבוד נשמת ר' מאיר בעל הגם. נ'ב עד **שייחי** להילד יגש שנים. והילד בעצמו יביא הנר לבית הכנסת נוכירה):

חוללה. סגולה לחוללה מסוכן רח'ל לעשות עברו פריוון נפש הידוע;

חוללה. סגולה לחוללה מסוכן רח'ל שניוי השם. אבל שיעשה זאת עפי דעת חכם וצדיק:

חוללה. אמרת תהלים עבר חוללה כמו שנדרפם בסידורים היא סגולה גודלה שיאמרו התהלים עשרה אנשים ביחד שהם אוהבים להחוללה. ואם אין עשרה אנשים צרייך להשתרל שתינוקות של בית רבן יאמרו התהלים עבר החוללה:

חלומות. חלום טוב צרייך לספר לאוהב נאמן שיפטרנו לטוב. כי רוב החלומות הולכים אחר הפה. חלום רע יסיח מדרתו ואל יחשוב בו כלל וכלל. ויאמר בהקיצו משןזו הפסוק „והחולמות שאו ידברו“. וזה הכלל לבדוק ומנוסה שכל מה שהאיש יקפיד על חולמות רעים יותר יתגנו בו. ידוע שכן אמר בפיווש הגאון הצדיק וכו' מון מהר"ם מליבאויין זצוקלה"ה על דבר החלומות/**שאמרו** ח'ל' **צרייך** להתענות עליהם אפי' בשבת. ואמר שכל זה הי' רק בדורות הראשונים שחלוותיהם היו קרוביים לנבואה. אבל בominator הזה החלומות שאו ידברו, עכ'ל. וכל אשר יש לו ידיעה בחכמתה **האנאטטמייה**. בין **שפפי** ריב בaims חולמות רעים מן כה הדמיון שמתוחק להפחר את האדם כדי לעוררו משנתו בעבר איזו חסרון בגוף, כגון שמנית ידו על לבו וכיווץ:

חלום. מי **שחלם** לו חלום רע **צרייך** להתענות עזיו. והוא מן האנשים המתקפירים על חולמות רעים אבל קשה עליו התענית. יעשה ראשית הטבת חלום. ונעם יעה תרנגול או תרנגולת לכפרה בדרך שעושין בערב יהכ"פ. ומלאך זה יתן ק"ס מטבחות לחכם היודע לעשות פריוון נפש. וגם הכפרה יהלק לעניים. ויויצא בזה שיתהפק לטוב (עה"ח):

חלום. **לשאלת** חלום. יאמר בטהרה בחרד טהור ועל משכב טהור ונקי קודם השכיבה - לך ה' הגדולה והגבורה והחפארת וגנו' עד וחזק לכל. גבריאל ופחד יצחק היה לי. יהי רצון מלפניך ה' או'יא שתשלח לי רוחו של יצחק גדי בן אביהם להניד שאלתי בחלום ברור בלילה

בלייה הוה שאני רוצה לדעת ..... – וכך יפרוט שאלו באר היטב
(כתביו הריב"ש) :

חלום. לשאלת חלום. תקח בדעתך השאלה שאתה רוצה לשאול ותאמר
ע"ב פעמים בכונה גדולה זה הפסוק – „שמעו נא דברי אם
זה יהיה נבאים ה' במראה אליו אתודע בחולם הדבר בו" – (ת"א) :
חן וחסיד. סגולה לחן וחסיד. לומר אחר תפלה שחרית ד' פסוקים
הראשונים מן האינו השמיים ואדרבה עד הבו גורל
לאלהינו (עה"ק) :

חן וחסיד. לחן לפניו השלטון או לפניו מי שתרצה לבקש מ לפני עבורך
סגולה שתשים מקודם יד ימינך על מצחך. באופן שצד נב
הכף ידי' לצד המצח. האנודל למטה והורת למטה. ותאמר ג'פ הפסוק
„השيبة לי ששון ישער ורוח נדיבה תסמכני" (מדת"ל) :
חן. לחן לפניו השלטון. סגולה לומר לפניו השלטון נ' פעמים שם אמרו של
 אברהם. אבינו אמתלאי בת ברנבו (פי"צ) :

אות ט

טבילה. הנאון בעל ספר חסידים כתוב שם בהוצאות סי' ט"א וויל
לא יניח אדם מלוקוק עם אשתו בليل טבילה. ע"כ. ומובא
על זה בספר רוח חיים שבאמ אירע איזה אונס בלילה שלא יוכל
בעלה לקרב אליה. תעשה סגולה זו שתתכסה באורה לילה עם בגד של
בעלה ותנצל ע"ז מסכנה:

טבילה. טבילה במקואה היא סגולה לכמה וכמה עניינים, כי היא עניין
התחדשות בח החיים. רק באופן שלא יהיה כטובל ושרץ בידו:

טבילה. מוגה בכתמי מהלייזל. מי טהן לו מקום לו חנום ולעו יכול
לפעול במקומות סגולה סילחן ידו מ' רחילות כוכל סלה. וקדוס
כלמיה יחל על:

לשם יחוּר קוב"ה ושבוניתה. ארץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחה
יינה. וייה רצון מלפני יהנה אלהי ואלהי אבותי שלא רחיצות
ידי תהינה נחובות לי כאלו טבלתי במקואה בשער של ארבעים סאה,
ואוכה למושך מים מ' הלובן העליון החתום בי"ד רבתי של ועתה יגאל נא
בח יהנה. וודחו ז. צ. עזה ועוזל בני אנרת ולויית. ובכח סגולת נקיון
שע' הרחיצה הזאת יתוקן שטראת הדין הבאה טן ספירת גבורה העולה
רו

רְפָאֵל הַמְּלָאֵךְ אֹתֶ ט

**רין כמספר נקיון תחתפה עלי למדת הרחמים שעולה רחץ נמי
שנרטמו בהפסוק ארוח בנקיון בפי וגוי:**

ערגה יRCTן ודו צחופן זה. רוחצת יRCTן יד ימנית עטף פטמים. ויקוין צעכל הלוויות כל סס נו"ס נ"ס למלוי יודין כוז יוד דה וו' הי. לסיינו שכלל רוחכת יסונן להמת חמת כסכל. ולחיכ יRCTן יד סמללית עטף פטמים ויקוין ג"כ צעכל הלוויות כנ"ל. והח"ב יRCTן ז' סידיס צמיגין פעס להמת יד ימנית ופעס להמת יד סמללית. ויקוין ג"כ על עטף הלוויות ג' פטמים. לסיינו סברחיםה קלהונגה כל יד ימנית יקווין להמת י' וכן כרמיהה קלהונגה כל יד סמללית יקווין ג"כ להמת י'. וברחמיהה אנטיס כל ז' טידות יקווין להמת ו ג"פ. וכן צצאל קרחות יקווין ג"פ כל חות וחות כמדל. ויעלו כל הרחות ביחד למperf לרגעים כנדג מ' מהה דמקה. ולחדר סמ"

רחלות ילהמר ז' :

ביהי רצון מפנייך יהוה אלהי ואבורי שבכח שנולת רוחיצה הזאת יהיו נמתקים הרינים ברחמים. כמו שנרטמו בהפסוק וירא אלהים ליבשה ארץ ולטקה המים קרא ימים. ויאיר עלי השם אהיה שעולה מקווה נזה אל'ף היה יוד ה"ה יהוא חשוב לפני באלו טבלתי במקווה טהורה שלטעה הנרטמו בהפסוק מקוה ישראל יהוה. וכתווב מקוה ישראלי מושיעו בעת צרה.מושיעו וראי. ההוא דמקורה דמקוה ביזדי. אמן סלה :

הנה בספל פקען "לוחת קרייב" ז' וכוננות ישרות" מכיה מעין רוחכה קולת נס מפט ציהול בסוד פכוונה סל הפסוק ויקלח חלשים ל'ב'ס הילן וגוי. האל סמעין סס יראה שבקיהול מהמל בקילו מלך ולרי פליום לפיטוטן ונס נס נצל סס מנין הרחות. ומלאך זה עוד נפלו סס לרכח סיבוטים וטעות סליפום כਮוכן לכל מבין וע"כ קבלתי עלי עבדה חזות נבל צעסט" ז' בסוף כל כוונת סברחיםה וכוד קרומו כל הפסוק ויקלח חלשים ליבנה הילן וגוי בחריכות מעט :

זאת ידוע לי"ח סבאס הילס מורה על דין ומרמו לפטמים על חמ' מלכות חיימה תהלה סקס כי' סכתנות כל מדת דין. ובכדי ז' נקלחת כסח הידי טיהוח לירוקה ה"ה. ולפטמים מלמו כסח הילס על חמ' זינס חיימה טיהוח. ואט"פ סקס טיהוח רחמים ומילר סס כסס אהיה. מ"מ כיון לדינין מתעלין מינה כידוע. لكن תקלח מלה ז' ג"כ כסח הילס. ועיין נתקתק פדייניס טיהוח להעלומת לסרביס. סבאס הילס וככסה הידי זומתקו ע"י כסח אהיה ותתעלת יתתקרכח חיכת ים הרים על סכינית תהלה חל חיכת מי הרים נס סכינית טיהחה. וחלה נטעסה ע"י כוונת קיחוד סנכון לפלא כסח הילס על ז' סמות ה"ה הידי ולוזג ז' כסמות ביחד כוז אההדיינה. כי ז' סמות ה"ה כס צני' כמספל כסח הילס. וע"ז נטעסה מיס. סיינו מסדים. כידוע מוקנט"ט זוקלה"ה כוונת מקווה צמי"ס רומו על ט' יודין

רפאל

אות ט

מן ד' מילוי סס קוי"ה כ"ה ט"ב ס"ג מ"ה בן סגן בגימ' מיב. וכן פ"ג
על כסיס מלוך מיס. ולידך לכוון צבאס הילcis יומתק בכל גן' מילחין צלו. צע"י
כהותה ה יכול לכתמלחות גן' חופניש כוה דיז הא הה. נמלוך סהקס הילcis
כמיilio' י בגימ' ט'. וכמיilio' א בגימ' רל"ח. וכמיilio' ה בגימ' רל"ה.

מערתת יונן כוונת כלמו' כל הפסוק ויקרא ונ' כי מיתת ויקלח וכן מיתת יבשה בגימ' ס"ז. וזה רומו' על הפסוק הלאים חמילוי י'. כי לה גלרא מספל ענלה מין כוללות עצר שהותיות כל הפסוק הלאים חמילוי כה חל"ה למ"ד ס"י מ"ס. וגס עוד מספל חדר כל כולל כל המתינה. כדי לך הנספה כל מספל י"ח. ועוד גלרא מספל חמיסה מין כוללות פ' חותימות כל הפסוק הלאים פבוט ג"כ עס עוד מספל חדר כל כולל כל המתינה כל הפסוק הלאים פקוט. נטוקה עוד מספל ו'. וועלה הכל ציחד מספל ס"ז כמספל מיתת ויקרא"ה ומיתת יג"ה. והפסוק הלאים חמילוי א נרמו' המתינה להן. כי מספל זהה לטעים. והפסוק הלאים חמילוי ה ג"כ נרמו' המתינה להן. כי חס גלרא המתינה להן הג' כוללים אל פג' חותימות. וגס כולל חדר מן כל המתינה גטוקה מספל ד' וועלה ציחד לר"ה כמספל הפסוק הלאים חמילוי ה. ומיתת מקו"ה בגימ' הפסוק אהיה חמילוי הרכ"ז. ומיתת מי"ט בגימ' ט' יוד"ז כל ד' חמילוי הפסוק קוי"ה נ"ג ס"ג מה' ג"ז. ובכן מצויהת הכוונה שמתינות ויקרא"ה הלאים ליבט"ה הרכ"ז חרומיות על הפסוק הלאים הג' מילוחין יומתקו' במתינות ולמקו"ה חמ"ס חרומיות על הפסוק הרכ"ה ועל כת' יודין דמיוחי הפסוק קוי"ה פ"ב ס"ג מה' גן. ועי"ז יסיה קרא"ה ימי"ס. קיינו' שיזדונו' מיתת ים עס' מיתת מי' קב"ה מלכות מתעלת עד הבינא. כמו שנרמו' בכר"ת כל הפסוקים מוקש יפלאל ט' וג'ו'. מוקש יפלאל מושיעו' דעתך לך. ודי' זכה לאצין: **טהחול**. נכאב הטחול כבר מובה לעיל באות ב' סיטן בתן אייזו' רפאות. ועוד רפואה לבתוול ורע חרדל ולעשות ממנה אבק דק בקמח ולערב בדבש ולבשל עד שיועשה במרקחת. וימשח במקום הכאב מצד השמאלי של הבطن תחת הצלעות מלמעלה למטה ומלמטה למטה בעורך המשמאלי של זღקהוש ממעל עם, וואטוי'. בך יעשה בכל يوم ב"פ בערך שני שבועות. וירפא. **טהחול**. נכאב הטחול. רפואה ליקח מוח ארנבת מזוכר לזרר ומנקבה לנקבה ולכתשו מעת ולמעכו עד שיועשה כמו משicha ולמשוח על החניתה בד ולהניח על מקום הכאב עיונה שם שיש שעות ולא יותר. ועי"ז יוקטן

גפיחת הטעול (מ"א) :

רַק בְּשִׁנִּי קְצֻוֹתָיו יִשָּׂאֵר מְחוּבָּר וְעַיּוֹן יְהִי כְּמוֹ טְבֻעָתָ . וְתַכְנִים רָאֵשׁ הַחֲולָה תַּעֲקֹד חַלְלַ הַטְּחֹולַ וְכֵן תָּרוּיד וְתַשְׁפִּילַ הַטְּחֹולַ עַד מִתְהַתָּ לְרִגְלֵיו שִׁיוֹצְיָא אֲתָה רִגְלֵיו מִן הַטְּחֹולַ . כֵּן תַּعֲשֵׂה נַפְּפָ . וְאַחֲרָכָ תַּהֲלֵה הַטְּחֹולַ בַּעֲשָׂן בַּמְקוּם חַםָּ .
וְכַשְׁוִיתִיבְּשׁ הַטְּחֹולַ יִתְרָפֵא הַטְּחֹולַ שֶׁל הַחֲולָה (כְּתַבֵּי הַדּוֹבֵר שׁ) :

טְחֹולַ . לְכָאֵב הַטְּחֹולַ . רְפָואה שִׁישְׁתָּה מִים שְׁנָכְבָּה בָּהֶם בְּרוֹזְלְשְׁטָאָהָלַ .
וּבּוֹמָגָנוּ שְׁנָתָחְדָּשׁ הַיּוֹן מָרָץ יִשְׂרָאֵל הַנְּקָרָא כְּרֶמֶל-בְּרוֹלַ הוּא

רְפָואה טָוָהָה לְכָאֵב הַטְּחֹולַ :

טְחֹורִים . לְחַולִי הַטְּחוֹרִים הַנְּקָרָא „מָרִידָעָן“ . אִם יִצְאֵוּ אֲבֻבוּעוֹת קְשׁוֹתָ
וְאֲדוֹמוֹת הַנְּקָרָאִים „פִּיקְלָעָן“ מִסְבֵּבַ לְפִי הַטְּבֻעָת וּמוֹתָה נָולֵדָ
כָּאָב גָּדוֹלָ . רְפָואה לְחַמָּם מִי דְבָשַׁ הַנְּקָרָא „מְעַהָּרָדָ“ וְלְשָׁפּוֹךְ בְּקָרְעָה חַםָּ
וַיֵּשֶׁב הַחֲולָה בְּמֶרְחֵץ הַוָּה בְּעָרָךְ חַצִּי שָׁעָה . כֵּן יַעֲשֵׂה אַיּוֹה פָּעָם וַיְרֹוחָ
לוּ . וְאַחֲרָכָל מֶרְחֵץ יִמְשַׁחֵם בְּשָׁמְןָ שְׁקָרִים מְרִים , אוּ עַם הַמְשִׁיחָה הַנְּקָרָאת
בְּאַפְטִיָּק „קָאָלְדָ-קָרְעָם“ . אוּ עַם הַמְשִׁיחָות הַנוֹּכְרִין הַלְּאָהָ :

טְחֹורִים . לְאֲבֻבוּעוֹת אֲשֶׁר מִסְבֵּבַ לְפִי הַטְּבֻעָת . רְפָואה לְעָקוֹר עַם
שְׁוֹרֶשֶׁם עַשְׁבִּים הַמְכֻוָּה הַנְּקָרָאִים „פָּאָקְרִיזְוָאָ“ וְלְבָשָׁלָם בְּמִים
וְלְשָׁפּוֹךְ הַמִּים הַחַמִּים בְּקָרְעָה וַיֵּשֶׁב הַחֲולָה בּוּהָ בְּעָרָךְ חַצִּי שָׁעָה . כֵּן יַעֲשֵׂה
אַיּוֹה פָּעָם . וְאַחֲרָכָל מִרְחָא אֶת הַ„פִּיקְלָעָן“ בְּמִשְׁיחָות הַנוֹּכְרִין הַלְּאָהָ :
טְחֹורִים . לְאֲבֻבוּעוֹת שְׁנָקָרָאִים „פִּיקְלָעָן“ . רְפָואה שִׁיעַשָּׂה הַחֲולָה לְעַצְמוֹ
וַיֵּשֶׁב בְּמַיִּים בְּיִשּׁוֹלְקָאָטָלְלָיִין בְּעָרָךְ חַצִּי שָׁעָה שִׁיהְיוֹ חַמִּין וְאַחֲרָכָל יִמְשַׁחֵם
וַיֵּשֶׁב בְּמַיִּים בְּיִשּׁוֹלְקָאָטָלְלָיִין בְּעָרָךְ חַצִּי שָׁעָה שִׁיהְיוֹ חַמִּין וְאַחֲרָכָל יִמְשַׁחֵם
שֶׁם בְּאַחֲת מִן הַמִּשְׁיחָות :

טְחֹורִים . לְעַזְוָר דָם הַטְּחוֹרִים . רְפָואה לְחַתּוֹךְ הַתְּבִנָה מִן הַתְּבִוָה הַנְּקָרָאת
„מְאַטְּאַרְקָאָ“ עַל חֲתִיכּוֹת קָטָנוֹת וְלְבָשָׁל בְּיַחַד עַם חֲתִיכּוֹת קָטָנוֹת
שֶׁל הַעַז הַנְּקָרָא בְּאַפְטִיָּק בְּלְשׁוֹן לִיטְיָ� „וּוִיסְקּוּם-אַלְבּוּם“ . וַיַּשְׁתַּחַת הַמִּים
כָּמוֹ שְׁשָׁוֹתִין טִיּוֹ . אַבְלָל שְׁלָא יִהְיוֹ הַמִּים חַמִּין בְּיוֹתָר :

טְחֹורִים . לְאֲבֻבוּעוֹת הַנְּקָרָאִים „פִּיקְלָעָן“ . רְפָואה לְכַבּוֹשׁ „הַאַלְאָהָן“ שְׁרוֹפָ
עַם מַעַט „נְרִינְשְׁפָּאָן“ וְלְעַרְוּבָ עַם מַעַט „שְׁמִיעַטְאַנְקָאָן“ אוּעַם מַעַט
חַמָּאה תְּפִילָה עַד שַׁתְּעַלְהָ כָּטוֹ מִשְׁיחָה וְתַטְרָחָ מִשְׁיחָה זוֹאת עַל חֲתִיכּת
„וּוְאַטְּיָהָן“ וְתַנְהָה עַל האֲבֻבוּעוֹת אַיּוֹה פָעָם בְּיוֹם . וַיַּרְפֵּא :

טְחֹורִים . לְאֲבֻבוּעוֹת הַנְּקָרָאִים „פִּיקְלָעָן“ . רְפָואה לְשִׁים לְוָבָן בְּיַצְחָה
בְּקָרְעָה חַרְס וְתַקְהָ חֲתִיכּה „הַאַלְאָהָן“ וְתַמְעָן אַיְתָה עַל שְׁוֹלִי
הַקָּרְעָה בְּתוֹךְ הַלְּוָבָן בְּיַצְחָה עַד שַׁעַרְעָה כָּמוֹ מִשְׁיחָה . וַיַּרְפֵּא אַתְּ הַמִּשְׁיחָה
עַל חֲתִיכּה „וּוְאַטְּיָהָן“ וְתַנְהָה עַל הַ„פִּיקְלָעָן“ אַיּוֹה כַּעַם בְּיוֹם . וַיַּרְפֵּא :

טְהֹורִים

רפאל המלך אות ט' כ ב' 39

טחורים. רפואה ל„פיקלען“. שתחמס שומן חיר עד „שיהי“ צלול. אח"כ תניח השומן עד „שיהי“ פושרין ואו תערוב בו „יאדינה“. שוה בשוה, ותטבול בזאת המשיכה חticaה „וואטיא“ ותניח על הפיקלען איזה פעומים ביום. וירפא:

טחורים. רפואה לפיקלען לערוב מטרות בהמה עם דבש שוה בשוה ולחם על האש ולערוב היטב עד שתעשה כמו משיכה, ותטבוח את המשיכה על „וואטיא“ ותניח על הפיקלען ב' פעומים ביום. וירפא (ט"א):

טחורים. רפואה לפיקלען שתקנה באפטיק החומר הנקרא „ליגנווי“ באראוי ותערוב כף חומר בתוכה חצי גלייאו מים ונמ תערוב בזה חצי כף קטנה „האלאהן“ כתוש לאבק דק. ותערוב הכל היטב ותכסה במכסה ותעמידה הנלייאו במקום חם כדי „שיהי“ המים קרוב לפושרין. ותטבול בזה „וואטיא“ ותסחוט מעט ותניח על הפיקלען. ובכל חצי שעה תחליף:

אות י'

ידיעות. לדעת מי מניעת הרירין אם מן האיש או מן האשה. סגולה לקחת ב' כלים עם סובין ויישתין הבעל בכל אחד והאשה בכל. הב': תכפה הכלים ותעמידם כך תחת המיטות על נ' ימים מעת לעת. ובאותו הכלוי יהיה נמצאים או תולעים. ממן מניעת הרירין (ט"א):

ידיעות. לדעת אם הרה זכר או נקבה התשtiny האשה בקערת עץ ותתקע בתוכה על השולדים מחט עבה ותשחה שם يوم שלם. אח"כ הסתכל ותראה אם על השטירים מן השtan מסביב להמחט כמו עמוד תדע שהרה זכר. ואם נחו השטירים בתחום הכלוי הרה נקבה (ט"א):

ידיעות. לדעת אם הרה זכר או נקבה סגולה לשום מחלבה בחודש התשיעי בכל של מים. אם ישקע החלב הרה זכר. ואם יצוף החלב הרה נקבה (ט"א):

ידיעות. לדעת אם הרה זכר או נקבה. סגולה לפור מעטמלח על ראש האשה בלי ידיעתה. אח"כ תכנום בדברים עמה. ואם היא תתחיל לדבר מזכיר הלה זכר. ואם מנקבה נקבה (ט"א):

ידיעות. לדעת אם הרה זכר או נקבה. סגולה שתאמר לה פתאט.

הראני את יידך. ואם תראה ידיה באופן **שיהי** הנב ש היד למעלה הרה זכר. ואם הנב יהיה למטה. דרך נקבה (מ"א): **ידיעות**, לדעת עי' חלום תמןתו זוגתו שננורה לו מן השמיים. סגולה ל��ת ביצה שנולדת ביום ב' או ביום ה' ותצלת אותה קשה ותחטוף אותה על שנים. ואכול החצוי בלילה קודם שתליך לישון. ורחץ השני תניח תחת מראשותך (ת"א):

ידיעות. לדעת מי ימות תחללה. האיש או אשתו. תחשוב מספר ב' שמותם יחד ותוסף על מספרם יג' ותשליך ט' ט' עד אשר ישאר בידך ט' או פחות. ותראה אם נשאר מספר זוגי ימות הבעל קודם. ואם נשאר מספר נפרד תמות האשה קודם (מ"א):

ידיעות. לדעת אם הבעל שברח ישוב לבתו לאשתו או לא. וכן אם ישוב בקרוב או לא. תחשוב שם השואל ושם האשה ושם אותו יום השבוע שבאה בו לפניה השאלה ותצרף ביחס החשבון של נ' המספרים. ותוציא מין החשבון ז' ו' והנזהר קח בידך. אם נשאר אחד תרע שלא ישוב לעולם. אם נשאר ב' ישוב. אם נשאר נ' ישוב בנותה ולא בצער. אם נשאר ד' לא ישוב אלא אחר ומין מרובה. אם נשאר ר' יבוא ימות בחורתו או יוכה ביסורים נדולים בדרך חירותו. אם נשאר ו' יבוא לבתו בקרוב. אם נשאר ז' לא ישוב לעולם. וכמו כן לדעת אם האשה תחוור לבולה שברחה ממנו. תחשוב שם השואל ושם הבעל ושם יום השבוע. הכל כניל. ותרע כי שם يوم בשבוע חושבין באופן זהה. שאם באה לפניה השאלה ביום א' תחשוב שם היום למספר אחד. ואם ביום ב' תחשוב מספר ב'. וכן השאר (מקבלת הריב"ש):

ידיעות. לדעת אם אדם שהליך לטרחקים עודנו בחיים. תקח ביצה מתרנגולת שחורה דאטילה מתאטול ונג רבייעית מים צלילים שתוקים. ולהקיצה תהיה על שם פב'פ' שהלך לטרחקים. ולאחר שיהיו בידך הביצה עם המים התאמיר – מיט זעם וויל איק וויסען אויב פב'פ' לעפט אדר ניט – אח"כ תשבר ותשפוך לובן הביצה לתוך המים. ואם יעמוד לובן הביצה באמצעות המים כמו ראש זה סימן טוב כי חי הוא.

ובאם יפל למטה הוא להיפוך (מכתבי רבנו נפתלי כ"ז): **ידיעות**. לדעת הרוצה להיות שוחט ובודק אם נולד בכוכב מדאים או לא. יחשוב שמו כמו שקורין אותו ל תורה. וכן שם אמו. ויצרה המספרים. וישליך כל מספר ז' ו'. ויחשוב מספר הנשאר, אם נשאר מספר א' סיבן שנולד בכוכב שבתאי. ואם נשאר מספר ב' סיבן

רפאל אות . המלך כא 41

סימן שנולד בכוכב צדק. וכן כלם על סדר שבעה בוכבי לבת שהם שבתאי צדק מארדים חמה נוגה בוכב לבנה (מ"א):
ידיעות. אדם הרוצה לדעת באיה מול. נולד יחוּזב שמו במו שקורין אותו ל תורה. ונם שם אמו. ויצרף דמසפרים. וישליך כל מספר י"ב י"ב. ויחשוב מספר הנשאר. אם נשאר מספר א' סימן שנולד בمول בלה. ואם ב' סימן על מול שור. וכן כלם על סדר י"ב המולות (מ"א):
ידיעות. לדעת אם החולה יקום מחליו או ימת ח"ו. בכנותתך אל החולה. תאמר הפסוק **"גלו ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו"** ואם ידבר הأهل עטך תיכף תיך כדי דבר סימן **שיהי**. ואם לאו הוא להיפוך (ובירה):

ידיעות. לדעת אם החולה יקום או להיפוך ח"ו. תשום בשתון של חלב אשה. ואם ישקע החלב ימות. ואם יציף החלב ממעל ייחי (מ"א):

ידיעות. לדעת אם החולה יחי או להיפוך ח"ו. תקח ביצה בת يومא ותשקל אותה היטב במצומים. ותשים הביצה תחת מראותיו של החולה על לילה אחד. ובבקר תקח הביצה ותחור ותשקל אותה. ובאם תהיי במשקלה כבראונה סימן **שיהי**. ואם נחפרה מטשקללה הוא להיפוך (ת"א):
ידיעות. לדעת אם החולה יחי. כתב הרמב"ם ז"ל מנולת לכתה מתיבה שומן חوير מוכר לוכר ומנקבה לנקבה ולמשוח כפות רגלי החולה ואח"ב ישליך מתיבה הנשאה לכבב. ואם יאלנה הכלב סימן **שיהיה החולה**:

ידיעות. לדעת אם מחלת החולה היא ע"י בسوف. תשפוך שמן וית בכוו של זוכיות בערך עד ב' שלישיות מן הכוו. ותכסה את כל הכוו מבחוץ עם נייר שחור. ויסתכל החולה בתוך הכוו. אם נעשה לו בسوف יראה את פניו בהזך הכוו שהוא דפיק. ובאם לאו יראה את פניו בירוש (מ"א):

ידיעות. לדעת אם נעשה לאדם בسوف יلد אל קו של נמלים וישב שם. ואם נבדקו בו הנמלים ומרחשים עליו סימן שלא נעשה לו בسوف. ובאם לאו. בודאי נעשה לו בسوف (מ"א):

ידיעות. לדעת באיה מקום במים מונח גוף האדם הנטבע. סנוֹלה לכתה ככר לחם שלם או קערה של עז. וזרוק למים והוא ישוט מיר לאותו מקום שמנחה שם מתחת המים גוף הנטבע ויעמוד שם (ת"א):

ידעות על אזהות גנבות עין לעיל אות ב' בזינו עבדה:
וילדה

יולדת. يولדה צריכה שמירה עד שתטבול. ובאם נהוץ לה ללבת לאיזה חדר בבית דירתה ביחידות, סגולה שנייה בצלחתה סכין (יום"א):
יולדת. שמירה לילדה. תזווה לטופר שיטבול עצמו ויכתוב בכתב ס"ת על קלף בשדר קמייע בזאת הצורה. ותניח הקמייע אצל היולדת בטמתה מכסה בין ב' ניירות ווועיל בעוואשוי (ח"א):

וְ	וְ	אֵ	שֵׁ	עַ
וְ	וְ	בֵּ	הֵ	שֵׁ
אֵ	גֵּ	חֵ	זֵ	אֵ
שֵׁ	חֵ	אֵ	רֵ	וְ
עַ	שֵׁ	צֵ	יֵ	וְ

יולדת. שמירה לילדה. כתוב על קלף כשר או על נייר בכתביה תמה כוה. ותשים בתיק ותניח אצל הילדה או עליה או תחת הבר, ותלך בקמיע זו עד שתטבע. זה הנוסח (**ת"א**) :

אָדוֹן מֶדֶן נְדוֹן נְכָרֵן נְשַׁטֵּן נְשַׁקְתִּן
אתה סתר לי מצר תצני רני פלט תסובبني סלה
סלה תסובبني פלט רני תצני מצר לי סתר אתה
אָבוֹנֶה

ילדים.ilder שאיינו רוצה להניך יבדקו בפיו אם אין בו איזה חפרון. וגם יבדקו פטמות דדי אמרו אם אין בהם איזה חפרון. ובאם לא נמצא כל חפרון צדי. סגולה שתתקח אמרו את התינוק ערום כמו שנולד ותניח את הילד בין דרייה ועל בטנה בשער לבשר בלי הפק שום דבר. עד שתתחמו הילד היטב מן בשער אותו. וכן תעשה איזה פעמים. יותרצה להניך. ומצד הרפואה טוב לחםם פי הילד עם קאמפראעסען חטיפ ולפעמים מועיל לטשוח פטמות הדודים עם דבש צלול. וגם צריך לשאול את היולדת אם לא הרicha איזה מאכל כשהיתה מעוברת. ואו יטבלו אצבע בזוה מין המאכל ויתנו להtinok לטעם ויעזיר ריצה לינוק:

5. ילדים. יגד הבוכה תמיד בלי כל סבה של איוו מחלה. סגולה לכתב
שׁ קְלָפָה כשר השם. הבהיר יה. ולכרכו בין ב' חתיכות נירוי.
 נקי ולהנעה תחת מראשותיו (ט"א):

רְפָאֵל הַמֶּלֶךְ בְּבִ� 43

וַלְדִים. סגולה לידה בריא הבוכה מאין הפטנות ללחוץ לו באונו בשעה שאינו בוכה זה הפסוק דישעיהו. כי עם בזיוון ישב בירושלים בכו לא תבבה חנון יהנן ל��ול זעך כשמעתו ענה. וזה הפסוק נמצא במקומות ליום ראשון בסוף (מרהי"ט):

וַלְדִים. תינוק הבוכה תמיד בלי מחללה. סגולה שתקח שטן זית והצפכנו בcomes או בקערה ותאמר עליו ג' ימים זה אחר זה בזמנן שקיעת החמתה מזמור ח' של תהילים. אח"כ חטיך עם זה השטן פניו ידיו ורגלו של התינוק וישקוט מלכבות (ש"ת):

וַלְדִים. ירד שנחלה פתאות ולא ניכר בו סימן מחללה ציריך לחושש שניוק מעין הרע. וסגוללה טובה שהאדם המתויק את הילד יאמר עליו הפסוקים המטוגנים להסיר עינא בישא. ואלה הם. אומרי לנגן עריה ולשלקה בני ארוןנו. וישא בלבעם את עיניו וירא את ישראל שכון לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים. ואני ברוב חסידך אבוא ביתה אשתחווה אל היכל קדרך ביראתך (אמ"ז):

וַלְדִים. ציריך להזהר בשרוחצין את הילד ערום שלא יהיה בצד הניג מטה. כי זאת קשה לחולי נכפה רח"ל (גמרא):

וַלְדִים. ילדים שהם כחושים ורזים שקורין חולוי דאר והילד יונם הרבה ואיננו שבע. רפואה טובה לרוחץ התינוק במים חמוץ שיזיעו ואחר שיקחו את הילד מן המרחץ יעטפו אותו מיד במעטפה חמה ויסוך עור בשרו בימי דבר מתקוק. ואחר איו רגעים יסתכלו היטב על עור בשרו יותר ויתראו שם כמו נקודות ושלערות שחומות. ואו נודע הדבר שהחולוי דאר בא להילד מן תולעים קטנים ודקים מאד שפרו ורבו מתחת לעור בשרו וראשתו יעשו מן קליפות להם כעין סכין חד וייעברו את הסכין על עור הבשר להסיר ולטען ממנה את הנקודות השחורות. ואח"כ ירחיצו את הילד במים שנתבשל בהם העשב התרן הנקרא "פיילין" או "ווערטו". או שירחיצו את הילד במים "סובלימאט". ואחר הרחיצה יסכו את כל בשרו במשicha הנקראת באפטיק "שארין-טאנשין". ובאם לא נראה על בשר הילד נקודות שחומות יכול להיות שהחולוי בא לו מלחמת תולעים שבבני מעיים שלו. והסימןلوح שמתעתש הרבה ונורד בחוטמו. ובאם לא נראה בו נס סימן היה אין זה כי אם שחלב מינקתי לא טוב. וצריך להחליף החלב (ט"א):

וַלְדִים. ירד שנחלה על חולוי דאר הנקרא ג'כ' "סאנטאי" ונעטה בכל פעם יותר כחוש ורזה. סגולה לקחת ענפים מן עץ ערבנן הגקרא

רְפָאֵל

המְלָאֵךְ

אות י'

דנקרא „וועירופֿ-בּוּיַם“ ולבשל הענפים במים שתוקים. ותקח את הכלוי שמחטיצין בו העיסה לאפייה לחם הנקרא „דוֹיוּי“ ותעשה בו החטיצה הנקראת „ראַשְׁטְשִׁינָאַ“ של עיטה לאפייה לחם. ותעמיד אטבטי קטנה על ד„דוֹיוּי“ אשר בה העיסה. ותשפוך באטבטי את המים החטין של ביישולי ענפי הערבה ותרחוץ את הילד בהם נ' פעמים כל זמן שהערבה מתחמצת בה, ד„דוֹיוּי“. ואה'כ תשפוך מי הרחיצה תחת עץ הערבה שנחצבי ממנה הענפים ותאמר בוה הלשון: „עַנְעָם דִּיר צֹ דִּיר מִיט דִּי סָאַחָטָא פָּזָן דִּעָם יַלְדָּ פְּבַּפְּ“. (ת"א):

ילדים. יַלְדָּ שַׁפּוּבְּלִי סּוּרִין כְּשַׁמְתְּחִילֵין הַשְׁנִינִים לְצֻמוֹחַ. רְפָאוָה לְחַמָּס חַמָּאָה או שִׁזְמָן תְּרִנְגּוֹלָת וּוּטְבּוֹל בּוּה „וּוְאַטְּבִּי“ וּוּמְרָחָ בְּשֶׁר חַנְיכִים אַיוֹה פְּעִטִּים בַּיּוֹם. וְגַם עֲרָפוֹ וְגַרְנוֹנוֹ יִמְרָחָ בּוּה הַשְׁזִימָן. וַיֵּצְאָו שְׁנִינוֹ בְּנָקְלִי וּמַצְרָה הַסְּנוּלָה טּוֹב לְתַלּוֹת בְּצֹאוֹרָו שֶׁן שֶׁן סָום או שֶׁן שֶׁן כָּלֵב (מְרָהִיל):

ילדים. יַלְדָּ שָׁאַיְן הַשְׁנִינִים צְוָחָין בּוּ בְּזַוְּטָן דְּרָאוּיִן לְצֻמוֹחַ. רְפָאוָה לִיתְנַן לוּ לְשָׂתוֹת מַעַט מַעַט מַן שְׁשָׁה עַד עַשְׂרָה כְּפֹות קְטָנוֹת טִיְּסִיד מְעוּבָב בְּחַלֵּב. וְהַטִּיְּסִיד יִקְנָה בְּאַפְטִיק:

ילדים. יוֹהָרוּ מַלְכָּסּוֹת צֹואָת הַיַּלְדָּ לְאַחֲר שְׁעָלָה צְרָכִיו בְּאַפְרָחָם. כי זָאת מַוְּיקָן לְגַוְּפָ שְׁוִיצָה הַצּוֹאָה מִמְּנָוָן (ס"ח):

ילדים. יַלְדָּ הַמְּקִיא הַרְבָּה מַחְמָת צְטִיחָת הַשְׁנִינִים סְנוּלָה לְקַחַת בְּ' חַצִּי קְלִיפּוֹת שֶׁן „וּוְעַלְטְשִׁינְעַנִּים“ וּלְמָרוֹחָ קַעַצָּה וּפִי הַקְּלִיפּוֹת עַם וּמַת. וַיִּתְן בְּקְלִיפה אַחַת נ' שְׁקָדִים מְרִים נ' פְּלָפְלִין וּנ' חַתִּיכּוֹת קְטָנוֹת מַלְחָ, וּבְקְלִיפה הַבְּ' יִשְׁלִים שְׁמִתָּה חַיָּה וְתִינְפָּה יִדְבְּקָ הַיּוֹטֵב הַקְּלִיפּוֹת שְׁוִיהִוָּם אֲנוֹו שָׁלָם. וַיִּתְן הַאֲגֹנוּ בְּתוֹךְ כִּים קְטָנוֹן וַיַּתְלַהֵּן עַל צֹאָר הַיַּלְדָּ שְׁחָכִים יְהִי מַוְּנָח עַל הַגּוֹמָא שְׁתַחַת הַלְּבָב. וַיַּעֲזֹז תְּשָׁקּוֹת הַהְקָאָה (ע"ח):

ילדים. יַלְדָּ הַרְגִּיל בְּקִיעְעָן. אַל תַּאֲכֵל הַמְּנִיקָה שְׁלֹו הַפּוֹחֵי אַרְמָה „קָאָרָה טְאַפְּעָלָה“ רַק תַּאֲכֵל מַאֲכָלִים שְׁמָנִים הַמְּבָרִים אֶת הַגּוֹפָן. וּטּוֹב שְׁתַחַתְּהָה הַמְּנִיקָה שְׁלֹו „עַנְעָם“ מְבוֹשֵׁל בָּמִים כְּמוֹ טִי:

ילדים. יַלְדָּ הַרְגִּיל בְּקִיעְעָן עַם קְרַעְמְפָעָן. רְפָאוָה לִיתְנַן לְהַיְלָד נ' יִטְים בְּכָל שְׁבּוּעָ בְּבָקָר מַן נ' עַד ה' טְפוֹת „בּוּרְשְׁטִין=עַהְלָה“. וּנְקָרָא בְּאַפְטִיק בְּלָשָׁן לִיטְיַין „סּוּכְצִינָעָם=עַהְלָה“ בְּכָפְףּ כְּסֶף עַם חַלֵּב אָמוֹ:

ילדים. לְקִיעְעָן. סְנוּלָה לְהַעֲמִיד הַיַּלְדָּ עַל מְפַתֵּן דְּבִיתָה תְּחַת הַמְּזֹוֹהָה. וַיְנִיחָה עַל דָּאַש הַיַּלְדָּ לְוַחַדְךָ. וַיַּעֲשֵׂה חַזְיָן בְּמַזּוֹתָה הַפְּתָחָה כְּמַדְתָּה גּוּבָה

גובה ראש הילד מתחת להLOC, וכשיגידיל הילד קצת **שייחי** גובה מעט מן החריץ. תסדר מטנו הקיבולען (כ"ח):

לדים. עוד סגולה ל��יבען. שתקח מן התנור ב' ללחמים או ככורה שנרבכו זה זהה בשעת האפייה. ועתמוד מאחורי הילד ותשבר את הכבורות להפרידם וזה מזה על ראש הילד (אמ"ג):

ילדים. עוד סגולה לקיילען עם קראטטען. שתחתון צפוני ידיו ורגלו
של הילד ונמ מעת שערות ראשו. ותמדוד את הילד עם חוט
„בויומואלֶן“ לבן מאמצע ראשו עד עקבו. ותכרוך עם החוט את הצפונים
והשערות ותדבק כל זה עם התיכה שעווה הנקרא „יאריזוואקסם“ ותעשה
נקב באילן ותתחוב את השועה בחור האילן ותאמר „הא לבם חלקם וקוח
גם את מהלת הקילען מן וזה הילד“. אח"כ תתקע בחור האילן „פלעקסעלֶן“
צר. ותלך לביתך ואל חבית אחריך. וירפא הילד (אם"ז):

ילדיהם. עוד סגולה לקיבען. שתעתיד את הילד אחוריו. לכותל ותנקוב חור בהכותל למעלה מראש הילדה. ומקודם לה תגנוו שערות הילד וגמ צפוני ידיו ורגליו והצרור הכל יחד בצרור קטן. ורתחוב בהחדר שבכוהל בשעה שתעתיד את הילד אחוריו לכותל. ותשתומם תיכף את הנקב עם פליעקל צר. והתאמיר בויה הלשון: "בשם שהשערות והצפרנים האלה לא יחוו עוד אל הילד הווה כן לא תחוור עוד מחלת הקיבען אל הילד הווה לעולם ועד אמן סלה נצח" (אט"ז):

ילדיים. לאנקעַל-הוּסֶט בילדיהם. רפואה הראשונה היא שינשות בקרבו אויר צח. וע"כ טוב שליכו עמו בכל יום לטייל בחוץ. ובאשר הילד בבית יורקו על גנדיו מלפניו כמה פעמים ביום מי „קארבול“ כדי שישנש את באפו הרוח של „קארבול“ ויוטב לו:

ילדיים. לאנגליאל-הוסט. רפואה פיתן להילד חלב מבושל עם "בריסט-טיי". עוד רפואה לבשל "בארעקים" עם "קאנדרעל-צוקער" בישול הרובה. וליתן לו המرك לשותה בכל שעה כף קטנה:

ילדיים. לכאנקעל-הווט. רפואה לבתו ש' לוייט קאנדעל-זוקער עם לoit אחד גפרית שייה' בקמץ. ותחלק זאת על שש חלקים. ותנתן להילך חלק אחד מן הששה חלקים בבקר וחלק אחד בערב מעורב בחלב חם לשותה. בו תרו לו לכל הפחות נ' ימים ווותב לו (ט'א):

ילדיים. ילד שאין לו כח ללבת על רגליו. מוגלה לפקחת הסכין אשר בצע בו את החלה בלילה שבת קודש תיכף אחראי הבז'עה ולהגיחו על הארץ שיזיה צד החד לטמלה. ולהנהי את הילד על הארץ שיפסע פסיעות

המלאך רפאל אות י

פעשות באופן שיפסע על החביבין. דהיינו שהסבון יהיה בין הפסיעות. כן יעשנו ניטר ישרא והפהוק בחורה, ואח"כ יתחיל ללבכת (אמ"ז):

ילדיים. כשמחרחיל הילד מלהונדר וללבכת ברגלו צריכה האם לשים עין הימב על הוציאיה שלו אם נמצאים בה הולעים קטנים המרחשים שם. ואז נחוין מארד ליתן להילד בכל טופח חדש העשב הנקרה. ווערדים. קרויט". או لكنנות באפטיק "ווערדים-ציקעלעה". וכטפער התשנים של הילד בן יהי" טפער הציקעלעה שייתנו לו:

ילדיים. סגולה להציג הילדיים מן עין הרע לתלות עליו טם של כסף או של מתכבות אחר עם צורה בולטת של אות ה (זיבורה):

ילדיים. יש מנהג בין הנשים לקשור חוט אדום על ידי הילדיים. וזה אסור מטעם דרכי האמוראי בדארתא בתוספתא:

ילדיים. ילדים החולים על מחלת השקראפעל ציריך ליתן להם לשותות שמן דנים טוב. ולעשות להם בכל יום מריחץ. يوم אחד מן מלאח. ויום אחד מן מאלץ עם סובין של חטים. ובזמן הקיץ טוב לעשות להם מריחץ גם מן עלי אגוזים שנקראים "טערקיז-נימס":

יום. הרוצה לישע על הים וטירוא שלא יוקנו שניינו האoir של הים. סגולה שקורום שישב על הפסינה יאלל בצל שלם בלי מלאח (ז"ז): ים. הנושא על הים סגולה שיאמר בכל יום תפלה יונה הנביא. והרחיז' זוקלה"ה בספירו ל"ק"ת פ' שמות כתוב סגולה שישראל תמיד בנסיעתו על הים בהשם הקדוש מה"ש שהוא שם אחד מן השם ע"ב. וסגולתו להציג מטביעה במים.

יום. אם רואה אדם הסכנה לפניו שהוא חיו טובע בנهر או בים. ישא עיניו לשמשים ויאמר: "הושיעני אלהים כי באו טים עד נפש. ווערני בכח השם הקדוש נזוריידון שאנצל מטביעה מים ברוב רוחמי וחסידיך הרבים. אתן סלה נצח" (זיבורה):

יום. חפיה לעובי ימים. "יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבוני שתוליבני לשלים והטמבי ותצלני משטף מים וטרוח סערה ומברך כל אויב ואורב בדרך בעיר ובים. ותתני גני בצל ימינך לטובה. ותתני היום ובכל יום ויום לחן לחסר ולרחמים בעיניך ובעיניו כל רואי ותתני אל מהוו חפציך לשלים והشمצע קל תפלי בשמי אליך ברוך אתה ה' שומע תפלה" (מדת"ל):

רפאל אות כ המלך כד 47

בברד. לנפוח הכלבר ולאبني מרה. רפואה לשותות איוה פעמים ביום ה' טפוחת "טערפונגטן" מעורב בחלב: בברד. לנפוח הכלבר וכאוב שלו. רפואה לבשל ורעד פש吞 הגקרה "לייאני שטעמען" עם חומץ יין טוב וייניח מזה "חלארגעס" חמות על צד הימין נגיד מקום הכלבר.

בברד. למחלת הכלבר. רפואה לנקנות באפטיק העשב הנקרא בלשון ליטיין "הערבא=חוליראני" ולבשל במים וישתה החוללה מזה ג' כוסות ביום כמו ששותין טי.

בלב. המטירא מן הכלבים שלא ינשכו אותו. סגולה מקבלת רב פפה לומר לפניהם כוה הלשון "סورو סورو" ממני כלבים ערת מרעים כי יש כי תש"ו עצמות דקרושה המכטלים תש"ו עצמות רטומה": כלב. המטירא מן הכלבים סגולה שישא אצליו שנ כלב גודל שחור ולא ינבחו עליו הכלבים (ש"א) או ישא אצליו לב כלב ולא יוק לו שום כלב ושום כושא. יוכל לשורת הלב בשפריט חזק של יין שרף כדי שלא יעלה רקב מהירה (ת"א).

בלב. נשיכת כלב שוטה מסוכנת מאר. ובו מן הוה נמצאים בעיריות הנדורלות רופאים מומחים לוה המתמנים מטעם הממשלה לטובת המדינה. וקדום שוכב לכוא לפני הרופא יעשה רפואה ביותה. שיקח בצל ויבתוш או ימעך אותו על "ריבאייזען" ווירוב עם מלך ורבש חי עד שיעשה כמו משיחה. וימשח על מקום הנשיכה איה פעמים ביום. ומקודם יפתח הפעע היטב באיזמל חד וישים שם כוסות המציגה. ומסביב הפעע יעמוד עלווקות. וגם יקשר בחזוק עם חבל רק שני צדרי הנשיכה למרחק ג' אצבעות מקום הנשיכה:

בלב. כלבים משחקים. סיטן שאליהו הנבי נמצא בעיר. כלבים צועקים ובוכים. סיטן שמלך המות נמצא בעיר. כאשר יצא האדם מפתח ביתן בבקר ובא כנדנו כלב משחק. דהינו שהוא מרדך ומשתחווה לפניו. סיטן שבאים זה יצלה בכל אשר יפנה (וין יידז).

בלב. סגולה אם אריע ח'ו לאדם נשיכת כלב שוטה להרוג תיכף את הכלב ולא ימות האדם הנשור (רו"ח).

ברכשתא. לכרבשתא הנופלת לחוץ מפני הטבעת. ראשית יראה שתהי לו יציאה רפה ורכבה. ורפואה לבשל חתיכות קליפה עץ "דאַמְבּ" עד שהמים יהיו אדרומים וישפוך המים חמץ בקערה גודלה ויעשה לו מרחצאות של ישיבה. וטלבך זה יעשה לו משיטה שיטגן חלמון ביצה עט

עם „בָּאַקְעָן-חַלְבָּן“ וימרה המשיחה על חתיכת „וְאֶתְמָעֵן“ ויניח חם שני פעמים ביום.

כשפים. לבטל בשפים. סגולה לknות דג חי הנקרא „העלט“ וישלם בעדו כמה שהמודר רוצה בפעם ראשונה. וישתין החוללה לתוך פיז של הדג. אה"ב יחויר את הדג בעודנו חי להמים שניצד ממש (ת"א):

כשפים. לבטל בשפים. סגולה ליתן להחוללה לאכול דג הנמצא בתוך דג. אם עדין לא נטרח הדיטב ולא נركב (ט"א):

כשפים. לבטל בשפים. סגולה לחתת שליא מן ולד הנולד ולרוחץ השלייה במים. ואח"ב ירחצו באותו הימים את גוף המכוושף (ת"א):

כשפים. לבטל בשפים. סגולה לחתת בבים עשב „רוטא“ עם אזוב. וכן חלבנה הנקרא „טיווועלסקויט“. וلتלוות הרים בצוואר החוללה (אמ"ז):

כשפים. לבטל בשפים. סגולה לחתת אנזו לו הנקרא „וועלטשיגע-נעם“ ולחלקה על ב' חזאין. ויריק האוכל מן הקליפות ויישם בהן טעת כף חי. ובגנים לבנות כמראה הברד הנמצאות בקורקון תרנגול לאבר. ומתרנגולות לנקבה. ויוריד טוב שהתרנגול או התרנגולות יהיו שחורים .. גם טעת מלך ישוט בהן. וידבק ב' חזאי הקליפות בדק הדיטב שלו היי נקב. ויישם האנו במכסה של עור דק ויתלה בצוואר החוללה. וסגולת:

זו טובה ג"כ ננד עין הרע (ת"א):

כשפים. לבטל בשפים ולהבריח מן החוללה רוח רעה. סגולה לעשן את החוללה בלב דג חי. או לעשנו עם הכרבלת האדום שעל ראש תרנגול. וצריך לחרוך ממנה הכרבלת תיכף ומיד אחר השחיטה ולייתנו תיכף על הגחלים. או לעשנו עם המוח של ראש תרנגול לוכר ועם המוח של ראש תרנגולות לנקבה. וצריך לעשות שהעשן של הקטרות האלה יכנס באפ החוללה. ובאם אפשר הדבר טוב שיאמר החוללה בשעת הקטרה זו:

פעמים הפסיק „שרים רדפני חנים וטברך פחד לבי“ (אמ"ז):

כשפים. לבטל בשפים ולהבריח מן החוללה ריח רע. סגולה לנחות על קלףبشر בכתיבה תמה אלו השמות הקדושים שדי קרע שטן. ועוד יקח חתיכה קטנה של קלףبشر ויבתו השם הקדוש טרפניאל וישם ב' הקטיעת ביהר בתוך תיק קטן של מתקבות. והתיק של מתקבות יכסה במכסה של עור ויתלה על החוללה (ספר רזיאל):

כשפים: לבטל בשפים ולהבריח מן החוללה רוח רע. יקח מזווה קטנה כשרה ויבקש מן הטופר שיבתו ב עבר השמי תחת השם שדי אלו אלו

רפאל המלך כה 49

אלו השמות קרע שטן וישים המזויה בהור היק קטן של מתבות ויכתה
התקיק במכסה של עור ויתלה על החולה (אמ"ז) :

כשפים. אם הבשוף כבר נשלך למים או נשרפ באש קשה מאד לבטל
הכשוף. ועל זה אמרו חז"ל מפני מה נקרא שםם כשפים.
שמכחישים פמליה של מעלה :

כשפים. סגולה לבטל כח הבשוף מן החולה. תקח הכלוי שהחוליה
משתין בה ותשים בו גחליל אש ועל הגחלים תשים עשב
יבש וגם מעט נזנות מן הכסת שהחוליה מתכסה בה. ויעשן החולה
את כל גופו בוה העשן. ואחריך ישתין החולה על הגחלים והזרוק את
הגחלים לאשפה (וכירה) :

כתמים. להסיר הכתמים מעל הפנים. והן הנקראים "זומער=שפרענקלעה".
קח ביצת תרגולת שאיננה מוסרתת ושנולדה במילוי הלבנה
ותשרה הביצה בחומיץ חזק. ובכל יום תחליף את החומיץ. ותשרה כעֵץ
איזה ימים עד שתתרבה הקלייפה. ואחריך תדרוך במחט את הביצה ויצא
מן טקה. ובמקרה הזה תסיק על הכתמים איזה פעמים (מ"א) :

אות ל

לב. לכאב לב. רפואה לנקות באפטיק השורש הנקריא "מיילקאווי=
ווארצעל" ולבשו בחלב ולשתות נ' כוסות ליום :

לב. לכאב לב תשרה עשב "רוטא" בין מותק נ' ימים ותשתה מן היין
נ' כוסות קטנים ליום :

לב. לכאב לב. רפואה לקחת חצי "קוואטירל" חמאה טפלת וחצי קוואטירל
רבש דבוריים ולבש ביחיד. ולערוב בשעת הבישול כום קטען יין
פוך או יין שרף טוב. ולאחר שתבשל מעט הכל ביחיד תעטיר ואת במקום
קר שיקרוש. ויأكل החולה מזה ה' כפות קטנים ליום :

לב. מי שיש לו מחלת של חולשת הלב יאכל בבקר תיכף בקומו
סמסתו אפיי קורם התפללה :

לב. לכאב לב רפואה שתבשל ב' "קוואטירעל" מים ותשים בתוכו ב'
כפות עשב "רוטא" ותשתה מזה גלייאו אחד בבקר ונלייאו אחד
בערב. בן יעשה איזה שבועות :

המְלָאָד אֹתֶ מַ רְפָאֵל

מנפה. סגולה נפלאה ובדוקה קיבלת רב פפא ביום הפטה, תקח בכל יום אגוז הנקריא „לאערבער“ ותאכל החצי, וחצי השני יניח בפיו כל היום. רק כשרוצה לאכול יוציאו מתחך הפה, וכל זמן שהחצי יישר כל רעה (ת"א):

„לאערבער“ בפיו לא חאונה אליו כל רעה (ת"א):

מנפה. מי שניכר בו סימני המגפה השחורה רחל הנקריאת „פֿעַסְטּ“ או „טְשָׁאָמָא“. סגולה לסתוק תיכף על המקום שכואב מהמת החולי עם דיו. טרם שיתודע לאדם אחר מן החולי. ועיין תסיר ממנו המחלתה.

ויש חرم מקדמוניים לבלהתי לנגולות ואת הסגולה לזרים (אמ"ג):

מנפה. לנטפת חולי רע רח"ל נשלחה מירושלים ליחידי סגולה קטיע לכתוב אותה על נייר דק בכתב אשורי. וכאשר אך מתחיל להרגיש סימני המחלתה יבעל החולה תיכף את הקמייע. וכ כתבו לנו חכמי ירושלים שיש להם בקבלה זאת הקמייע מאת הקדוש ז"ל שלום בעש"ט ז"ל ומוסכם שmotar לכותבה אפילו בשבת.

זהו תוארה.

פרעון קרון האן פינר
קרון האן פרעון פינר
האן פרעון קרון פינר
יחנתן צורה

מנפה. על פי חכמת הרפואה יהר כל האדם בזמן המגפה להשתמר את עצמו מצינה ולשאף אויר נקי. ולא יטיל במקומות הלחים. ואם האoir קר יהר מאד להחויק את הרגלים והבטן בחימות. ויואר על הבطن „فلאנעליבי“ רכה. ולא ישתה הרבה ממשקאות הטשברים. לא יתיגע חז ביגעה נפנית והן ביגעה רוחנית. יהי נזהר בפת שחרית. ובכל היום אל ימלא כרטסו. רק שיأكل קרוב לשבעה:

מנפה. על פי חכמת הרפואה תיכףomid כשמרגניש ח'ז'ו שלשול וצמאן בל שום סבה יהר לפנות עצמו תיכף אל רופא מומחה: וקודם שיבוא הרופא יוכל לעשות איזה אמצעים נגד השלשול. דהיינו לעשות „קאמפראעסען“ חמין על הבطن. ללחלה היטב נייר „ביבעליבי“ עם שפירות של יין שרף ולפוך עליו פלפלין שחוק וכתוש. ולעתות נקב באמצעות הניר ולחכוש על הבطن באופן שהשרד יהיה נגד הנקב. ועל הניר יתbose עם „ויאטן“. או „פלאנעליבי“. ליתן לו לשותות מי בשול „מיינטן“ עם

עם פאנטאגן. מי בשול ארון כתוש. "קאווי" חמה שחורה עם "קאניאק". ליתן לו אויה פעמים בערך עשרים טיפות הנקראות באפטיק "ינאומצ'זווין" קראפלים". או וואלעריין קראפלים מעורב עם "מיינטַא קראפלים". בעת ההקאה יתנו לו לבלוウ חתיכת קרח. וירחزو את פניו מתחת לחוטמו עם "עטהער-סילטוריקן". ובאשרiahוחה השבץ באברי הגוף ישפשו שם עם בנד צמר בוובש עד שהעור יתאדם. וגם יכולות לשפשף היטב בידיהם עם שפירת "גארטשיזווין" ב' חלקים מעורב עם חלק אחד "קאמפּאָר שפירת". וגם יחטמו את רגליו עם בטנו על ידי ביטלעס מים חמין או אטבטי. המתעסקים עמו יהרו בכל פעם לרחוֹן את ידיהם ופניהם עם מי קראבּוֹל. או עם עטהער. ואת פיהם ירחזו בכל פעם עם יין שרף חזק. וייהרו מאר מלנגוּן ביציאה של החוללה רק ישפכו סיד על הייצאה. וכן על ההקאה:

מנפה. על פי חכמת הרפואה נצורך להזהר בשעת המגפה. ראשית **שייח'** בית דירתו נקי מכל לכלוך וריח רע. גם הבתי כסאות צרים להנקות ולשפוק בהם בכל יום סייד. וגם לורוק שם עם מיטי חומץ הקארבולן. וטוב לקטר החדרים בעשבי הנוגנים ריח ועשן טוב. כמו "סאלוויא". "מיינטַא". "יאלאוועץ". "עאוקאלאטַא". "רוטא". וגם טוב ללבען באש לבנה או ברול ולורוק עליו חומץ-יין חוק בכל בקר וערב. זהאנשים ירחו את הקיטור העולה. וגם טוב להריח בעטהער סילטוריקא". כן נקרא בלאשון ליטיין. וצריכים להזהר מלשחות מים צוננים בלתי מבושלים. כי אם מבושלים ישתה. ויתר טוב **שייחו** חמין עם עלי "טיוי" או עלי "מיינטַא". וגם טוב לעשן "טיטין-טאפאק". וייהרו מלאכּוֹל פירות חיים בלאי מבושלים. כי אם מבושלים יאכל. מאכלו **שייח'** מאכלים קלימים. זיוחר מחולשת הלב ואין להתענות שום תענית בזמן המגפה. ואם אוכל פירות חיים יזהר מאר לקלוף אותם:

מגפה. סגוליה בשעת המגפה. למלאות כלל בקר קדריות עם מים חיים ולכתחוב על כל קדריה בנתר שנקרא "קרידי" אותן ת ולהעמיד בכל חורה קדריה אחת. והקדריות תהינה חדשות (ו"פ):

מנפה. בשעת המגפה אל יתהלך אדם בחוץ בערבמן שעה ששית עד שעה שביעית. ובכל היום כאשר נמצא בחוץ אל יתהלך באמצעות

הרחוב כי אם בצדדי הרחוב (גמרא):
מנפה. בשעת המגפה רח"ל סגוליה לומר בכל יום בבקר ובערב הפסוק אתה סתר לי מצר תצרכי וגנו. ג"פ ישך וג"פ הפוך. (כוונות הארינו) ל

המלאך דפאל אות ט המלאך

הארון^ט) ואחר' ביאטר נ"פ הפקוק, אהבת כל דברי בלע לzion מרמה נס^ט
אל יתazz לנצח יחתך ויסחך מהלך ושרשך מארץ חיים סלה^ט:
מנפה. בזמן המנפה רחל. סגולה לתלות בצל לבנה עם שם. בצל
החלונות של הבית ובכל הפתחים ובר' כותלים שבכל החדרים.
(ויה' פ):

מנפה. סגולה ונם רפואה בזמן מנפת החולי רע רחל^ט. שיזוה לעשות
לו טם דקה ועגולה מן נשחת אדום הנקרא **קיפער=בלעה**^ט
שייחי גורלו בערך פי כום גדור הנקרא **גלאז**^ט. ויעשה על השפה אוון
קטון או שיעשה אצל השפה נקב קטון וימשוך בתוכו משicha הנקרא
בענדיל^ט. ויתלה את הטם על צוארו באופן שיבוא הטם תחת גומת הלב
ולא יסיר הטם ממנו ממש כל זמן המנפה:

מנפה. בזמן שליטת המנפה רחל. סגולה מהגאון הצדיק ר' עקיבא
אייגר זצוקלהיה לבלווע בכל يوم ט' גרעיני חרדל אליבא ריקנא.

וליבש בכל יום תחיכת לוחם על גבי נחלים ולישא הלחם בכיסו:
zman מנפת החולי רע רחל. טוב לאכול אחר כל האכילה מעת
מנפה. בזמן מנפה רחל. טוב לאכול אחר כל האכילה מעת
בצל ושותים כדי שישאר בפיו זה הטעם והريح. ולא יזקנו

שנייה האoir:

מנפה. כל טיני דבר ומנפה רחל. סגולה לנכתב על קלף כאשר בכתב
אשריות עם חנין כדין. חותם כזה. ולתלות על הצואר בתק

כמו קמייע (ת"א):

זהו תמונה החותם.

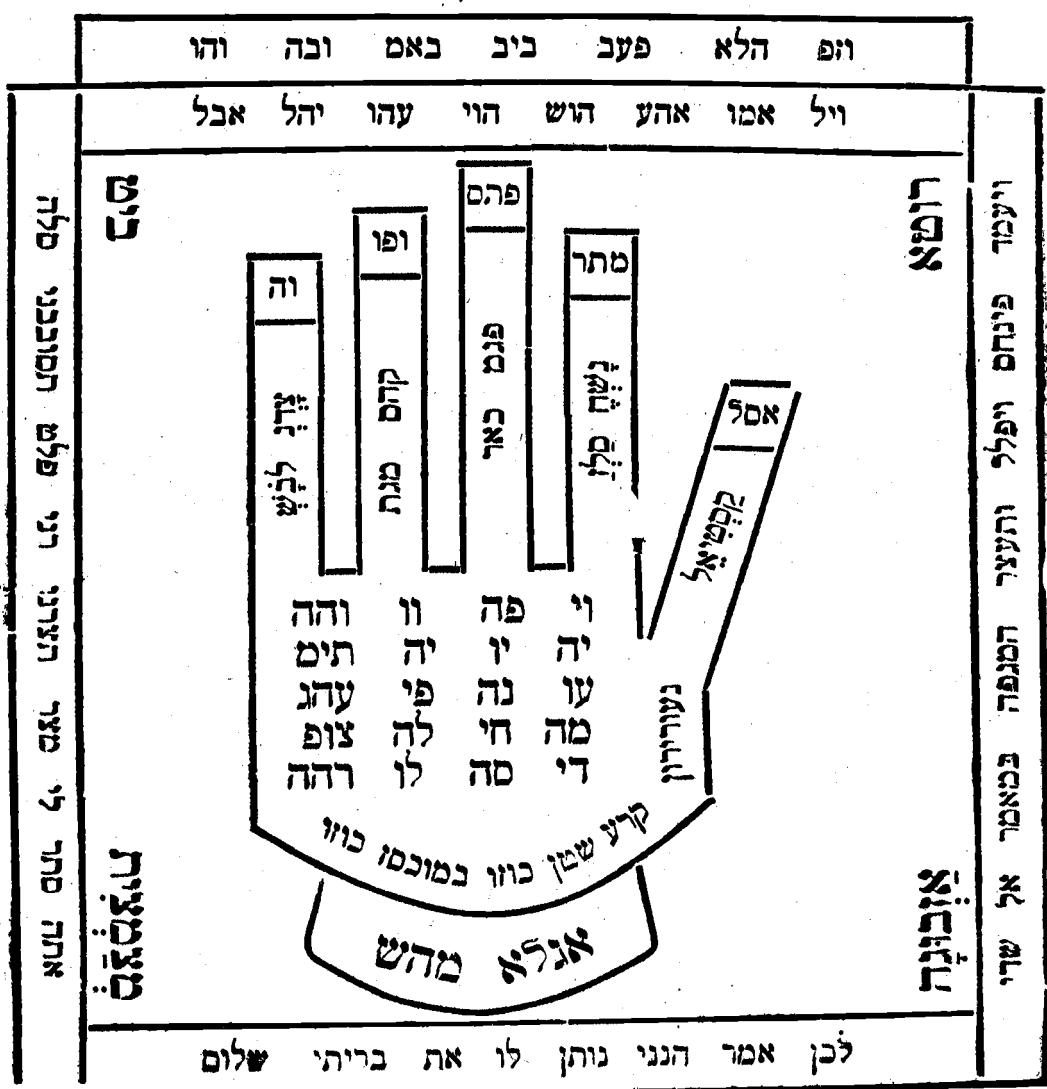
			א	ג	ה	ז	ט
			ג	ה	ז	ט	
			ה	ז	ט	ז	ה
			ז	ט	ז	ה	ג
			ט	ז	ה	ג	א

מנפה. בספר הקדוש שער היהודים רחוב שטוב לכזין תמיד בזמן
המנפה בשם **נגף** בניקוד **שורק חירק צירק**^ט. והוא שם נורא
טאד. וכותב עוד דע כי הקליפות המכימות את האדם במנפה רחל הם
הוילכים תמיד דבקים עמו ומקיפים אותו מכל צדדיו שיעור כמה אמות →
ואפfilו

רפאל המלך אות ט בז 58

וזאניגו בזאתה שכו ה שיזוב שם אדם המוכה או איזה כל ומלבוש טמן. וכל ההולך וטחדק שם מתרדק בהאי סטרא אחדרא ויכול להנוק חיו. וזה סוד הפקוק ידבק ה' בך וכו'. עכ"ל. ותדע שכן הוא גם על פי חכמת דרופאה. מלבד במגפת החוליה-רע שיטת הרופאים היא בעת שדטנפה הזאת איננה מטמאה באוויר כי אם במנג :

מגפה. קמייע למגפה מאת הרח"ו וויטאל זצוקל"ה . וזה לשונו . בזמנן המגפה
בר פינן תלך ביום ד' בזמנן מלוי הלבנה קודם וריחת השמש ותלקט
על רוט"א . ותפרש בפיך שאתה לocket לשם פב"פ . ותחזור העליים במתבע
של זהב . וביום ד' במילוי הלבנה צרייך לכתחוב קמייע הזאת . וצריך הספר
להתענות ולטבול ולכתחוב בקהל' כשר . ותשים הרוט"א בתוך הקמייע ותתלה
על זה האיש שנכתבה עבورو . ויריך בה כל זמן המגפה וונצל בעזהשיות .
זהו נספח הקמייע .

מנפה. ובמקומות אחרים מצאתי בזורה הלשון עשב "ריאזיא" יש בו סגולה נפלה – הן להריח בו. והן לעשן בו. והן לטלתו על החזוואר בקטיע. אך צריך לחתכו עם דינר זהב ביום ד' בתוספות הרוח קודם הגז החמה. ולומר יהיו נועם יושב בסתר כל המומור ז'פ' קידם שחותך העלים. וצריך לפרט בשפתינו השם של זה האיש שחותך בשביבו. וכן יאמר אני לוקט עלי רוטא האלה בשם ה' אלהי ישראל לאסותא מן שמי ולשטיירה עבוז אב'פ' מן כל פגעים רעים ומרעין בישין. ופשעת המנפר וחיל יחתוך עלי רוטא בנייל וישים בתוך כיס קטן של עור דק ביחיד עם הקטיע הזה את כתובת על קלף כשר בכתב אשוריית זע'י סופר טהור גברא. ויתלה הקטיע על צווארו וילך בה בכל ומן המנפה ולא תאונה אליו כל רע בעורת השיז'ת. וזה נוסח הקטיע.

		שרדי	קרע	שטין				
מהדר	עו	יה	וי	והה	פה	וי	יה	
חחים	נו	יה	פי	היט	ייד	יו		
להל	פו	יה	וי	עהג	פי	נה	ע	
צחר	עו	תה	וי	צופ	לה	חי	מה	
פחה	נו	מה	הי	רחה	לו	סה	די	

מנפה. מוכא בכתה ספרים קדושים סגולה גדולה בזמן המנפה שיטבלו עשרה אנשים בני תורה בכך השכם ויגמרו כל ספר תהילים בבייהכנים. אח'כ יקייפו את העיר ויתפללו באربع פנות העיר פרשת הקטרת עם פטום הקטרת. ואחר כל פעם יאמרו היהי רצון כמו שנדרפס במעמדות ליום הראשון.

רְפָאֵל כח דְּמַלְאָךְ אֶת מִתְּבָנָה

מנפה. קמייע מומחה לטלותה בזומן המגפה רח'ל על טוות השמאלי בפתח הבית כנגד המזווהה. ולא יקפלנה רק יתרנה כתמות שהוא שחיי הכתוב נראה. ויקבענה בתוך "רעחתמעל" עם זוכיות (מקבלת הרוקת וצ"ל). סוד הקמייע וביאורה תמצא בסוף הספר:

ନାମବିଜ୍ଞାନ

וְהַאֲפָה הַבָּמָגָן וְלָהָ		וְוֹפָה הַלָּא פָעֵב בִּבְבָא מַמְבָּה וְהָוָה	
שְׁדֵי	קְרֻעָה	וְיַל אָמוֹ אֲהָעַ הַוּשׁ הַוִּי עַתְּה יְהָל אַבְלָל	
		וְיַהְיָה עַזְמָה	וְיַהְיָה וּוּדָה
		פִּי יַהְיָה נָנוֹ הַחַם	יַהְיָה יוֹיִה תִּימָּם
		וְיַהְיָה פּוֹ לְהַלָּל	עַזְמָה פִּי עַהֲגָן
		וְיַהְיָה עַזְמָה צָהָר	מַה חַי לָהּ צָוֶפֶת
		הַיְיָה מָה נָנוֹ פְּחָה	דַי סָהָלָה רְהָה

מנפה. קמיע מומחית להנץ' ממנפה מאות הרה"צ קדוש עליון וכו' מרן אליו זצוקלה"ה מגריידין, לתלווה בבוית או על מזות הפתח בשמאל בוגר המזויה. שיחי כל הכתב נראה. ע"כ טוב לקבוע אותה בתוך "רעחטעל" תחת זוכית: וסיד הקמיע תמצא בסוף הספר

	כוי אתה יהוה מהפי עליון שמת מעוניך
וילכי	יועגב ושמאע כודלב רעבתש אתיבי לבנווא
הקרREL	יומטום מיתעו אתיעא תיממא ניוכב הhabבך
ויננה	אהניי תוהים כייחיע לצייקם העיביה הקמוב
ימיוו	להמהו כיהלץ השטול והעטו אצפק תלרטת מאוזם ערעם
הוניא	המייל להדרת מאוזם בהפול
ראדיי	האפשי בנויין תאיב ורנינה בפחים רקטבא אחעיל
האייעי	בויום ילההא עלמו ולפחים
ראמיינע	ואפיר רכנבו ירהנבר מנטמות חשהות
ע-אמך	הדרנער לדתקא רמתנע צשרוש והלדים
ויאאל	הבהרי ארמסם כרצאה וצרנור מילצאל
מייניב	האתחו סקניע יחרטם ענתעה
טהטנד	וילנב רלפול כהילל תלבקת ההנרב
וינבר	במתכת רעאלת אבהזו ופלאש מגסבע
הייהבו	תלהאך מהשו יאעה מנדלב שתאנך יקסח
כטלטי	אתהכוי הוויל גידמע שכענא מפתנסכ
מרבעא	מושתב הלמצא שהיקו מעטרו ימעשו

כוי מלכביו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך

למה פרצת גדריה ואורה כל עברי דרך
אייא כבר גסי מתן צהיל חקו ריע ריט שיט עניר
הוֹגֵן זָיו דָזִי שַׁיְדָן כִּישָׁהָבָן טָרָר עַצְנָן תָּהָג
אֶלְהִים צָבָאות שָׂוֹב נָא הַבְּטָמִים וּרְאָה וּפְקָד גָּפָן זָאת.

מחלוקת. מאר מאד יזהר האדם להתרחק ממחלוקת. מישראל מיצרו הרע שעושה זאת לשם עמיים. כי נקל מאד ליפיל ברשות ע"ז מחלוקת שיהי לו חרטה על זה כל ימי חייו ויהי בכל מעות לא יוכל לתקן. וורי גם די מה שאמרו חז"ל כי מחלוקת אחת דוחה מאה פרנסות. והרב הצדיק הקדוש ר' פנהם טקארץ וצוקלה השתח עם קליפות וסדרים משחיתים ומוקים וכל העימר שם יכול בנקל אמר כי במקומות שני יהודים מריבים זה עם זה ומולדים זה את נטמא וזה המקום סבבם עד ב' מאות אמות. כי תיכף גתמא זה השתח עם קליפות וסדרים משחיתים ומוקים וכל העימר שם יכול בנקל להנוק ח"ז:

מחלוקת. אם יש מחלוקת בין איש ואשתו בלוי כל סבה נגניתן צרין לעין בהכחותם שליהם אם לא נמצא בה איזו טעות וע"ז התיקון של הטעות התבטל המחלוקת ויהי שלום ביניהם (לק"ע):

מחלוקת. ארט שנתעורר עליו מחלוקת סגולה שלמוד מסכת טוכה. זכר לדבר הכתוב הצפנמ בסוכה מריב לשונות (לקה"ר):

מחלוקת. שמעתי מפה קדוש החסיד המפורסם ר' שמואל לויובינער ז"ל. שփר בשם הרב הצדיק אור ישראל גרוו ותפארתו מREN שמחה בינם וצוקלה"ה טפרשייפה. שהבעש"ט אמר קודם קודם הסתלקותו שטמננו מתחלה הנהגה האחרונה עד בית המשיח. כי עשרה מני רזעים נפקדו על ישראל. הלא הטה. נביאים. שופטים או זקנים. מלכים. כהנים. תנאים. אמראים. נשיאים. נאונים. רבנים. והאחרונים הם הצדיקים. וייאל השטן בשם מה זה מנהיגים צדיקים. והשיבו לו שתהיינה מהוויבות להיות צדיקים כת"ש ועמן כלם צדיקים. והשיבו לו כתות צדיק. כתות אמרדים וכל כת יחי' לה ראש ומנהיג אשר יקראו לו בשם צדיק. והוא יורט דרכיו חסידות ועובדת הש"ת. והבין השטן שהענין הזה לא טוב עברו מאר מאד ואמר שיזנור את עצמו היטב עם כל כחו ל凱טרג תמיד על הצדיקים ולא יתן להם מרנוו. וממילא לא יחי' להם כח להנגן את הדור. אך בזאת ניאות ליתן לו רשות וכח לחזר ריב ומדון בין כתות החטודים שלא יתאחדו בשום אופן. רק שככל כת וכת ידברו ערך על המנהיג של כת השני ויבנו אותו תמיד ויסבבו שעישון מצוה בזו. ע"כ שמעתי. והנה כל שבין יbin מזה אין שיצרא דמחלוקת בווער מאד וביותר בכל החטודים וזאת מעכב את הגאולה:

מכה. לנעשהוuder פשוט. רפואה ביתית שתלייש כמה חטיף עם דבריים

רְפָאָל   אֹתֶת מ   הַמְּלָאָךְ   59

דבריהם עד שתצאן כמו עיטה רכה. ותניהם העיטה על הנגע עד שתתרכז ותתבקע ותתרפא מהר :

מכה. לרפאות מכיה שיש בה חום גדול עם „אייטער“ עז' משיחת ביתית. תיקח כף חטאה תפילה ותחמס מעט על האש עד שתהי' צלולה. אח"כ תערב בזה חלמון ביצה ותערב היטב עד שייעשה כמו משיחת. אח"כ תעמיד זאת לדהצטן עד שתתפרק. ותסיך המשיחת על סמרטוט נקי ורך והנה על המכיה איזה פעים ותרפא :

מכה. לפתוח מכיה שיש בתוכה „אייטער“. רפואה למעך בצל על „רייבאייזען“ ותערב היטב עם בורית צלול הנקרה „גרונער=ויף“ ועם מעט דבש ותחמס על האש ותערב היטב עד שייעשה כמו משיחת.

והנה מזה חם על המכיה ויפתח מעצמו :

מכה. לרכך את המכיה עד שתפתח טעמה תקנה באפטיק „מעליילאטען=פלאסטער“ ותמשוח על סמרטוט נקי ורך ותניהם על המכיה ב"פ ביום :

מכה. למכה שזוב ממנו אייטער ימים רבים שנקרה „פיסטול“, וועדרת על פי רוב סטוק לפי טבעה. נהגין בין הדמיון לעשות רפואה זו. שלוקהין צואה מן תינוק רך היונק שלא אבל עוד שום מאכל. וצוארו איןנה מושחת. ומושחוין זאת על סמרטוט ומניחין על הנטול. ואומרים שמוועיל זאת יותרמן משיחות הרוכבים :

מכוה. לכל מני כויה. סגולה שיאמר הנכויה תיכף ומיד בכוונה גדולה כל הפסוק של ברכת כהנים יברך. יאר. ישא. כך יאמור ג"פ וירפא (עבה"ק) :

מכזה. רפואה לטבות אש. שתניהם איזו חתיכות קטנות פיר חי בקאה ותשפוק עליו מים מנהר. ותרבה המים עד שלא יהיה נבלעו בהميد עז' הכובי. ויהיו המים גבויים מן הסיד. ולאחר איזו שעות יהי נעשה על המים עור לבן דק. תקלות עם כף של מתכות את העור הרך ותשים בבלוי זכוכית נקי ותערב היטב שווה בשווה עם שמן של זרע פשתן הנקרה „ליאניג=עהל“ ותסיך על סמרטוט רך ונקו ותניהם על המכיה איזה פעים ביום וירפא במהרה :

מכוה. בכל מכוה נחוץ מקודם למשוך האש מן המכיה. ורפואה לה להנוך קאמפרעסן קרימ מן „צונק-וואסער“ שתקנה באפטיק. גם טוב להניח תיכף אחר המכיה טיש חדש ונקי מעורב עם מעש חומץ או פים קרימ. וויתר טוב לזה חומץ באראוון שיקנה באפטיק. וגוף טוב להניח

רְפָאֵל אֹתֶ מַלְאָךְ

להניח תיכף אחר המכוה שפירט של יין שרף מעורב עם מלח דק, ואט אין לך רפואות האלה הערב הייטב שתן קר עם חלבון ביצה שוה בשוה ותנייח מזה קאמפראעסן קרים על המכוה ויישקע האש:

מכוה. רפואה למכוה אש. לערב חלטן ביצה עם „ליאנני-עהל“ ועם קמח סלה בד בבד וללחם מעת על האש ולערב היבב עד „שייה“ נעשה כמו משicha ולחבוש בזה על המכוה:

מכוה. רפואה ביתית למכוה לערב הייטב עי' הבהה חלבון ביצה עם „ליאנני-עהל“ ולטבול בזה סכרטות נקי ורך ולחניח בכל פעם על המכוה:

מכוה. רפואה טובה למכוה ולכל מכח שיש בה חום גדול. לקחת כף חמאה תפילה וללחם מעת על האש עד שתעשה צלולה. אה"ב ערב בזה חלטן ביצה, ותערב הייטב עד שיעשה כמו משicha העמיד את במקומ צונן עד שתתקרש. ותסיך מן משicha הזאת על כמרחות נקי ורך והנה על המכוה ב"פ ביום ותתרפא מהר:

מנקה. להרבות חלב ברדיים. תאכל האשא מאכלים מתוקים ושמנים, וגם מיני לפת כמו „טיערען“ וגם „פאסטערניך“ מבושלים ומטוגנים בשומן עם „ציקער“ כל אלה מרבים חלב טוב ושמן. ותוזהר טלאול הרבה תפוחי האדמה שנקראים „קארטאקלען“ כי מזה נעשה החלב דורה מادر. ורוב ילדיים החולים על המחללה הקשה הנקרה „עננעליישען-קרען“ סיבת מחלתם היא אכילת ה„קארטאפלעס“ ב מידת מרובה. וגם תזהר טלאול דברום מלאחים וחופפים וחטוצים ובצלים. כי מזה נולד צרעת בילג'ים. וגם לא תאכל לב שמטממת את השבל:

מנקה. להרבות חלב ברדי מנקה. רפואה שתבשל „פֿעַנְעַכּוֹל-טִיּוֹן“ בימי. ותפנן הימים ותלייש בהם עיסה מן קמח הנקרה „רעטשינען-מעה-לה“ ותעשה מן העיסה „קליסקילעך“ ותבשל בחלב ותאכל:

מנקה. להרבות חלב ברדי מנקה. רפואה שתכטוש ורעד שתן דנקרא „ליאנני-שעטינן“ ותעשה מזה קמח. והלייש הקמח עם רבש דבזורים ועם שומশמין. ותגלגל העיסה שלא תהרי עבה. ותמן את העיסה במחהבת על האש עם מעט שמן זית וDOBש. ואחר דטיגון תחתוך העיסה לחתיכות קטנות. ותאכל מזה אויה פעמים ביום ויתרבה דחלב:

מנקה. המנקת שאינה רוצה עיר לדניאק ודדיה מלאים חלב. ערוב טיט חדש במים ותחבוש על הדברים אויה פעמים

ביום (ט"א):

רְפָאָהּ   אֹתֶה מִ   הַמֶּלֶךְ   לְאַזְנָבָן

פִּנְקָרָת. המנקת שאוננה רוצה עוד לרונייך ודריה מלאים חלב. תטשוח הדרדים עם שמן הנקרא "רֵיצְזִין-עַהֲלָה" ותחכיזש ממעל עם "וּוְאַטְצָעַן". ואם הדרדים מתחילים לכואוב מן החלב תכתיש אורוֹן הנקרא "רֵינוֹ" ותעדב בימי ותתבול בוּה סמרטוטין ותנייח על הדרדים הרבה פעמים.

מְנֻקָּת. בצוואת רבנו יהודה החסיד מובה שכאשר התחול האשה להנייק את בנה תחיל: להנייקו מן דדה השמאלית:

מְעוּבָרָת. סגולה לאשה שלא תפיל. שתשא על צוארה אבן תקומה הנקרא "שְׁטָעַרְעַן-שָׂאַסְמָן":

מְעוּבָרָת. סגולה למעוברת שלא תפיל. שתעתה מפה חרשה לסתת ותיטול המפה היושנה ותងור בה את בטנה עד ומן:

הַלְּיָדָה וְאַחֲכָבָה תחויר המפה ליד מי שנלקחה ממנו:

מְעוּבָרָת. סגולה לאשה הרגילה להפיל. שתמכור את העיבור בעדר בסוף:

מְעוּבָרָת. סגולה לאשה הרגילה להפיל. שתתקח קליפת ביצה שיצא ממנה אפרח ותכתוש היטב לאבק והן לה לשאות מעורב באויה משקה קודם שתתعبر (ט"א):

מְעוּבָרָת. סגולה למעוברת שתלד בשלוּם ולא תאונה אליה ולהילך כל רע. שכאשר תגיע לחודש התשייע התבול עצמה במקוה כשרה (וכירה):

מְעוּבָרָת. קמייע למעוברת שלא חפיר הבתוּב לשמה על קלף בשער בכתב אשורייה כזה.

אָדָם תְּדַע פְּתַגְנָמָא
מְשָׁה קִיִּים פְּתַגְנָמָא
נָח טְרִיד לְתִיבָה וַיְסִנּוּר אֱלֹהִים בְּעֵדוֹ

וכאשר תגיע בחזי חודש התשייע תסיר ממנה הקמייע. והקמייע תבלה עלולה בתיק מתחת הלב (דבנ"א):

מְעוּבָרָת. קמייע רבעברת להשמר טבל רע. הבתוּב לשמה על קלף בשער בכתב אשורייה קפיטל קב"ו. מהללים אשורי כל ירא ה' וגנו. ותבלה עליי בתיק כמו קמייע ותולד בשלים (ש"ה):

מְעוּבָרָת. סגולה לטעוברת להשמר מכל רע. תקה נ' אלטוגים אודומים טובים ויפים שלא יהיו מנוקבים. ותתיבה נצה שמירה שנשאהה.

רְפָאֵל אֹתֶם הַמְלָאָד

מן האפיקומן ומעט מליח. כל זה השם בנים קטן של פשתן. ותקשור אחכיס בכתונת שלה. ותישא זאת עליה כל ומן עיבורה ותולד בשלוּם (אט"ז) :

מעוברת. סגולה שלא היה מקשה לילד. שתגנשך בשנייה את הפיטום מן האתרגן ביום הוועננא רביה אחר התפילה. ונם תשמר

מאכילת צנון ושאר דבריהם חריפים בזמן עיבורה :
מעוברת. סגולה שלא היה מקשה לילד. שבאשר הגיע לחודש התשייע ישתדל הכלב במצוות פתיחת הארון והוצאות ספר התורה . ולכטיף בריך שמיה יוסף לומר בן עותשיים משאלון דלבאי ולבא דבל עטף ישאל ולבא דאנתאי (פכ"פ) רהפתח ית מיעעה בעגלא ולא קשיותא בצה רפהחית ית פטה דארונה קריישא בעגלא ולא קשיותא . ותולד זרעא קיימא לטב ולחיין ולשלם אמן ואמן" (בקבילה) :

מעוברת. סגולה למעוברת שלאathy מקשה לילד . שתזהר לאכול בכל טעזי שבת קודש אויה מאכל . והזכיר בפירוש בפייה . שאוכלת לשם מצות סעודת מלאה מלבה שהיא סעודת דור המלך עליו השלום . אך הוא בקבלה מאת הצדיק הנגיד מרן אלימלך וצוקלה"ה מלזענסק :

מעוברת. סגולה למעוברת שלא תשלוט בה ולא בולדת עין הרע . שתאמיר בכל יום י"א פסוקים הידועים שמתחילים באות נוין ומכיימין באות נוין . כמו שנדרפס בהמעמדות של יום ראשון . ונם תאמיר התפלה הנדרפסת שם אחר הי"א פסוקים :

מעוברת. מעוברת שאין מרנשת את הولد במעיה . רפואה שתאכל בכל יום הרבה שקדמים מהותקים :

מִקְשָׁה לְיִלְדָּךְ. סגולה להתפלל עליה הקפיטל למגנצה מומוד לדוד יענד ה' ביום צרה ונגי תשעה פעמיים בלשון נקבה . ואח"ב יאמר את האשה פכ"פ אין אנחנו יודעים מה לעשו לך עור . אלא מאן דענוי לאטך בקשיותה הוא עינה ווושיע לך בקשיותך . אמן סלה :

1. **מִקְשָׁה לְיִלְדָּךְ.** סגולה להתפלל עליה מוטור כ"ב מתחלים למגנצה על אילת השתר ונו' בובונה גדרולה שבע פעמיים :

מִקְשָׁה לְיִלְדָּךְ. סגולה לקרוא לה האיש שהויה בעל מפטיר ביום א' דריה ויבוא ויעטוד אצל מזוות הפתחה של החדר שנמצאה בו המקשה לילד . וינוich זה האיש את ידו על המזוות ויקרא ג"פ הפסוק וה' פקר את שרה ונוי עד למועד אשר דבר אותו אלהים . ויכוון בכל שם הויה ב"ה את הניקוד של צא אפקה בוה נטעה . ואח"ב יקרא ההפתחה של

רפאל גות נ המלאך לב 63

יום א' דר'ה. ואם קשה למצוא את הבעל מפטיר יכול איש אחר לעשות את הסגולה וגם הבעל עצמו יכול לעשות זאת הסגולה :

מקsha לילך. סגולה לקרוא לאיש בן תורה: יכול להיות גם הבעל עצמו. וניתח את ידו על המזווה של חדר המקsha לילד ויקרא את כל ההפטורה מן פרשת שופטים. ואח"ב יקראו באוזן המקsha לילד את הפסוק "מיחר צועה להפטה ולא ימות לשחת ואל יחסרו לחטה" וגם את הפסוק "וירדו כל עבדיך אלה אליו והשתחו ליא אמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי בן יצא ויצא צא צא בשם אהיה אשר אהיה ה' אלהי ישראל כל כי אבין וחבלין. אמן סלה:

מкsha לילך. סגולה שתשים המילדת אם היא אשה צנואה או אשה אחרת בעלת מעשים טובים את ידה הימנית על בטן המקsha לילד ותאמר עם המקsha לילד שבע פעמים מלא במלה את הפסוק "והוא כחנן יוציא מהופתו ישיש בגבור לרוץ אורח":

מкsha לילך. סגולה לכחוב על קערת חרס קטנה חדש את השמות האלה ותעמיד הקערה על טבורה. ומיד בשיצא הولد יסירו ממנו הכל פן יצאו מעיה. וזה הנוסח "**חוק חק חרש צום**" (כ"ז מס' ת"א מ"א ועוד):

מكsha לילך. ואלה הסגולות והרפואות הטעויות אם נוהנים לה לשנות מהם (א) ליתן לה בכל רובע שעיה בף הלב מדדי אשה מנקה. יותר טוב לעורב בהחלב לבן ביצה חיה וליתן לה לשתייה. (ב) ואם יש לחוש שמת הولد בקרבה וצדקה להפיל. יחמו חלב אשה עם דבש על האש עד שיעשה צלול וייתנו לה לשחות בף אחת בכל רובע שעיה. (ג) לערב צוות סום יבשה בין או במים וליתן לה לשחות בלי ידיעתה. ויצא תיכף הولد אפילו אם מת ח"ז. (ד) להטס חמישה לוייט "ציקער" בתוך כום גדול מים וליתן לה מוה לשחות בכל פעם כמה שתובל. (ה) ליתן בפייה חתיכת אפיקומן שתתפקידו אותה בין שנייה. ולאחר הלידה תוציא תיכף מפייה החתיכה. (ו) לקחת צואה יבשה ולבנה של יונים בערך בף אחת ולעשות אותה מתחתייה עם חצי כף. והשאר חצי בף לבשל בין וליתן לה לשחות ולהיד מיד. (ז) אם חלב אשה ברבש אינט מועיל להפיל הילד. יקחו חלב כלבתא ויערכו עם דבש על האש וייתנו לה בף אחת בכל רובע שעיה ויצא הولد מיד אפי' אם מת ח"ז. (ח) או תקינה באפטזיך עשב הנקרה בלשון ליטין "סאבינא" ותבשל במים ותשתה והפיל הولد. (ט) לערב בערך חצי כף קטן מאפר צפראע שודפה וליתן לה לשחות מעורב בין

המְלָאָךְ רֶפַּאֵל אֹתֶן

או בימים ותלד מיד. (ו) עוד סגולה לעשן אותה מתחתיה עם חרדל. (כ"ז)
מספר ת"א מ"א ועוד :

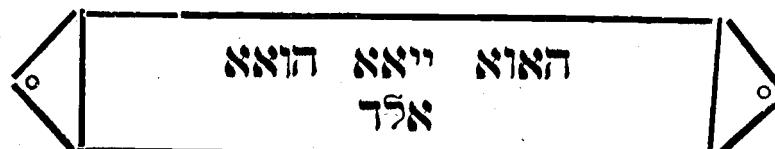
מקשחה לילד. אם מת הولد בבטנה ח'ז' והוא מקשחה לילד. סגולה
לקחת כות נדרול מלא מים שתווקים בידך ואמור על המים לפניו
המקשחה לילד וזה הלחש. **שלשה מלאכים נחחו מן שמייא ועטפון תלת**
שרבieten. חד חיירא חד אוכמא חד סומקא. חיירא סליק ומכח לשמייא
ואתא מיטרא. סוכקה מכח ליטא בשרכיטה ופלגוטי. ואוכמא מכח לסיטרא
רפב"פ ואתיוא מולדתא ושליותא בשלם". אה"כ תשחה המקשחה לילד מן
מים האלה כפי רצונה. ולצורך נדיל שהוא מקשחה לילד ויש לפחד
מסכנה מותר לעשות סגולה זו אף אם הولد חי ויועיל בעורת

השיית (ת"א) :

מקשחה לילד. קמייע למקשחה לילד. כתוב תמונה זו של השמות האלה
לשם האשה. וחריגלה להיות מקשחה לילד יכין הבעל עבורה
קמייע ובהגיון חדש התשיעי. והכוותב יאמר. "הריני בותב קמייע הזאות
בשבעתה טברתא בנדא טבא לאסותווא מן שמייא עבר האשה פב"פ דתוחרי
לטילד בל' הבlein וכאבין ורעה חייא וקיימה. אמן סלה". ותקשור הקמייע
על מצחה עם ב' חוטין שעיה' הכתוב כלפי חז"ז. וצריך לכתוב על קלף
כשר בבחיבה תמה עם תנין ישרתוות. וזהו הנוסח. (ת"א)

מקשחה לילד. הא לך עוד נוסח של קמייע למקשחה לילד. להתנגד
בנ"ל בקמייע הקודמת ולקשר על מצחה. הבל בנ"ל.

קמייע זה נתגלה לי מן השמים. ואני מזהיר מאר באורה גרולה לבלי אין
כל

רפאל אות מ נ המלאך לג 65

בל איש להשתמש בקמייע זהה, מלבד זה אשר ידע ויבין סוד הциורוף של שלוש השמות האלה :

משוגע. למשוגעת ורוח רעה. סגולה להעמיד החוללה תחת אילן לו או תחת אילן "אֲשֶׁעָצָא" ולגוו שערות ראשו ולחתוך צפוני ידיו ורגליו ותעשה נקב באילן עם מקדח רחב ותתחוב השערות עם הצפונים בתוך החור ותתקע את החור עם "פָלָעַקְלָל" של עץ בסתיימה חזקה. ותאמר "הָא לְכָם חַלְקָבָם. וּכְשֵׁם שַׁהְשֻׁעָרוֹת וְהַצְפּוֹנִים לֹא יִחוֹרְוּ לְעוֹלָם אֶל הַחַולָה הַזֹּה בֶּן לֹא תִּחוֹרְלָם מִחְלָה הַזֹּה עַל הַחַולָה הַזֹּה". וצרייך לפרש את עיני החוללה שלא יראה את האילן וייחור עמו לבתו. ואם אין ביכולת לךת את chollla תחת האילן. תיקח חוט המדידה שלו עם שערות ראשו וצפוני ידיו ורגליו ותכרך עם החוט בתוך שעוה הנקרא "יַאֲרַעַ-וּוָאָקָם" ותלך אל אילן ותעשה חור באילן כנ"ל ותאמר כנ"ל ותחוור לביתך ואל תסתכל אחריך (אמ"ן) :

משוגע. סגולה למשוגע. לחת לו לאכול מבשר נבלת תרנגולת שמתה עצמה (בקבלה) :

אות נ

גע צרעת. לנכות דם הנוף כדי לנרש הנגים והצראת . רפואה לשחות בכל בקר ג' חדרים מן ה' עד עשר טיפות "טַעַרְפָּאַנְטִין" מעורב בחלב :

גע צרעת. לכל מני נגעים ופצעים רפואה לערב הייט בף "גְּלִיטָה" עם בף "בלְיוּוּס" עם בף שמן זית "פְּרָאָוָאנָס" עם חלמן ביצה ולסיך את הנגים ב' פעמים ביום :

גע צרעת. לנגים ופצעים באוזן או באצבע מלחמת קריירות שנתקרכו רפואה לחם על האש שמן פשתן עם שעוה שווה בשווה אח"כ תקחם מן האש שלא יהיו חמין כל כך . ואו הערב בזה חלמוני ביצים לפיה ערך כמהות השועה או השמן פשתן שייהיו הנ' מינים חלקים שווים . ותערב הייט עד שייה' נעשה כמו משיכה . ותמשח מזה על סמרטוט רק ונקי והנחה על הפצעים ב' פעמים ביום :

גע צרעת. לנגים הנקרים "ליшибום". רפואה לחם בף אחת חמאה חפילה ולוירוב עם ב' חלבוני ביצים ולהבות התערובות הייט

היטב עד שתיעשה הכל כמו חמאה. ותבש בוה הנגים ב' פעמיים ביום: נגע צרעת. לצרעת "ליישי" שהוא יבש ואינו מוציא ליה כל: רפואה להניח בתנור עץ לח בין עצים יבשים ותדרlik העצים ויטף מיץ מן עץ הלח. או תניח לשם חתיכת "וואטני" שיבלו את הטיז והמשח בוה את ה"ליישי":

נגע צרעת. לצרעת הפנים. רפואה לקחת צואת יונקים יבשה שיש לה מראה לבן. ותבשל עם חלב כבש עד שתיעשה כמו משינה ותמשח על סמרטוטך ונקי והניח על הפנים על כל הלילה. ותחכוש ממיל עם "וואטני". בן תעשה איוו לילות. זו את תמשוך מן הפנים כל הוותם ויזחל הפנים (מ"א):

נגע צרעת. לצרעת על הגוף הנקרה "ליישיום". רפואה לערוב דכש דבורים עם נפט עם "דזעניטש" מזוקק שיקנה באפטיק. הכל שווה בשווה. ויחמס על האש ויערוב היטב וייניח להצטנן. ויסיך בוה את הלישיום ב"פ ביום:

נחש. לנשיכת נחש ח"ו. סגולה מן הגمرا שימחר האדם להתקדם לroz לשחות מים מן הנהר. טרם שיתקדם הנחש לroz אל מים. ועי"ז ימות הנחש ויחי' האדם:

נחש. הנושא בחנוותו ראש נחש לא יוכל איש להרע לו (ש"א): ניחור. לניחור הקול שקורין "היוזיריג". רפואה לבשל סובין של חיטים כמים. ואח"ב תניח המים שיצלו ותסננס ע"י מפה. ותבשל בהם חאנם עם "לאקריז" ותשתה מזה איזה גלועער בכל יום יום כמו במו שששותין טוי חפה:

ניחור. לניחור הקול. רפואה למשוח הנרון עם "גרינעם=זיף" ולחכוש ממיל עם "וואטני" את כל הנרון מסביב:

ניחור. לניחור הקול. רפואה לכתוש "קאנדי-ציקער" ולערוב היטב ב"פ אחת עם חלמוני" ביצה. אח"ב ישם זאת בתוך חזי "גלאו" חלב חם. ויערוב וישתה חם. כך יעשה ג"פ ביום. איזה ימים:

ניחור. לניחור הקול. רפואה לשחותה "בריסט-טי" עם חלב ועם "קאמדי". ציקער" כמה פעמים:

ניחור. לניחור הקול רפואה לבשל קדרה מים וליתן בתוכה כפ' קשון "טערטאנטין" טוב. ולסכב את פי הקדרה עם ניר עכ' מעט, באופן שייהי נעשה מלמעלה נקב צר אשר על ידו יוציא הקיטור מן הקדרה. והחוללה יפתח את פיו וישאף בקרבו הקיטור החם הזה. וורפא: נפחה

רפאל   א'   דמלאך   לד 67

נכפה. רפואה לחולי נופל רחל". תקח "גליואן" וחצי מים חמים מבושלים ותערב בהם ב' כפות "קאל-בראמטאי" עם כף אחת "קאל-יאדרטאי" שתקנה באפטיק. וישתה החולה מזה ג' כפות בכל יום. בן יעשה איזה חדים וווטך לו:

נכפה. רפואה לחולי נופל רחל". שתבשל ג' גלעוער מים עם ב' כפות עשב "רוטא" וכף אחת עשב "ארניק" ועם לוייט א' שורש "ראדיקם=ארטומיזא" ולוייט א' שורש "ראדיקם=וואלעריאן" שתקנה באפטיק. וישתה החולה מזה "גליואן" אחר בקר וגליואן אחד בצהרים וגליואן אחד בלילה כמו ששותין טי עם צוקער וויטב לו. גם רפואה זו צריכה לעשות זמן ארוך:

נכפה. רפואה לחוינ' ילדים. ליתן לו בכל בקר ה' טיפות שמן "לאואנדי" שתקנה באפטיק. מעורב עם כף חלב. רק שצורך לבקש שהשמן יהיה נקי בלי תערובות דברים מזוייפים (מ"א):

נכפה. רפואה לחוינ' שיכלע בכל בקר ט' גרעינים ורעד חרדל (מ"א):
נכפה. סגוליה לחוינ' בתינוק להניח בעירסה תחת הכר מראשו ט' חתיכות ברול:

נכפה. רפואה לחוינ' בתינוקות. שתקנה באפטיק "בורשטיין=עהלה" וליתן להtinוק בכל בקר ג' טיפות מן השמן זהה מעורב בחלב אמר על כף כסfat טהור או על כף זהב טהור. וגם צריך לסוק את ראש התינוק על המוח במקום הרק עם ה' טיפות מן השמן זהה בכל יום. וגם יטשח עם שמן זהה את ב' הדופקים מן ב' כפות ידיו. וגם בשעת הכפייה טוב לסוק בן (מ"א):

נכפה. רפואה וגם סגוליה לחוינ'. להטמאו את המחלת באוביל להחולת דברים נמאסים. והם לצלחות כבד מן חמוץ או בשර מן חמוץ וליתן להחולת לאכול. או ליקח שליא מן חوير שלידה פעם ראשונה. או שליא מן שונרא אוכמתה תקח תיכף אחר שלידה ותייבשנה עד שתתהי קשה והכתוש אותה לאבק ותתן להחולת לשחות מעורב במשקה. או שתערב האבק עם קמח ותלוש עוגה ותאפה ותתן להחולת לאכל. וגם טוב ליתן לשור לשות בקערה גודלה. ומה שינטוף מפה השור רירין וטיפות מים לתוכה הקערה תתן להחולת לשות וירפא:

נכפה. סגוליה לחוינ'. שתלך עם החולח ותעמידהו תחת אילן יווים או תחת אילן הנקרא "אשעצא" ותעשה נקב באילן עם מקדח לטעלה מראש החולח ותחתו צפורני ידו ורגליו. וגם תגנוו מעט שערות מן כל מקומות

שיעיר שבגנוו. ותחשוב הכל בחור האילן ותאמר, "הא לכם חלקיים". אודה תפתום הנקב היטב עם "فلעקל" צר וחוק ותאמר, "כשם שהחטויות והציפורנים האלה לא יהוורו עוד על החולה. אך לא תחוור עוד על החולה פב"פ מחלת הנכפה מעטה ועד עולם אמן סלה נצח ועד". וצריך לקשר עיני החולה שלא יראה כל את האילן (אט"נ):

נכפה. אם אי אפשר לקחת את החולה תחת האילן יטרוד את החולה עם חוט לבן של "בויומואל" מאמצע ראשו עד עקבו ויחתו צפוני ידיו ורגליו וינגוו מעט שערות מן מקומות שייעיר שבגנוו החולה וידבק כל זה עם חתיכה שעווה הנקרה "יארע-וואקס". וילך אל אילן ויעשה נקב עם מקדח וניניח שם השועה ויאמר, "הא לכם חלקיים" ויסתום תיקף הנקב היטב עם "פלעקל" צר וחוק ויאמר בנ"ל. וילך לביתו ואל יביט לאחריו:

נכפה. סנולה לחוינ. שילך החולה למקום שטמונה שם אדם מות קורם הקבורה ויקח את יד המת בידו ויאמר לו בזזה הלשון, "אייה בערט איזה נעטט בי מיר צו די שלאלקעטט פון די נכפה. איזה ווועט צס נישט שאדרען און מיר ווועט איזה טזון אטובה" אח"כ יקייפ החולה עם יד המת על בשר החזה שלו ג"פ ויבקש ממנו מהילה וילך אל ביתו (ח"ס):

נכפה. סנולה לחוינ. לעשן את החולה עם כרבלהו של תרנגול תיקף לאחיה השחיטה. וגם סנולה לעשו עם לב דג חי. בן תעשה אייה פעמים (ת"א):

נכפה. קטיע ליד הנכפה מספר ת"א. לכתוב על קלף בשיר בטורת נוסח הויה בכתב אשורי עם התגין יותר דיוי קמייע.

אֶזְקָן נְשָׁה בְּגַחְעִינְךָ שְׂתִּין נְהֹרִיאָל יְשַׁלְּחָ רְפּוֹאָה וַיְנַצֵּל [וַתִּנְצַל] הַיְלָד פ' וַיְהִלְדֵה פ' הַנּוֹלָד [וְהַנּוֹלָדָה] מִן הָאֲשָׁה פ' הַנּוֹקָע מִכָּל מִינֵּי חֻלִּי הַנוֹּפֵל וְחֻלֵּי הַנְּכֵפָה מִעְטָה וְעַד עַוְלָם אַמְּנָן סָלָה נְצָח וְעַד
--

ועיין בסוף הספר דיןיהם וככלים של כתיבת קטיעין יניח הקטיע בתיק של מתקנות המכוסה עם עור דק ויתלה על צואר הילך החולה וירפא בעוהשיות:

נכפה. סנולה נפלאה לחוינ טאת המניד טקאויניע זי"ע כפי שקבעתי איש טפי איש שעשה סנולה וו ופעלה היטב. תעשה בית יד

רפאל   אות נ   המלך   ל' 69

קמנה של ה' אכבעות הנקרה, הענטשקלע' מז עור דק של מראה לבן הנקרה, וויטס-יארכין' ולטלאות חטש האכבעות אגודל אכבע אמה קמיצה זרת כוה. אכבע האגודל תמלא עם אוב טרדץ ישראל. האכבע תמלא עם אבנים קטנות לבנות כמראה ברד הנמצאות בקורבן. מתרנגול לוכר אכבע זמרתנגולת לנכמה. אכבע האמה תמלא עם ששים מחטים קטנים. אכבע הקמיצה תמלא עם פרורים קטנים של חלבנה הנקרה, טיווילסקויט'. אכבע הזורת תמלא עם קנה כספ' חי'. ואת הכף יד תמלא עם עשב רוטא'. גם תקח אנזו ותבקיע אותו לשניים ותוריק המאכל ותמשח את השפות של ב', חזאי הקלייפות עם זפת רך ותשימים בחזי קליפה אחת נ' שקרים מרים, נ' פילין שנקרה, פעגער' וג' פרירין מלח'. ותתפום עכבייש חי' ותניח אותו בחזי קליפה השנית כשהוא עדין חי'. ותיכף תרבך ב', חזאי הקליפות שייה' כמו אנזו שלם. וגם תכרוך את האנו עם חוט מסביב ותקשר החוט הייטב כדי שלא יתפרדו הקליפות. ותניח את האנו בין הח' רוטא' בתוכה הקף יד של הבית יד. אח' ב' תקשרו את הבית יד במקומ הפתוח עם חוט אדורם ותחלה על צואר החוללה באופן שדברית יד יבוא על הגוטא אשר תחת הלב. ואו יאמר בן, דאס איז אונלא פון קאוזיניצער טניד ישראל בן פעריל זכר צדק לברכה או די חולוי נופל ולא דא קיין שליטה נישט האבען'. ובכל ערב ראש חורש צרייך להכין אנזו אחרית הכראונה וליקח האנו מן הבית יד ולזרקה לבית הכסא ותיכף להניח בתוכה הבית יד אנזו החדשה. סגולה זו ברוקה ומוגסה רק לבתי לשנות מזה מאומה ותויל בעוזהשיות':

נכפה. אזהרות לחולי נופל רחיל.

זוהר טלא יכועס. ולא יראה פני המת. וגם לא יצא אחרי מיטת המת. ולא ישמע כי ומר ולא קול רחיהם: אל מרחץ חמ לא יבו, וגם אל בית האופה לא יכו באשעת האפייה. טבילה מוקת לו רק יעשה לו אמבטיות פושרים. זוהר טלא יאכל לחם, ולא יאכל לחם שחור. ולא גבינה, ולא בשר בקר. ראש בהמה ראש עוף וראש דג אל יאכל לעולם. לא ישתה שום משקה חזק שיש בתוכו אלפאהאל' ולא שום חומץ ולא קאווי זלא טיי. רק ישתה מים קרים מבושלים. ויותר טוב המים שנכבה בהם ברזל שטההלה' הטלובן באש. ויסרם עצמו מתמשיש כל מה דאפשר. זיאכל בכל בקר בהקיצו משנתו טרם שיקים ממתתו. ואסור בתענית. וביום האכפורים יתנהג כדין חולה שיש בו סנה. ואם אינו יודע בעצמו הדין יעשה שאלת חמם.

נכפה

רְפָאֵל הַמֶּלֶךְ אֹתֶן

נִבְפָה. פִּי שִׁישׁ לֹו חֲוִי נָפָל רְחִיל יְוָהָר שִׁיחַי לֹו בְּכִימַו תְּפִיד טְלָא דָק. וּכְאַשְׁר אָךְ מִתְחִיל לְהַרְגִּישׁ שַׁהְטָלָה בָּאהַ יְתָפָם תִּיכְפָּה כְּפָה מְלָח וּוֹשִׁים בְּפִיו וּבְלָעָם מִים וּעֵינָיו יְחַלֵּשׁ כָּחַ הַמְּחָלָה:

נִפְפָה. לְכָל מִינִי נִפְפָה עִם כָּבֵב הַעַצְם. רְפָואה טוֹבָה לְקִנוֹת בָּאָפְטִיָּק הַשּׁוֹרֶשׁ הַנְּקָרָא „יְוָאָקָאשְׁטַטְשָׁ“ וְלַחֲתָכוּ עַל חֲתִיכּוֹת קָטָנוֹת וְלַטְגָּנוֹת הַיּוֹטֵב עִם שָׁוֹטֵן חֹוֵר עַד שְׁלָא יְהִי צְלוֹל כָּל כָּךְ רָק טֻבוֹבָה וְלַעֲשׂוֹת מִתְהָ “חַלְאָדָנָעָם” חֲמוֹת בַּתְּחֹךְ כִּים שֶׁל פְּשָׁתָן וְלַהֲנִיחָה עַל מָקוֹם הַכָּאָב כַּמָּה פָּעָמִים יוּעַיל בַּעֲוֹרַת הַשִּׁיתָּה:

נִפְפָה. לְכָל נִפְפָה רְפָואה בִּיהְיָה לְסֹזֶן בַּמְּקוֹם הַנִּפְפָה עִם שְׁמַן „קָאָטְפָּאָר“: נִפְפָה. בַּמְּקוֹמוֹת שָׁאַיְן אָפְטִיָּק נִמְצָא יְכוֹל לְעַשׂוֹת הַרְפָּואה שֶׁל הַהְטָוֹן לְטָבּוֹל סְמָרְטוֹת בְּמִימִי רְגָלִי הַקְּטָנוֹת וְלַהֲנִיחָה עַל מָקוֹם הַכָּאָב פָּעָם עַל מָקוֹם הַנִּפְפָה. וְלַפְּעָמִים מוּעָל וְאֵת:

נִפְפָה. סְגָולָה לְנִפְפָה הַבְּטָן לְבַשְּׁל בְּכָלִי חָרָם חֲדָשׁ שְׁמַן יְוָתָב וּבְשָׁעַת הַבְּיוּשׁוֹל יְשִׁום בּוּ בָ' אוּ נָ' צְפְּרָדְעִים חַיִּים וּבַשְּׁל הַשְּׁטָן עַד שְׁהַצְּפְּרָדְעִים יְהִי נִמְתָּחוּם וְיְהִי נָעֵשָׂה בְּתוֹ מִשְׁיחָה. וּמְשַׁח בּוּהַשְּׁמַן אֵת בַּטְן הַחֹוֵלָה. וּעֵינָיו תַּחֲמִישָׂךְ הַנִּפְפָה מִן הַבְּטָן אֶל תֹּוךְ הַרְגָּלִים. וְאוּ יְסֻוק נֶם אֶת הַרְגָּלִים וְתַלְגֵּן הַנִּפְפָה מִשְׁמָן לְגָמְרִי (תְּאָ):

נִפְפָה. עַל פִּי רֹוב יְבוֹא הַנִּפְפָה מִחְמַת עִיכּוֹב יְצִיאַת מֵי רְגָלִים כְּרָאוֹי עַיִּינְתָּה כְּלִיּוֹת אוּ עַיִּינְתָּה הַלְּבָב. וּנְצֹרֶךְ לוֹהַ רְפָא מִוּמָתָה שִׁיכּוֹר סְבַת הַמְּחָלָה וַיַּדְעַ אַיּוֹ רְפָואֹת לִתְּנָן:

נִפְפָה. לְכָתָה מִינִי נִפְפָה שִׁישׁ בְּהָם חָוָם. רְפָואה לַהֲנִיחָה „קָאָטְפָּאָר“, קְרִים מִן תַּעֲרוּבּוֹת בָ' כְּפֹות חָוָטָץ „בָּאָרָאוּי“ בַּתְּחֹךְ גָּלָאוּ מִים קְרִים:

אֹתֶן

סְגָולָות. בְּעַנֵּין נִתְּנָתָה סְגָולָה לְחַוְלִים וּלְעַנְיִנִים אַחֲרִים רָאִיתִי לְהָעָר וְלְהָדִיעָה בַּיְשָׁה בָּוהַ סְדוֹdot עַמּוֹקִים. וְכָל מִי שָׁאַיְנוּ בְּקִי בְּחַכְמָות וּבְכְבָלה וּבְוּרָה סְגָולָה חֲדָשָׁות מְלָבָו אֲשֶׁר לֹא יוּעַילוּ וְלֹא יַצְלִיחוּ הַוָּא מְקַלְקֵל אֶת הַאַמְוֹנה וּמְבֹהָה אֶת הַתְּלִמְדִי חַכְמִים. וְאֶפְתַּח הַסְּגָולָה גְּנַדרְפּוֹת בְּסְפָרִים מְגַדְּלִי עַלְמָם. וְכֵן מָה שָׁאַיְנוּ לְקַטְטוֹרָה רַבָּה מֵהֶם וְהַצְנָתִי בְּסְפָרִי וְהַהְנִיחָה אֶת הַמְּלָאָכִים. יְשַׁעַת הַמְּלָאָכִים כְּפָקָד נְדוּלָא אֲשֶׁר יוּעַילוּ מִאָמָתָה. בַּי מְלָבָד אֲשֶׁר לֹא יְהִי מִתְהָלָה הַעִיר הַיּוֹתָר

רפאַל

אָוֹת בְּ הַמֶּלֶךְ לְוִי

היוֹתֵר גָּדוֹלָה הוּא שַׁהֲמִינְוֹתָה תְּצֵא מִן פָּה קָדוֹשׁ שָׁלֹומָד תּוֹרָה. וַיְשַׁׁיְשֵׁי
הַכְּחָה שֶׁל בְּחִינָת מְלֻכּוֹת פָּה וַתּוֹרָה שַׁבְעֵלָה פָּה קָרִין לָהּ. שְׁעֵל וְהַ
אָמְרוּ חֹוֵל מִן מְלָכִי רַבְנָן. וְהַנְּגִינָה נֹתַן לְךָ רַמְנוּ עַל וְהַהְוִתּוֹת
מְנַסְעַפְצָקְרַעַת שְׁהִן רַאשֵי תִּבְوتָה האָלָה. *טִי *נוֹתַן *סְגִילָה *עוֹהָה.

*פָּה *צִדְיק *קָדוֹשׁ *רַב *שָׁלָל *תּוֹרָה :
סְכָנָה. דְּגִים וּבָשָׂר. דְּגִים וּחַלְבָן. לֹא מְבָעֵיא בִּיחֵד אֶלָא אֲפִילּוּ בָּוּהָ אַחֲרָה
וְהַ בְּלִי שְׁוֹם הַפְּסָמֶק אָסָור מְשׁוּם סְכָנָה. וּשְׁאָרְךָ דְּבָרִים שְׁהָטָם
סְכָנָה מְוֹכָאים בְּסְפָר וּכְירָה, וּבְיוֹתֵר בְּסְפָחָה הַגְּנִיעִים. *תוֹ יְהֹוָשָׁעָה :
סְכָנָה. כָּל הַדְּבָרִים שָׁאֵין מִתְמַצְעִין וְאֵין מִתְמַצְעִין מְשׁוּם סְכָנָה אֶם
הַוְּלָה וּמְקָלוּ בִּידָוּ אֵין לְחוֹשָׁן מְשׁוּם סְכָנָה (בְּקַבְלָה) :

סְכָנָה. קִיל דְּחַמְרִיא סְכָנָתָא מַאֲיסָרָא. אָבֵל לְעַנִּין בְּלֹועַ הוּא לְהִוּפָךְ
דְּבָאִיסָרָא אָוֹסָרָת בְּלֹועַ וּבְסְכָנָתָא אֵין בְּלֹועַ אָוֹסָרָת (פּוֹסְקִים).
סְכָנָה : לְסְכָנָה גָּדוֹלָה בְּדָרְךָ יוֹכִיר אֶלָו הַשְּׁמוֹת שְׁמָפֶר יַעֲקֹב אָבִינוּ
לְבָנָיו בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ. וְזֹה לְהָם שְׁלָא יִשְׁתַּמְשׁוּ בָּוּהָ רַק
בָּמְקוּם סְכָנָה גָּדוֹלָה. וּבָכָה וְהַ נִּיצְלָל יַעֲקֹב מַעֲשָׂוָה אֲחֵיו. וּכְהֵן יִאמֶר :
רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אָנָא בְּשֵׁם רְחַשׁ תִּמְמַת שְׁתִּתְחַזֵּק שְׁדֵי תְּקִיף
מִצְיָל פּוֹדֵת שְׁוּמָר תְּמִיטָם שְׁתַעֲשֵׂה לֵי נֵס בְּמַהְרָה בְּרַחְמִיקָה הַרְבִּים
וְחַצְיָלַנִי מִפְּסָנָה זוֹאת אַטְן סָלָה נְצָח וּעְדָה . כַּךְ מִוּבָא בְּמַדְתָּאַל
וּבְמַדְתָּא) :

סְכָנָה. בָּמְקוּם סְכָנָה יִאמֶר „אָנָא בְּשֵׁם יְהָוָה צָבָאָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל
וּבְשֵׁם טַף מַפְּסִיכָה נִסְתַּחַם מִכְלָל צָרָה וּסְכָנָה אַטְן סָלָה נְצָח וּעְדָה
(מַדְתָּאַל) :

סְכָנָה : כְּשֶׁרְאוֹה שְׁעֻמֵּד בְּסְכָנָה מְחַמֵּת שְׁוֹנָאים שְׁבָאים עַלְיוֹ מְרֻחָק
יִאמֶר בָּוּהָ הַלְּשׁוֹן. פְּגַעַתִּי אֹוּבִי וּרְאַתִּי אָוּתָם וְהֵם לֹא יְרָאָנִי.
אַנְיָ אַמְשָׁול בָּם וְהֵם לֹא יִמְשָׁלְוָי. דְּבָרִיהָם יִהְיֶה לְאָרֶץ וּדְבָרִי יִהְיֶה
עַלְיָהָם. רַאשֵם רַאשָׁן חַמּוֹר וּרְאַשִׁי רַאשָׁן אֲרִיה. לְשׁוֹנָם לְשׁוֹן חַוִּיר וּלְשׁוֹנִי
לְשׁוֹן מֶלֶךְ. שְׁלִוִיתִי דָּאִימִיָּה בְּפּוֹתְחָן. יוֹהָךְ יִשְׁמְרָנִי. שְׁדֵי יִצְיָלְנִי.

טְפַטְפַּפְיהָ יְהָוָה בְּיִנְיָנוֹ. כַּךְ יִאמֶר נִגְפָּה. (מַדְתָּאַל) :

סְכָנָה. בְּרֹאָתָךְ אֹוּבִים בָּאִים עַלְיָךְ תָּאָמֶר נִגְפָּה פְּסוּקִים הַאָלָה. אַתָּח
סְתָר לֵי מַצְרָה תְּצִרְנִי רַנִּי פָּלָט חַסְבָּנִי סָלָה. בְּטַחוּ בָּהּ עַד
עַד כִּי בְּיָה יְיָ צָרָעָה עַלְמִים. יְיָ עַוְּ לְעַטְוּ יִתְנְהַן הָיָה יַבְרַךְ אֶת עַמּוּ בְּשַׁלּוּם
אַחֲכָב אָמַר הַשֵּׁם אָבִי הַיֹּצֵא מִן אִוְתִיּוֹת הַרְאָשׁוֹנוֹת שְׁלָל נִגְפָּה
הַאָלָה. (נִגְשָׁה) :

סבנה. להנצל מלטמים וחיות רעות. התאמיר ג"פ הפסוק, עז וומרת יה
ויהו לי לישועה" ואח"כ התאמיר "זה אליו ואנו הוא אלהי אביו
ואروم ממנה ה' איש מלחמה ה' שמו. שלום עלי ועל כל ישראל אמן
סללה נצח ועד" (ל"ש):

סבנה. שלא יוכל אויבים להרע לך. סגולה שתשא בחגורתך ראש נחש
ונם סגולה שתקשרור עין של תרגנול בצד ימינו. (ל"ש):
סבנה. סגולה להנצל מכלי זיין. שתעשה טס קטן של כסף עגולה כטו
מטבע קטן ותחקוק עליו בכתיבת בולטות כזה. מכבי
הושיעני. ותעשה נקב או אוזן בהטס ותקשור בו חוט ותשאנו עליך
ולא תירא מכלי זיין (מדת"ל):

אות ע

עגונה. סגולה לאשה שבעלתה ברוח ממנה והניחה עגונה שתקרה כתובתה
בכל יום מלאה במללה בוקר ובערב חדש ימים. ואם אינה
יכולת לקרות יקרה אחר לפניה מלאה במללה והוא תשמע היטב ותאמר
אחריו מלאה במללה. (בקבלה):

עין הרע. סגולה לעין הרע. תשפוך טים שתוקים בקערת וכת ו' נחלים
לוחשות ותאמלה על כל אחד הפסוק "ויצעק העם אל משה
ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש". ואחר שייאמר הפסוק ישליך נחלת
אתה אל הקעדיה. כך יעשה ז' פעמים. וטוב לנכוין בכל פעם שאומרים
הפסוק בשם אָגְדַּת. ואח"כ תתן להחוללה לטועם מעט מאותן הימים. וגם
תרחץ פניו עם החזה וכפות ידיו עם דופקים בימי האלה והשאר תשפוץ
ותועיל זאת בעוהשיות (וכירה):

עין הרע. להנצל מעין הרע הן סוחר בחנותו הן מעוברת ועוד כドמתה
מי שמהירא שלא יתנו לי עין הרע. סגולה לומר בכל יום י"א
פסוקים הידועים שמהתילים באות נזין ומסיטין באות נזין. ואח"כ יתרפלו
התפללה הנדרשת בטעמאות של יום ראשון אחר אותן י"א פסוקים:
עין הרע. סגולה לעין הרע טשם רב יהורי גאון ז"ל. קח שתי קיורות
קטנות נקיות. באחת הרtan מים וכיים ובאחת שמן זית וך.
ותאמר עליהם. ה' אל שדי צבאות אשורי ארם בוטח בך (ג"ב) ה' אל שדי צבאות הושעיה
ה' אל שדי צבאות אשורי ארם בוטח בך (ג"ב)

רפאל אות ע המלאך ל' 73

זהן יעננו ביום קראנו (ג"פ). אח"כ הטבול ב' אצבעות האצבע והורות בתוך השן ותמייף ב' טפוחה ברוחם. ובשעת ההטפה תאמיר. (בשם גבריאל בשם מיכאל בשם רפאל אני עושה זה). וכשם שאלה הטעות נאברה ומתבטלות בזמנים כך יתבטלו ויאבדו כל מכאב וכל חוליה וכל עין הרע מן פב"פ אמן סלה". אח"כ תשפיך הימים לארץ בכח חוק (עה"ק). (ועיין עוד בסוף הספר בשער הלחשים):

عينים. לעינים אדומות מחמת חום. רפואה לקחת באפטיק חזי קוואטיריל "רויזין-וואסער" ותשימם בהם מעט "ניקס" כתוש בערך אגוז קטן ותעמדו עד שהטבול נמוח והטבול בזה סמרטוט רך ונקי והנה בכל פעם על העין הכואב. ואשר תתחמש הסטרטוט הטבול מהודש בימים האלה ותניח על העין:

عينים. לעינים אדומות מחמת חום. רפואה לקחת לבן ביצה עם יין שרפף מטוצע שווה בשווה. ותערב היטב והטבול בזה סמרטוט רך ונקי ותניח בכל פעם על עין הכואב:

عينים. רפואה טובה ובחינה לעינים אדומות מחמת חום. שתקח טיט מבושלים חזי קוואטיריל והנה בהם חזי "קלעצייל" צוקער וגם מעט "ניקס" בערך הצוקער וגם ששה "געגילעך" בוושם ויימור כך יום שלם במקום חם מכוסה היטב. ובכל נ' שעوت יערכ את הימים עם כף נקי. ואחר המעת לעת תסנן את הימים על ידי מפ. נקייה אל תוך בקבוק. יהיה לך לרפואה. ולפעמים רוי לדפאת העין על ידו מיפה אחת טן והמים האלה:

عينים. לעינים אדומות מחמת חום. רפואה להנאה קאומפרעטען חמין מן מים שנתעדרב בהן, "בורזוייר". על חזי גלאן מים נזרך כב' קפנה עם "בורזויירן":

عينים. לכאב גבויות עינים מחמת שעורה הנקרה גערשטיין. רפואה להנאה פת של קמח סולת הנשלה בחלב:

عينים. לכאב בשדר הסוכב את העין ממחלת הנקרה "טראחאמא". רפואה לקחת חזי קוואטיריל מים מבושלים ותשיט מהם מעט "קאומפאר" בערך אגוז קטן. וגם "ניקס" בערך כוה. וגם "בלאה-שטיין" בערך כוה. ותשורה כל זה ברים נטה לעת שלם. והתעדרב בכל פעם את הימים. ואחר המעת לעת תסנן את הימים בנקיות גדולה. והטבול בזה בכל פעם סמרטוט רך ונקי והנאה כמה פעמים על העין. וגם תשיט מותה בעין בכל יום מיפה אחת:

רְפָאֵל אֹת עַ דְּבָלָאֵד

עינים. סגולה שלא יבוא לידי באב עינים. להעבר את הצעית על עינו בשעת נישוק את הצעית בקרואת שמע (האריזול): סגולה לכאב עינים. הסתכלות על דבר מציה דהינו שלhabit נרות חנוכה. ואחרג וציצית. ואוותיות הספר תורה בשעת הגבהה. ומאור הלבנה לפני קידושה:

עינים. סגולה ורפואה לעינים כואבות. להסתבל על מי נהר בגבר בבר כאשר האור צח אחרי זרחת השמש. וזאת מוכח כח הראות של העינים (אבן עזרא):

עינים. יש מין חולאת של עינים הנקראת "עורת-התרגנולים". וזהו שלעת הערב כאשר התרגנולים הולכים לישון נעשה זה לאש עור ואין רואה כלום, אף על פי שאינו מרגיש שום כאב בעינים. רפואה ונם סגולה לוה לknות כבד של בהנה. מוכר לוכר ומנקבה לנקה. ולבשל הכלבר בכלי רחב. והחוללה יחויק את פניו עם עינים פרוחות על ה"פארוי" החמה היוצאה מן הבישול. בן ימוד עד שיתבשל הכלבר. ואח'ב יאל את הכלבר וירפא:

ушירות. סגולה לעשירות. לענוג את השבת כדאיתא בגמרה. ולהוher לקדש ולהבריל על היין:

ушירות. סגולה לעשירות. לחת מעשר מן כל הרוחים אשר ירויח. כמו שדרשו חז"ל ע"פ עשר תעשר. עשר בשבייל שתתעשר:

ушירות. סגולה לעשירות. מצות סנדקאות שהיא מעשרה כמו קטרות: עשירות. סגולה לעשירות. שיפוריש בכל יום מבן לצדקה בשעה שאומר בתפלת שחרית אתה מושל בכל ובידך כח וגבורת.

וכשהולך לביבוכן להתפלל יכין לעצמו בכיסו מטבע על זה ויקחנה בידו בשעה שאמר אתה מושל בכל וופרשנה לצדקה. ולאחר התפללה יניחנה לאיוו הצדקה או יתגנה לעני הנמצא ראשון.ומי שהיא בעל מוח יכין בהשם הקדוש בוכנו היוצא מן הר'ת של כל ובז'ך כח וגבורת שהוא בנים' ידק וועל זה נאמר ובידך כח וגבורת. וגם ע"ז כתוב פותח את ידק. וצריך לשלב אותו עם השם אהיה שהוא מקורו. כמו במאמר במקרא בפ"ר הקדוש שער היהודים:

אֹת פֶ

פאקין ומואלין. רכואה בדרך דפאקין ומואלין ליתן להחולת לאבול

רפאֵל

אות פ המלאך ל'ז

לאכול מפרקת מן קליפות ארגן. ונם ליתן לו לשתייה חלב סופן
הנקרא "קאמיס":

פאקין. להקל השוענדווני מן הפאקין. רפואה לסוק אותם עם שמן
שקדרים ב' חלקים מעורב עם חלק א' אחד שמן-"**מיונטא**" :

פאקין. להקל השוענדווני מן הפאקין. רפואה ליתן עליהם **"ריזו"**
"פודער" ובפרט על הפנים טוב מאד רפואה זאת :

פאדאנרא. לכאב הנקרא "**פאדאנרא**" בלשון ליטיין וモבא נם כן
בטרדיש והוא מחלת כאב כפות הרגלים עם נכווה בקרסולים
ונם באצבעות הרגלים. רפואה לקחת טיט חדש ולקנות באפטזיך חומץ
באראזוי ולערב היטב בתחום הטיט ולהניח זה הטיט על מקום הכאב :

פאדאנרא. לכאב הפאדאנרא. רפואה לקחת רובע ליטרא **"יאלאוועץ"**.
ב' לויט **"אונגבער"** יבש. ב' לויט **"ציטווער"** יבש. ותบทיש
הכל דק כקמץ שתגפה האבק ע"י נפה. ותקח קדרה חדשה של הרס
הנקרא **"גלאוירט"** ותחמס בה רובע ליטרא חמתה חדש עם קווארטירל
שפירות של יין שרף. אה"ב תשים האבק בהקדורה ותכסה עם מבסה טוב
ותניהaben על הכיטוי ותעמיד הקדרה על אש קל **שחתבשל** כך ג' שעות
עד **שייח'** מטונן היטב והיעשה במו משיחה. ותמשח בה על מקום הכאב
ב' פעמים ביום ותחייבם עם **"ויאטי"**. ותוור שחקדרה תהיה גדולה מעט
שלא תהיה מלאה. כי אם שליש מן הקדרה יהיו ריקן :

פאדאנרא. לכאב הפאדאנרא עם ניפוח באצבעות הרגלים או בקרסולי
הרגלים. תקח מרה של עגל ותשפוך בכליו חרס ותערב בה
מעט מלך ותחמס על האש ותערב היטב. ואחר **שייח'** פושרין התבולל
בזה סptrוטין והנה על מקום הכאב ב' פעמים ביום ותחייבם מטעל עם
"וואטני" (ט"א) :

פדיין. פריוון נפש לחוללה מסוכן. תקח מטבעות כמספר שם החוללה.
למשל אם שמו ראוון תקח רנט' מטבעות מאיהו מין שיד החוללה
משנת. ותחייל לבורר מהן בתחליה ר' מטבעות. ואח"ב מטבע אחת.
וא"כ ו' מטבעות. ואח"ב ב' מטבעות. ואח"ב נ' מטבעות. וכן פעם
שהתמנה המטבעות כמספר אותן שם החוללה תאמר בכל מספר **"הריני**
נותן זדקה בשם כל ישראל" וכשתמנה המספר של אותן האחרון שם
החוללה תאמר **"הריני"** נותן זדקה בשם כל ישראל ובعد פב' ב' החוללה".
אה"ב תאמר ויהי נועם יושב בבדר עד גמורא. ואח"ב תערוב בכל המטבעות
ותחלקם על ז' חלקים. למשל שעב' ראוון **שצא** בכך הכל רנט'
מטבעות

המלאך אות פ רפאל

טבאות עליה על חלק ז' ל"ז מטבחות . ותחילה לבור ז' פעמים ל"ז מטבחות ותאמיר אחר כל חלק ז' אשר ביררת הרוני נתן צדקה בשם כל ישראל ובעד פב"ב החולה". ותאמיר נ"ב על כל חלק ז' יהיוنعم כלו . ואחר כל אלה תאמיר , אם יש עליו מלאך מליאן אחד מנין אלף להניד לאדם ישרו . ויחננו ויאמר פרעהו מרדת שתת מצאתי כפר" . אח"כ תחלק זו חלקים טבאות ל"ז עניים הגנויים . ואם הוא עשיר וידו בשנת יותר טוב שיתן מטבחות כספ" . ואם ישאר על ז' חלקים איזו מטבחות יותר . תתן המותר אל חלק זו (ת"א) :

פריוון. פריוון נפש עבר חולה מסוכן . או עבר כל העיר בעת צרה רח"ל : מأت הצדיק הקדוש ט"ה ישביתו מדיניות זצוקלליה . לחתת חי טבאות על פריוון ולומר מזמור לדוד יענק י"ב פעמים ואחר כל פעם לומר ב' פסוקים האלה . "הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנבי אותו פן יבא והכני אם עלי בניהם . הפל עליהם אימתה ופחד בגדוול ורועך ידתו באבן" . וקדם כל פעם שמהחילין לומר צדקה ליתן ע"פ מטבח אחת לצדקה של ארץ ישראל . ולומר הרוני נתן הצדקה עבר פריוון נפש פב"פ . או עבר פריוון נפשות עמוק ישראל אשר בעיר פ' . אח"כ לומר זה הפסוק ג"פ ישר והפוך . ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתיהם בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הצל ויקד העם וישתחו" . וקדם כל פעם נ"ב ליתן הצדקה בגין ולומר בגין . אח"כ לומר והפוך . ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטין ועד גדוול וילאו למציא הפתח" . ג"כ ליתן הצדקה קודם כל פעם בגין ולומר בגין . אח"כ לומר בתמיニア אפי פסוקי תהלים מאותיות קרע בשילוב הויה כוה יקחרועה . ואח"כ האותיות שטן בשילוב הויה כוה ישחתונה . אח"כ לומר עוד האותיות מתמיニア אפי נגר השמות אהיה הויה אדני בשילוב כוה איה החד יונ ההדי . אח"כ לומר האותיות מתמיニア אפי של שם החולה פלוני בן פלונית או של שם העירו ואח"כ לומר תפלה ואת . "יה"ר מלפני הא"א שבוגות הפריוון שאחננו נתונים לצדקה עבר החולה פב"פ או עבר כל העיר פ"ז ובוגות פסוקי תהלים שקראנן לפני תרחש על החולה פב"פ או על כל עמק ישראל אשר בעיר פ' מקמנים עד גבולם ותקרע רוע נור דיננו ותשمرנו ותצילנו מכל מני פורעניות המתרגשות לבוא בעולם . ותתן שלום הארץ ותסיד מעליינו כל מחללה ותצילנו מדבר ומגפה

רְשָׁאֵל אֹתֶת פ' הַמְּלָאֵךְ לְט' 77

ומטגה וטבל צורה וינון ואנכח מעתה ועד עולם אטן סלה. זיהי לדרצון
אמדי פי והגיוון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

פְּדִיּוֹן. סדר פדיון נפש על החולה עם ק"ס מטבחות.

הנה סדר פדיון נפש זהה שע"י ק"ס מטבחות מובא בכתה ספרים
אבל ביאור הסוד והכונה לא נזכר בכל מקום באופן אחד. וביתר האריך
בזה בעל קיצור השל"ה. אבל גם שם לא נזכר הכל. ואמרתי כדי לזכות
את הרבים לבאר העניין על מכונו בקיצור. אבל בסדר טוב והגון כטובן
לייח:

תקח ק"ס מטבחות. העשיר ירבה ליתן מטבחות גדורות של כסף...
והדל ימעיט ליתן מטבחות קטנות. אף עייחו במספר ק"ס. וסוד זה המספר
עליה כמנין עין וכמנין צלם וכמנין כספת. והיינו שהאדם הנקרא עץ
השרה ויש לו צלם אלחים יהי נפדה ע"י הכסף דזה. ולכך אם אפשר מוטב
לפזרתו במטבחות של כסף דока. אבל גם כל המטבחות נקראים כסף
כיו אשה נקנית בכוף שהוא פרוטה של נחשת:

ראשית תמנה מספר כל המטבחות עייז שתעשה מהם ר' צבוריין
באופן זה. שתמנה בצד אחד י' פעמים ה'. ובצד השני תמנה ה'
פעמים י'. ובצד שלישי תמנה ו' פעמים ה'. ובצד הרביעי תמנה ה'
האה כוה. יפ"ה הפ"י ופ"ה הפ"ו. שסק הכל עליה למספר ק"ס. עתה
תערב יחד הר' צבוריין על צבור אחד. ותקח טמן ראיית ל"א מטבחות
ותעשה מהם צבור אחד ותציג אותו בלבד. ומהניין יהי ע"י שתוציאו מפיק
בפירוש א' ב' ג' ד' וכו' עד שתגניע למספר המטבח ש ל"א. ואנו תאמיר
הפסוק **"חסד אל כל היום".** ותכוין להגביר מרת החסר הנרמז
בשם אל:

אח"כ תקח עוד מטבחות מן הצבור הנדול עד מספר ס"ד כמנין דין...
ומספר זה של ס"ד אל תמנה בפירוש בפיק רק תכוין את המספר
במוחשבתך. יعن כי הוא מספר של דין. ותעשה מן הס"ד מטבחות נ"ב
צבור אחר. ותיכוף תקח מטבחות מאותו הצבור על הס"ד ותמנה עד
יין ותכוין להשם הנדול **אהוה.** ותניח את היין מטבחות בצד אחד בלבד
ואח"כ תקח עוד מטבחות נ"ב בצד השני במספר כ"א. ותכוין להשם הנדול
אהיה. ותניח את הכ"א מטבחות נ"ב בצד השני בלבד. ואח"כ תמנה שאר
הטבחות של אותו הצבור שהם במספר כ"ז. ותכוין להשם הנדול יהוה.
ונניח את הכ"ז מטבחות נ"ב בצד השני בלבד. וגם תכוין כי כמו שפירורת
למטה

לטפה את המטפר סיד שהוא דין על נ' מספרים של נ' שמות הקדושים
אהוה אהיה יהוָה שם נ' מדות הרחמים . כך תתרור לטעה הנורה
של מדרת הדין ותהפן למדת הרחמים על פב"פ הנפדה בזה :
נמצא שמוניים עתה לפניו ד' צבוריין מטבחות . מלבד הציבור
הדתיי הנשאר מן הציבור הנגיד . ואלה הדר' צבוריין הם של מספר
לי'א ושל מספר י'ז ושל מספר כ'א ושל מספר כ'ז . ולכיו זה צרייך
להמציא הציבור הדתיי ס"ה מטבחות :
ועתה תקח בידיך המטבחות של הציבור הדתיי והמנה את המטבחות
עד שתגיע למספר ס"ה . וקודם שתמנה המטבח של ס"ה חכויין שהם
בגדר השם אֱדֹנִי שעולה ס"ה . והוא הצירוף של דין א' . יסוד האות
א' במילואו כוה אלף מרמו על פלא עליון אשר שם רק רחמים
גמורים . ובכן אותן א' ממתיק את הנ' אותיות דין של השם אֱדֹנִי .
ובכונה זו תמנה את המטבח האחראנה אשר בידך שהוא המטבח של
מספר ס"ה . והוא בוגר יותר א' של השם אֱדֹנִי דמתיק את הדין ותהפכו
לרבימות ברוח אויר בוינו לא פלא העליון :

אחרי כן תיכף בלי הפסק תקח הצבור של מספר י"ז ותערבו בתוך הצבור האחרון של מספר ט"ה. ותבונן בויה ליחד את השם אהוה עם השם אדני בויה אהדינהי. אחר כך תקח את הצבור של מספר כ"א ותערבו גם כן אל תוך הצבור האחרון. ותבונן בויה ליחד את השם אהיה עם השם אדני בויה אהדתהי. ולאחר כך תקח גם את הצבור של מספר כ"ו ותערבו גם כן אל תוך הצבור האחרון. ותבונן ליחד את השם יהוה עם השם אדני בויהiah. ועתה יהיו מונחים לפניו רק ב' צבוריין אחד הוא הצבור של מספר ל"א. ובציבור השני נמצאים מטבעות במספר קכ"ט. ותחלק מיד את הקכ"ט מטבעות לעננים הגונים דוקא. ואל תהמיז את המזווה אם תוכל לקימה מרר. והציבור של מספר ל"א יהיה לך. והוא בויה מעשה הצדקה שלום וחiams עד עולם על כל ישראל אמן:

וآخر שעשית את הפניון התהפלל על החולון, געלון, זהאון.
ידי רצון מלפניך ה' או"א שהעשה למען קדושת שמותיך הקדושים
והטהוריים הנברים והנעשים פה על ידי הפניו הוה נתבונין
כזה אהוה יהוה אל אדני ות策ר מחשכה טוביה למשה כי
לק ה' החמד אתה תשלם לאיש כמעשו. ותנבר חסידך על מדרת דינך
ויתזקנו תגבורות הקשות על ידי פלא העליון אשר הוא חסדים נדילים
רחבמים גמוריים ופושטים שאין בהם הערובת דין כלל. יוכבשו רחמן

את בעך פעולינו וטעל פב"פ על ידי פריוון נפש הוה שעשייתו עבورو (עבורה) והפרשתי הממן לזכרה כתו שכחוב וזכרה תצל' ממותה. ובכן יר"ט שיעלה לרזון לפניך פריוון נפש הוה להמליץ עליו (עליה) לטובה. ולסתותם פי המתיריגים עליו (עליה) ותחזר חתירה מתחת כסא כבודך לקבל עתירותינו ועתורתך פב"פ להצל' נפשו (נפשה) ממותה ולהחלימו ולהחויקו (ולהחלימה ולהחויקה) ולרפא אותו (אותה) ברפואה שלמה במהרה רפואית הנפש ורפואה הגוף. והפדה אותו (אותה) מרדת שחת וזאמיר מצאתי כופר לבטול מעך פב"פ הגורה הרעה ולחם עליו (עליה) במרת הרחמים. כי אתה הוא רב סליחות ובעל הרחמים. יהיו לך אמרי פי והגין לבי לפניך ה' צורי וגואלי. ברוך ה' לעולם אמן ואtan:

פחד. סגולה למי שנפל בפחד פתאם. להיות נזהר לומר בכונה אחר עליינו של הג' הטלות. הפסוקים של אל תירא מפחד פתאים גו':
פחד. סגולה לפחד. שיכתוב סופר הגון מזווה קטנה כשות ותחת השם שעדי יכחד עוד השמות קרע שטן וישים בתיק ויתלה:
 בצוארו:

פחד. אדם שיש לו פחד. יכחד לו סופר הגון קמייע זאת על קלף כשר בנוסח זה (ת"א) וצריך לשים הקמייע בתיק ולתלה על צוארו:

אנא בשם יהוה חי חי חי חי חי חי פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל ישיר הפחד והבהלה מן פב"פ ותישב דעתו עליו במהרה אמן נצח נלה ועד:

פחד. סגולה לפחד. לתלות עליו כים עם עשב "רוטא" ועם "טיווילסקויט" ועם צואת יונים יבשה שיש לה מראה לבן:

פחד. סגולה לפחד. לומר בכל יום הי"א פסוקים המתיחלים באות נו"ן ומפיוטים באות נו"ן עם התפללה הנדרשת אחריהם במעמדות ליום ראשון (עבה"ק):

פרנסה. סגולה היוצר גדולה לפרנסה. מה שנזכר בהורה בפירוש וعبدתם את ה' אלהיכם וברך את לחםך ואת מימיך. והיה אם שמווע תשמעו אל מצותי גנו' ונתתי טמר ארצכם בעתו גנו'. וכתלמוד מוכא. ולא

עוד אלא שהרעותי את מעשי וKİיפחתי את פרנסתי:

פרנסה. סגולה לפרנסה. התפללה בצדור ותפללה בזמנה. לומר פרשת הקטורת

רְפָאֵל אֹתֶפֶן הַמְלָאָךְ

הקטורת מלאה במליה בשחרית ובמנחה. לומר כלל יום הי"ב עיקרים. לומר בכ"ז פרשת חנוך. לבון בפסק פותח את ידיך כוננה. הידועה:

צרפת. סגולה לארנבה. להזת נזהר בסעודת למצות נטילת ידיים עם הרכה מים ושאר דקדוקי המצווה. כראיהagn מאן משינה מלא חופהני מיא ויהבו לי מלא חופהני טיבותא. וגם שיאמר בכל יום קודם הכשרה מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר:

צרפת. מי שהוא איש פשוט ואין בכחו למדור תורה בכל يوم יהי נזהר לזכור התעדרות בכל יום בקר השם. וזאת סגולה לفرنسا ולבניים:

צרפת. סגולה לفرنسا. להיות נזהר בסעודת לברך ברכת המזון. בקול מלא בשמחה. בזיכר בזוהר הקדוש. וגם כי שמחה היא סגולה לفرنسا כmobא בס"ק הרמו שהטופי תיבות של הפסוק והיית אך שמח הוא השם חרך המורה על כח המשפיעفرنسا. והוא השם היוצא מן סית של הפסוק פותח את ידך. וע"ב זאת ציריך כל אדם להיות על כל פנים בשמחה בשעת ברכת המזון. ולי נראה לרמו כי "והיית אך שמח" בנימטריא "יברך עלי מזון בשמחה":

צרפת. סגולה נדולה לفرنسا. שיאמר בכל מוצאי ש"ק אחר ההבדלה ויתן לך. ויבין מוקדם בשמות הקדושים האלה מאן יבנ' בנט' מין בטהל הצעקה. מקרים מן מי מבכה. וירון לך. אבגיתן. ואח"ב יהיה נזהר לאבול סעודת מלאה מלכה ולהזכיר עי' פעמים אליהו הנביא ולבון בהשם הקדוש והנורא אנגלא. וכספריו הגעים "אליהו הנביא" אשר הוצאה לאור בעוחשי הדרפסטי את הווער של אליהו הנביא באופן שהאומרו כן מזביר עי' פעמים אליו:

צרפת. כעם ומחלוקת מזיק מאר לفرنسا (ק"ע):
פשפשין. הנקראים "ו Анаטצען" להבריהם או להmittים. ציריך למשוח במקומות שהם נסתורים שם עם מריה של שור מעודבת בחותמן חוק. או למשוח עם חומץ החוק מאר שעושים ממנו חומץ ונקריא "עססינג=עסטענץיא". או למשוח עם "נפט":

פתחת הלב. סגולה לפתחת הלב בתורה ובחכמה. שחכחות ביום ד' בקדושה ובתורה בכתייה תהה ותגין על עלה של הרם השמות הקדושים האלה ללה הלה עעה. וקורם הבדלה תניח העלה בין טוב ובשר בלי שום חשש נסך. ועל כן מוטב שתעשה עבונה

זה יין טוב מצומקים בבייהך. ואחד שימושו השמות מאליהם בתיק הין תבדיל על הין ותשתה כל הכוום (ת"א):

אות צ

צייצית. מצות צייצית יש בה סגולה גדולה לכנה ענינים ושוקלה כתרין גמצות ומצלת האדם מן החטא ומשמרתו מכל דעת. וכמו מזווה לבית בן צייצית לגוף. כי היא הנוננת לאדם את הבהיר אור מקף. אבל זאת רעה חולין שאף אחד מלפ אינו מקיים מצות צייצית בראי. כי מלבד זה שחסר מצות הכלת. אבל גם מצות לבן אינו מקיים. כי כמה דקדוקי דין ייש במצות צייצית כմבואר בשלחן ערוץ. וצריך לזכור העיקר שציריך להיות גודל הצייצית נוטף על הבנף. והדין מבואר היטב בסידור הרב הרוז'ש זצוקללה"ה איך לעשות עצה על ידי התקשרות חוט של תפירה שהציצית יהיה נוטפין המיד על הבנף. ועוד יש עצה טובה יותר קלה דהיוינו שימוש את הגדיל אל הנקב ויעשה חוט תפירה שנקרה "פעליקא" על הגדיל סמן אל הנקב. ובכן יהיה הגדיל תמיד תחת חוט התפירה ולא יזוז ממש. ולא לחנים אמרו במסכת שבת. בל זההו במצות צייצית יוכה ומשמשין לו ב' אלףים ות"ת עבדים. וכבר נשאלתי מאת טшибיל אחד. הלא כמעט כל היהודים בערך עשרה מיליון לובשים צייצית ומהין יהיו כל כך עבדים בעולם. אבל האמת הוא שציריך לבקש אחד בעיר ושניים במשפחה אשר יהי זוהר במצות צייצית שקיים המצואה בראי בכל פרטיה ודרך קינה. ואנכי רוצה לזכות את הרבים בעצתי. ובן השומע לי :

צירה . סגולה להתפלל על כל צדה שלא תבוא בזה הנוסח. ראשית התאמר מומור ס"ג בצורת המנורה כמו שנדרס בסידורים. אחר כך התאמר علينا לשבח עד אין עוד. ישר והפוך עם אני בכח עד צורוה. ותכוין בהשם מ"ב היוצא מהר"ת שהוא אבן יתץ. אחר כך התאמר עוד הפעם علينا לשבח ישר והפוך בג"ל עם קבל רנטה עד נורא. ותכוין בהשם השני שהוא קרע שטן . אחר כך התאמר עוד علينا בג"ל עם השם השלישי מהש"כ מ"ב. וכן התאמר עד ז' פעמים ישר והפוך והגמור כל השם מ"ב. ואח"ב תאזכיר ז' שיר המעלות ק"ב קב"א קב"ג קב"ד קב"ה קב"ט ק"ל. אח"ב תחפללقلب נשר ותפרט בפירוש היושעה אשר אתה מבקש להגצל

מן הזרה הבאה עלייך. וכך תאמר "יהי רצון טלפניך ה' אללה ואלהי אבוחיו שתשלח לי עורך מקודש ותוישעני ב Maherתך זו... . אשר באה עלי. כי אין כי כה לשובל הצרה הנדוליה הזאת. ועשה נא למטען שמק כמו שכותב עמו אני בצרה. וכותוב בכל צורתם לו צר. ובכון שלח נא ב Maherתך טלאך פנוך להושעני ולהלצני מן הצרה הזאת. מן הסיצה קראתי יה עני במרחב יה ברוב רחמייך הרבים וחסדייך המרובים. ואף על פי שאיןני בדאי. חנני נא חנני בישועה שלימה ב Maherתך מאוצר מנתנת חנס. בכתב וחתני את אשר אהונ ורחמתי את אשר ארחים. יהו לרצון אמריך. פי והגין לבני לפניהך ה' צורי וגואלי אמן סלה". אח"כ תאמר על בן נקוה עד גמרא. (וכירה) :

צרה. סגולה גדולה בעת צרה. להדליק שמן או נר או تحت לצדקה חי' גדולים. ויאמר בפירוש שמנדור זאת לעילוי נשמת רבינו מאיר בעל הגנס. ואח"כ יאמר. אללה דמאייר עניי [ב"פ] וכשם שעשית נסים ונפלאות לעברך מאיר בעל הגנס בן תעשה נס עטדי ותעורני להלצני מצרה הזאת".
כאן יפרט מבוקשו הייטב :

צרה. סגולה בעת צרה להמתיק הדין. שיקח ב' מטבחות ויפיל עליהן גורלות. גורל אחד לה' גורל אחד לעוזאול. והמטבע שיצא עלי' הנורל לה' יתן אותה לצדקה. והשנייה שעלה עליה הנורל לעוזאול ישילבנה לבית הכסא. ועי' ז' נמתק הדין מעליו (ימ"נ) :

צרה. מי שהוא בצרה ומתקפל לה' על הצרה. סגולה שיוכיר בתפלתו חסדי ה' שעשה אותו עד עתה. ויאמר בשם שהושעתי והצלתני מן הצרה ההיא בן תעורני גם עתה להושעני מצרה זאת (מדרש) :
צרה. מי שהוא בצרה גדולה. סגולה שיאמר ז' פעמים בכונה ובכל נשבר פרשת העקיידה ויוושע מצרכו (ימ"נ) :

צרה. סגולה גדולה לאדם שהוא בצער הן יחיד או רבים וכן לילדה התקשה לילד. לומר מימור כ' יענץ ה' ביום צרה י"ב פעמים ולכובן בשם יבק ד' פעמים כידעו שמרומו בד' מקומות בהרת'. ואח"כ לומר בחטמייא אף כל הפסוקים מן האותיות של שם הבעל צרה. ואחר כך כל הפסוקים מהטמייא אף האותיות מן השם קרע שטן ואח"כ לומר היה רצון הנדרס בשעריו ציון (וכירה) :

[ ] צרה. על כל צרה שלא תבוא. סגולה גדולה לומר כל תהלים טרייא לסייעת בליך שם הפסק היה רצון שבין הספרים :

רפאָל אֹהֶן הַמֶּלֶךְ מִבְּנָה

כבר. מובא בספרים בשם הבש"ט ז"ל סדר הוספה קברת ארץ חדש על מקום בית החיים. אך להטישן קדושה על המקום זה. וכן הוא הדין כשהעושים לגמרי בית החיים חדש. יתקבצו מרא דארתרא עם שאר תלמידי חכמים ואנשים כ Sheldon אשר בעיר ויתענו באותו היום ויטבלו כלם במקווה. ולאחר התפללה יאמרו כל ספר תהילים ואח"כ ילכו כלם אל השדרה ויעשו סדר הזה. וזה לשון הבש"ט ז"ל.

מקום החדש שהוקצע לביה"ק יקיפו מתחילה המקום ההוא עשרה אנשים ו' הקפות ויתחילו מצד קרן דרוםית מורהית ויאמרו באותו الكرן תהלים קבועים ק"ב בעמידה. ואח"כ יתחלו ממש להקיוף לצד קרן מורהית צפונית ויאמרו בעת ההקפה והוא נועם יושב בסתר. וכשיגיעו לצד קרן מורהית צפונית יעמדו ויאמרו קפ"י ק"ג בתהלי". ואח"כ יקיפו לצד קרן צפונית מערבית ויאמרו בעת ההקפה והוא נועם יושב בסתר. וכשיגיעו לאותו الكرן יעמדו ויאמרו קפ"י ק"ד בתהלים ומשם יקיפו לקרן מערבית דרוםית ויאמרו בעת ההקפה והוא נועם. יושב בסתר. ובאותו الكرן יעמדו זיאמרו בישע"י קבוע מ"ב מן הפסוק יו"ד המתייל שירו לה' שיר הדש עד נמרא. ואח"כ יקיפו ממש לקרן דרוםית מורהית ויאמרו בעת ההקפה יהי נועם יושב בסתר. ובגמר ההקפה יאמרו אני בכח ויכוננו השם יהי נועם יושב בסתר. ובגמר ההקפה יאמרו אני בכח ויכוננו הטעות הראשון של פסוק הראשון ובזה נגמר הקפה א'. ואח"כ יתחילו לעשות הקפה ב' ושוב יאמרו שם קבוע ק"ב בעמידה. ואח"כ יקיפו ויאמרו בעת ההקפה והוא נועם יושב בסתר הכל כבראשונה. רק שבגמר הקפה היב' יאמרו נ"כ אני בכח ויכוננו לשם היב' של פסוק היב'. וכן ייעשו עד שנגמר השבע שמות בו' הקפות. ולא יתחלו לקבור ברוח צפוניות גם הטחיזה והטקפת לא יתחלו לעשות מרוח צפוניות. וזה שיבולע

המות לנגן בבא"ס:

כבר. בנידון מעברת שטחה. צרייך להשתדל בכל מה דאפשר לבתני לקבורה עם העובר. כי יוכל להנוק בעבור זה כתה אנשים ונשים המביאים אותה כך' לקבורה. אמנם כבר כתבו הפוסקים שאין לנבלת לחתוך הבطن להוציא את העובר. אבל נהנו להמתין מלקוברה עד يوم השלישי. ומשמעות לה הנשים של הח"ק בכל יום שתחויר את העובר. ימושבין אותה בכל יום בא מבטי של מים חמין. ואם עוד לא החוריה את העוברמושבין ב"ד של נ' אנשים בעלי תורה ומתרין בה שתחויר את העובר. כי אם לאו תקבל עונש גדוֹל בעבור שעבורה על מה שכחוב בתורה שופך רם האדם באדם דמו ישפוך. ותוקען לפניו בשופר ל' קולות. ויאמרו

ויאמרו שנוראים עליה בקול השופר שתיציא תיכף את העובר. ומאייטין עליה שבאמ לא תחויר את העובר יקברו אורה תחת הגדר של בית הקברות כמו שנקברים אלו המאבדים עצם לדעת. ואם אחר כל אלה לא החזירה את העובר יעמדו לפניה ב"ד של נ' אנשים בעלי תורה ויאמרו לה. הנהנו גוראים עלייך בשם אל שדי אלהי ישראל שלא תזקי לשום איש ואשה בעבר זה אשר תקברי עם העובר בבטןך. ובכלה האחריות של העובר יהיה מוטל עלייך ואנחנו נהיה נקיים. — אח"ב יקברו אותה עם העובר (ס"ק):

קדחת. על פי חכמת הרפואה אין רפואה טובה ומעולה לקדחת כמו "חגינין". וצורך לקחת רפואה זו את נ' ימים. נ' "פרהאשקים" ליום. ותבקש בהאטטייק שיעשה הפראשקים "שייחי" בבל פראשיק מן נ' עד ה' גראן "חגינין":

קדחת. סגולה לקדחת. לחותך צפוני ידייך ורגליך של החולה ולעשות עוגה קטנה ולשים הצפוריים בתוך העוגה ולאפותה אותה. ולאחר האפייה יקח החולה את העוגה וילך לשוק ואל ידבר עם שום אדם. והכלב הראשון אשר יראה ויתן לו העוגה לאכול. ויעיז ירפא בעל הקדחת. (רמב"ן):
קדחת. סגולה לקדחת. ישיתין החולה בקערה ווירוב בה חלב עם מעט לחים וייתן לכלב לאכול (ת"א).

קדחת. סגולה לקדחת. לחותך צפוני ידייך ורגליך של החולה ותורק אותם על גחלוי אש בכלו. והחולה יכסה עצמו עם סדין על ראשו כדי שיכניס העשן היטב בפיו בברך אליבא ריקנא. ונעם מעט נפרית ישום על הנחלים אחד שריפת הצפוריים. ולאחר ההקטרה ישיתין החולה על הנחלים ווירוקם לאשפה (אמ"נ):

קדחת. סגולה לקדחת. קח אנית לו ותבקע אותה על ב' חזאין ותריק המאכל ותתפום "שפין" גדוֹל ושחור. ותשים אותו חי בתוך קלופי האגנו ותדבק חזאי המליפות עם דבק. ותשים האגנו בכיס של פשתן ותתלה על צוואר החולה על ח' ימים וירפא (ת"א):

קדחת. סגולה לקדחת. חוץ מקדחת רביעית רח"ל. תקח תפוח ותכתב עליו בדיו כתיבה תפוחה ג'יוזן פישון חודקל פרת. דהינו שיחלק את התפוח על ד' חלקיים ועל כל חלק יכתוב שם אחד. ויאכלי החולה את התפוח בסדר בתקלה ג'יוזן אח"ב פישון ובו. וירפא (ת"א):
קדחת. סגולה לקדחת. תקח תשעה שקדים מרים ותברור שיהיו גדולים ותכתב בכתבה תפוחה על שלשה שקדים אגן מן גנן. ועוד כתב

רפאל אות ק המלך מג 85

תบทוב על שלשה שקדמים ביקרם מיקdash ניקdash ועד על שעשה תכתוב טנטור נתור טור. וואכל החולה ביום אחר בבר השקר אגין. בצהרים יאכל השקר בקידש. בערב יאכל השקר טנטור לחרתו יאכל בו הגן שקדמים של מגן טיקדיש נתור. וביום השלישי יאכל בן הגן שקדמים של מגן טיקדיש טור. סגולה זו בדורות ונזכרת בכמה ספרים רק שהחולה בעצמו אל יברוח את השמות על השקדמים כי אם אדם אחר שיכל לכתוב כתב אשורי. ואחר אכילת השקדמים ימתין החולה שלאכול ולשתות שעה שלימה:

קדחת. סגולה לקדחת. שתקה דג מלוח "הערינג" מן החבית ותקח זה הדג הנשורה בהציר שקורין "לאגער". ותתחווך את ראש הרגן ותשירה אותו בין שרף בתוך "גלאז". שהיון שרף יכסה כל ראש הרגן. וישרה בן שעה שעות. אח"כ ישתה החולה את היין שרף שעה אחת קודם הומן לצריכה לבוא עליו הקדחת (כתיר תורה):

קדחת. סגולה לכל מני קדחת אפי' לקדחת רביית. שתקה סרטן חי הנקרא "קרעפס" ותתחווך מן החולה צפוני ידיו ורגלו ותשים בסמרטוט ותצורך בקשר ותתלה הצורור הנקשר על הסרטן שלא יוזו הצורור ממשם. דהיינו שתקשור הצורור אל הסרטן עם חוט לבן ותניח הסרטן עם הצורור לנهر ויתרפא בעזהשי (אט"ז):

קדחת. סגולה לקדחת. שתקה "קרעפס" חי ותתחווך מן החולה הצפוניים מן הידים והרגלים ותשים יחד בכיסים קטן ותתלה על החולה את הרים כנגד לבו ויתרפא בעזהשי (ת"א):

קול. ל科尔 חזק שלא יהיה ניחר לנו. רפואי לגטו בבר בבר ביצה תרנגולת עם מעט "קאנדייל-ציקער" דק כקמח: **קצבים.** סגולה لكצבים שיעזרו בשחיטתם לכנסות בהמות בשרות. שילכו בכל יום לבייהנ"ס בבר השכם להתפלל בצבור. והעיקר שייהיו מעשרה הראשונים. ויש בו סוד גדול והמבחן בין ייחשה:

קרי. סגולה טובה לקרוי. בכל יום בבר קודם שיאמר אלו... נשמה יכוין לשלב אותן שמות עם האותיות של תיבת נשמה. דהיינו למשל אם שמו יהודה יכוין כוה "נישמהודה". זה בחול. אבל בשבת יכוין לשלב באופן שאותיות שמו תהיה הראשנות כוה "ינהשומדה": (וכורה):

קרי. סגולה שלא יראה קרי. ללמד קודם השכיבה בספר הקדוש, תנא רבינו

המלך רפאל אות ק

דבר אליהו או המעשיות של אליהו הנביא המפורסם בש"פ
ומדרשים וודор. כנדפס בספר אליהו הנביא שהוזatty לאור:
קרי. סגולה שלא יראה קרי. לומר קודם השינה ד' מומרים הראשונים
שבתחלים. כי יש בהם שי' היבות כמנין קרי ור' וסת' מהמומרים האלה הוא מנין קל'א כמנין סמא'ל שר הטומאה נחכני
כחו. וגם יכול בכל שם הו' מן הר' מומרים נקוד בברית בוה יקוזת
סידור הרוז'

קרי. מי שראה קרי צריך להתאמץ בו ביום לתקן זפנס. ותיקונו הוא
שיטבול עצמו ויאמר בלבד נשבר אלו עשרה מומרים. ט"ג

ל"ג מ"א מ"ר מ"ט ע"ז ז' ק"ה קל'י ק"ג ולקרר"
קרי. מי שראה קרי ציז בלילה יוט הכהורים. אם הוא רגיל תמיד לטבול
לקריווכו ביום יש גודלים שמתירים לטבול בהצנע בבוקר השכם
בטים קרויים. ע"כ אם יש ביכולתו יעשה שאלת חכ'ם. וכתבו המתוקבים
תיקון על זה שנל' י' יום רצופים אחר יהב' יאמו הפוטים של ד'
קדושים מיום הכהורים. של שחרית מוסף מנוח נעילה בלבד נשבר וניצל.
ויתחיל בקדושת שחרית ובכון לך تعالה וכו' מי יתנה תוקף תhalbך וכו'
עד קדושה משלשת. אל ברו' עצות וכו' עד יבא בס הרוח. תמיד
תתלוון וכו' עד את הנפש. אליך ועריך וכו' עד יהם לך בשך. אליך
תלוות וכו' עד לדור ודור הלויה. ויתחיל בקדושה מוסף עשה לטען
שתק' וקדש וכו' עד קדושה בקדוש. או מלפני וכו' עד בז' ינון. או
מלפני וכו' עד הלויה. ויתחיל בקדושת מנוח ני' לבנו בערבות וכו'
עד ההנ크שרות בקדוש. ויתחיל בקדושת נעילה שעדי ארמן וכו' וכל
הקדושה עד הלויה. חטול על מעשיך וכו' עד המליך המשפט יסימס
בטומור קמ"ג ה' שטעה חפלתי וגיה:

קרעמן. היא מחלת השבע רח'ל. ועל פי רוג שכיח יותר בילדים.
ובאיין לפעים מן חולעים שבבני מעיים. ולפעמים מן
צמיחת השניים ונגמ בולדת המ█שה לילד שכיחין "קרעמן" ולפעמים
באים ה"קרעמן" אחרי מחלת קשה. וצריך לרפאות להסיר סבת ה"קרעמן"
ומטילא יתבטלו ה"קרעמן": רפואה ל"קרעמן". לעשות "קריסטראן" מן
וואלעריאן" שנתבש במים עם מעט הלבנה שנקרה "טיעוילסקו ט".

על הראש עריך להניח "קאמפרעטען" קרויים מן מים וחומץ:

קרעמן. ל"קרעמן" ילדים. רפואה להניח תיכף הילד במים חמוץ
מן הרגלים עד התבודד. ואם אין יכול לעשותו לו מריחע

רפאל   אות קר   המלך   מד 87

כזה יעשה לו תינוף "קאמפראפען" חטין על הרגלים: קידעמפין. ל"קרעטפין" בנדולים. צרייך לקרוות תינוף רופא מומחה. כי אולי היא מחלת השבע הפושא הנקראת. אפאלעקסיאן זאיו בחוץ מאר להעמיד תינוף "פיאוקעס" אחוריו האונים בעורת רופא מומחה.

אות ר

ראש. הראש הוא מלך העליון של הגוף. והלב הוא משנה למלך. והם פועלים ונתקיימים זה מזה כבדמים שני הכהות של חכמה ובינה. ואין כאן המקום לבאר העניין בארכיות. רק שע"ז יובן שיש כמה טיני CAB דראש. ויש למנותם במספר שבע. ואלו הן א) מן הקיבה שאיננת בתיקונה הראי וועליה ממנה אדים מעופשים אל הקדרוד ואל האורף. ב) מן חמיות שבגוף בסבב איזו מחלת. ג) מן קיריות שבגוף השגקה קטאר. ד) מן מחלת העצבים. ה) מן התרבות הדם שהלב מונק על המוח הרבה דם. ו) מן חוסר דם בגוף ונעשה המוח רוחה ויבש. י) הוא CAB בראש עצמו שלא מן סבת הגוף דהינו ע"ז הכאב בראש או ע"ז הכאב הנקרא "טינרגענץ". וכל מי שרוצה לרפאות CAB הראש צרייך קודם לחקור ולדרוש סבת המחלת ואו ידע איזו רפואה ליתן:

ראש. לכאב ראש שהוא מן חמיות הבאה מן איזו מחלת הגוף להנחת רפואה להנחת "קאמפראפען" קרים מן מים וחומץ או מן טים

קרים שנתבשל בהן ב' עשבים הנקראים "ארניך" ונם "מייננטא":

ראש. לכאב ראש מקרירות וקטאר. רפואה לבשל שכלה שועל בחומץ ולעשות מזה "חלארנים" חמות ולהנחת על הראש איזה:

פעמים עד שיזיע:

ראש. לכאב ראש מועיל לפעמים לעשות מרחצאות של רגליים למעלה מן הקרטילים עד הארוכובה עם מים חמים ומלח ואפר. ויחזוק שם הרגלים בערך חצי שעה ויסיר CAB הראש:

ראש. לכאב ראש מן מחלת העצבים. רפואה שתתקח "גלאז" וחצי מיט חמין מבושלים ותערב בהם ב' כפות "קאליבראמאטן" עם כף אחת "קאליבראמאטן" שתקנה באפטיק. וישתה החוללה מזה נ' כפות בכל יום. וזהר מילשתה משקאות חריפית:

ראש. לכאב ראש מהמת עצמו. שנקרא "טינרגענץ". והסימן שאינו כואב

כואב כל הדאש כי אם חלק ממנו בעדר אחר. רפואה שתקהח ה' כפות „גָּרְטַשְׁנִיעָעַשְׁפִּירֶט“. ב' כפות „קָאְמְפָאָרַשְׁפִּירֶט“ וב' כפות „מְרָאוֹצָאנִיַּשְׁפִּירֶט“. כל זה תקנה באפטיב ותערוב יתר ותשמח היטב בכת על מקום הכאב:

ראש. עוד רפואה טובה ל„טיגרען“. שתשתה אגלווא „קאווי“ טובہ שחורה חמה ותשים בה חתיכה „ציטרין“:

ראש. לכאב ראש באנשים שיש להם קרהה או גבתה. רפואה שתקינה באפטיב „וּוִינְסָעָן-אַנְגְּבָעָד“ ותכתשנו לאבק דק כקמח ותבשלנו היטב עם שמן שומשמין. ואחר שהשמן יהיה פושרין תערב בו חלמון ביצה עד שיעשה כמו משיחה. וימשח מוה על סמרטוות רך ונקי ויניח על ראשו בקרחתו או בגבתו (ט"א):

רגל. לרגלים שנחלש חם. רפואה לסוך אותה ג"פ בשבוע עם „גפט“: רגלי. לכאב הארכובה הנקרה „קני“. רפואה למשוח הארכובה עם רבעה דבוריים טוב בנגד האש. ואה"ב התפזר שם מליח דק ותחבוש היטב עם „פלאקס“ שהוא מגחים בו אתרוגים. ואם אין לך „פלאקס“ בותה החכוש עם „וואטי“ רכה ועם „באנדארוזש“ חזק. ויהי מונח כך איזה ימים וירפא:

רגל. לכאב שוק הרגל ולפעמים נמשך הכאב לנטה בעאר פרקי הרגל וזאת המחלת נקראת „ישיאם“. רפואה להניח חול חם. ונם טוב ליקח צנון שחור וקsha ולגדר אותו על „ריב-איוון“ ולפוך על סברטוטין ולהניח על מקומות הכאב ולחכוש היטב ממעיל. ולפעמים מועיל לזה מרחזאותנן ב' הלקים מליח וחלק אחד „סָאְדָעַ“:

ריאת. למחלת הריאת הנקרה „שוינדרוכט“ רח"ל. רפואה הראשית היא שישאף החולה בקרבו אויר צה. בוער של „סָאְנְאָוִי“ עטים: **ריאת.** למחלת הריאת. רפואה גדולה הוא שיאכל החולה מאכלים שמנים. וישראל חלב עם חטאה. ויאכל בכל יום רגלי בהנזה עם הרותב השטן שלהם. ואם אין קויבו יבולה לעבל רגלי בקר. יאכל רגלי עגלים. ואם קויבו חלושה שקישה עליה לעבל שומן כזה. יהר לאכול שומן שהוא קל להתעלל. דהיינו שומן דגים. שומן לבבים. או שומן אווז עם חלב. הם לשחות בכל בקר:

ריאת. למחלת השיעול שקורין „הוסט“. עיין לקמן בסיטן „שיעול“. ועיין לעיל בסיטן „אפטמא“:

אַמְּטָאִין. רפואה לטחלה „הרעומאטיזם“. אם הכאב הוא בטוקום אטל. לפشيخו

רפאֵל

אות ר הַמְלָאֵךְ מַה 89

למשוח מקום הכאב בדבש דברים ולפוך על הדבש חרול בתרוש לבן. ולכורך ממעל עם פשתן הנקרא "לייאני-פלאקס" ויהי מונח שם הפשתן עד שיפול מעצמו:

רִימָאָטִין. רפואה לרימאטין. ליקח "קאנאפאים" רך ולטבול בשפירט של יין שרפף ולפוך על הקאנאפאים "קאליפאנני" כתחשה לאבק דק כקמח. ולהניחו ה"קאנאפאים" עם ה"קאליפאנני" על מקום הכאב. ולחכובש ממעל היטב עם "באנדרואיש" חזק. ויהי מונח בן נ' ימים:

רִימָאָטִין. רפואה לרימאטין. לנקות באפטיק "טערפאנטין" עם "האלץ-שפירתם" ולערוב יחד שווה בשווה ולמשוח בזה היטב בכך על

מקום הכאב ב' פעמיים ביום:

רִימָאָטִין. רפואה לרימאטין. לכתחוש סיד שאינו מכובח על חתיכות קטנות וליתן בבקבוק של זכוכית. ולשפוך עליו שפירט של יין שרפף. ויעמיד הבקבוק במקום וריחת המשט על נ' ימים. ויירוב את הבקבוק בכל יום איזה פעמיים. ואחר הג' ימים יסנן את השפירט על יד, סמרטוט עב ווישפכנו אל בקבוק נקי. ויסתהום היטב את פי הבקבוק.

וימשח עם זה השפירט על מקום הכאב ב' פעמיים ביום:

רִימָאָטִין. רפואה טובה לרימאטין שציריך כל אדם לראות להכין זאת בכיוו. כי זאת רפואה טובה שתשפוך בבקבוק של זכוכית "קוואטירל" חומץ חזק וטוב. ותשים בתוכו שתי מאות מחתומים נקיים בלי חלהודה. והמחטים הם מה שתופרים עליהם. ויניחו שם בערך חודש ימים עד אשר המחתים יהיו נימוחים לנמרי. ותמשח היטב עם החותם הזה על מקום הכאב ב' פעמיים ביום:

רִימָאָטִין. הרבה פעמיים טועיל לרימאטין מרוחזאות חממות של ב' חלקים מלח וחלק אחד "סָאָרְעָעָה" שלוקחים לרוחצת בגדים:

רִימָאָטִין. רפואה טובה לרימאטין. ליקח חריין קשה ולח. ולמגעו על "רֹובָּאַיּוּעָן". ולשינוו בהזק בקבוק של זכוכית. ולשפוך עליו שפירט של יין שרפף. ולסתהום היטב הבקבוק. ונוגם טוב לשים בהזק הבקבוק איזה כפות מלח. ואחר שיעמוד כל זה נ' ימים יקח בכל פעם מן היין שרפף וימשו על מקום הכאב:

שׁוּשָׁנָה. למחלת השושנה חנקראת "רויז". הן שעלה בו אבעבועות. רפואה לעשות משיחת הזאת. שתקה לoit אחד, "הלוין". לויט אחד "גרינשפֿאן" ותבתוש לאבק דק כקמה. אה"כ תקה כרפס חנקרא "פייטרוזשֿקָא" ותרחצחו שירוי נקי ותגרר אותו על "ריבאינוּן" ותקה מן הכרפס הנגרר ג"כ לויט אחד. ונמ תקה קמה שעורוים לויט אחד. ותשימ כל זה בקערת חרט נקייה ותערוב בה נל' חד' מינימ האלה ביהד. אה"כ תמן בתוק הקערה חלבון ביצת תרנגולת עם יין שרפ ותערוב הכל ביהד הייטב עד שתיעשה כמו משיחת. והנה זאת על פשתן מרוסק שנקרא "לייאני-פלאקס" והנה על מקום הכאב. ותחבוש טפטל עם "וואטני". ויהי מונח שם ומן ארוך ויעבור הכאב:

שׁוּשָׁנָה. למחلت השושנה. רפואה לכטוש נטר שנקרא "קריד" לאבק רק כקמה ותפזר ה"קריד" על חתיכת "פלאנעלִי" אדומה. או על חתיכת בגד צמר רך ואדום. ותחבוש בוה את השושנה שיהי מונח שם ומן ארוך וירפא:

שׁוּשָׁנָה. צרייך ליוזר לבתי ללחלה את מקום השושנה במים. ואם נתחלח במים הוא קשה להרפא. יציריה תיכף להניה שם "קאמפְּרָעֵסְיָן" מן יין שרפ וירפא מהר:

שׁחִין. רפואה לשחין ילדים. שתקה נפרית כתוש. לאבק דק כקמה. וنم "בּוֹרְ-זַוְעַרְעַ" תקנה באפטיק. ותבקש שיטמכור לך מוה הטין שהוא אבק דק כקמה. ותערב אלה שני המינים שווה בשווה עם "וואזילינע" או עם חמאה תפילה. או עם שומן חזיר طفل. נל' זה החטם על האש ותערב הייטב ותמשח בוה את השחין ד' שבועות יירפא:

שׁחִין. לשחין ראש גנדולים. רפואה לעשות משיחת זאת שתקה כף אחת דבש חי חנקרא "פאטינע". כף אחת לבונה וכבה. כף אחת שומן חזיר طفل. כף אחת חומץ טוב. ונמ מעט "גרינשפֿאן" דק. ימעט זפת שחור. ותבשל הכל ביהד מעט על האש. ותערוב הייטב עד שתיעשה כמו משיחת. ותמשח בוה את השחין ד' שבועות. וירפא:

שׁחִין. אחר שימוש השחין עם המשיחות הנ"ל ד' שבועות ונרפא. צרייך למשוח עוד ד' שבועות עם המשיחת הזאת. שתיעשה מן חצי ליטרא שומן חזיר ישן וחצי קווארט חומץ טוב. שתבשל ביהד בישול ארוך עד שלא ישאר מהחומר כלום רק השומן בלבד. ותמשח עם שומן זה את הראש פעם אחת בלילה חדש ימים. וצרייך ליוזר מاء לגונן תמיד

רְפָאֵל אֹתֶשׁ חַמְלָאֵךְ מִזְבְּחָה

תמיד את השערות בכל היכולת. זה כומן משיחת. הראשונה. זה כומן משיחת האחרונה. ובעהשוי רפא לנMRI:

שינה. מי שאינו יכול לישן. סגולה שכיוון ייהרדר בהשם איריתיאל שהוא שם הטלאך המטונה להפייל תרדמה על האדם (רמ"א):
שינה. מי שאינו יכול לישן. סגולה שישתה הלב עז עםמלח (רוי"ח):
שינה. מי שאינו יכול לישן. סגולה שתבשל חורת הנקרה "חריזין" בזמנים
שטוקיים. אח"כ המעך החריין ותמשח אותו על סמרטוטם כמו
"קלאסטער". והנה על המצח עם ה"שלץנין" חם ויישן (ט"א):
שינה. מי שרצה מקום בלילה. סגולה שייאמר קודם השינה הפסוק
"עורה כבודי עורה הנבל ובנור אוירה שחדר". ז' פעמים ישר והפהוק.
ויכיר בכל פעם השעה שרצה להקיע בה. אח"כ יאמר הפסוק "בהתהלך"
חנהה אותך בשכבה תשמור עלייך ותקיזות היא תשיחך". נ' ז' פעמים
ישר והפהוק (וכיריה):

שינה. מי שиш לי טבע מגונה שטוח טהוך השינה. סגולה שיטלה
על צוארו אין כלב (וכירד):

שינה. מי שזועק מתחוק שינחו. הנה יבהלווה חולומות רעים כדי שיקיע.
זו זאת בא מהמת שנולד איזה חפרון בגוף וע"י שיקיע יתכן הדבר
והרבה פעמים בא זאת אם ישן פרקדן וטשים ידו על לבו בשעת השינה
ונעשה מזה כובד הנגיעה. וגם הרבה פעמים בא זאת מהמת חולשות
העצים ע"י אייזו עגמת נפש או סיבה אחרת. וע"כ אין להתענות כלל
בשביל חולומות רעים כאלה.

שינה. מי שאינו יכול לישן מחתם שיש בביתו הדרנול הקורה. סגולה
שיטשה ראש הדרנול בשטן. וגם את אוזני הדרנול יטשט
בשטיין. או שיטלה על צואר הדרנול ענף עז וע"ז ישוק הדרנול
(שרדייל):

שינה. מי שאינו יכול לישון בלו שום סיבה. רפואה להניהם על ראש
טועל באמצעות הראש כיס של פשתן עםמלח לא. ובאים נתיבש
האלח על הראש ילחלווח ענית את הטלה:

שיעול. לטחלה השיעול שקורין "הוסטצון" רפואה לשחות הלב עז
האם תעוף מן החליבה:

שיעול. לטחלה השיעול. רפואה לknut באפטיק העשבים הנקרהין
בלשון ליטוין. "ספֿעְקְצִיעָס-פֿעְקְטָאָרָאלִים" וישראל כטו עיי עם
"אנדריל-ציקאדר". ויכול לשחות וזה גם עם הלב:

שיעול

שיעול. רפואה למחלת השיעול. לבש "ענים" בחלב וישתה עם זוקעד כמה ימים:

שיעול. רפואה למחלת השיעול. שתקה צנון שחור קשה ולח ותקליפה זו ותתבהז לחתיכות דקotas או שתגנורו אותו על "ריב-אינוונ" וחתפור עליו "קאנדיל-זוקער" כתוש ותכלה בבלוי. ואחר שיזיע הצנוו וימס ה Zukur תסחוט המוץ ע"י סמרטוט נקי. ותשתה מן זה המוץ כאחת בכל שעיה. בן תעשה איזה ימים ותרפא:

שיעול. רפואה למחלת השיעול. שתבתוש .. לoit גפרית עם ג' קויט "קאנדיל-זוקער" לאבק דק בקמץ. ויאכל מזה בכל בזקר אליבא ריקנא כף קטנה:

שיעול. רפואה למחלת השיעול لكنות באפטיק העשב הנקי בלשון ליטין "לייבען-יסלאנדיקום" ולבשל כמו טיי ולשתות עם זוקער איזה גלווער בכל يوم:

שיעול. לשיעול יבש שקד לו להוציא ליהה. רפואה לבש "גראפעין" של שעורים עם "קאנדיל-זוקער" יסנן הרותב מי ה-גראפעין" ולשתות חם כמה פעמים

שיעול. לשיעול יבש וטרגיש CAB וקובד על החזה. רפואה שתקנה באפטיק "וואועלינא" לבנה עם שמן שקדים. ותקח כף מזה וכף מזה ותחמס ביחיד על האש. וחסוך בזה את החזה בבר. בערב: **שברות.** מי שנשתכר מאר ורוצים להפיו שכורותו: סגולה לטבול סמרטוט או "וואט" בחומץ טוב. ולהכובש בזה את זבים עם דבריצים שלו (מ"א):

שברות. מי שרגיל בשכורות ורוצה למאם בתועבה והאת וקשה עלי להתפקיד. סגולה שישתה בכל ב' שעות כף שמן וית טוב או שישתה בכל יום ג' כפות שמן דגים טוב. בן יעשה זמן ארוך ועי' ימאם בשכורות:

שליקערץ מי שיש לו מיחוש של גניתת הלב שנקרא "שליקערץ". רפואה שישתה הלב חם תיכף אחר החליבה. וחלב עז

יותר טוב:

שליקערץ. סגולה ונמ רפואה טובה ל"שליקערץ" "יון-ברטלב-ברול" וטוב שיררה ט' חתיכות לחם כליה בתוך היין הוה. וכל' חתיכה תהיה לא פחות מכוכית. ואחר שהחתייכות ההינה מובלעת היטב עם היין יאכל אותן החוללה בבר בבר אליבא ריקנא. חתיכה אחר חתיכה. בן יעשה חודש ימים וירפא: **שליקערץ**

רפאל

אות ש

המלך

מז ۹۳

שליקערץ. סגולה לשלייקערץ. שתקה ב' ליטראות צנון שחור קשה ולח והקלוף אותו ותגררו על "ריב-אייזען" ותפור עליו עשרה ליט צוקער כתוש שנקרה "מאנטשקי" ותערב ותכסה בכלי וימוד כך בערך שעה אחת עד שייעז הצנון יימס ה Zuker . אח"כ תסחות המיצן וישתה החוללה את המיצן בבקר אליבא ריקנא . בן יעשה ב' שבועות וירפא (מ"א) :

שליקערץ. לשלייקערץ פשוט אצל אנשים זכרים . שנונה הלב הרבה גניחות פעם אחר פעם . לזה יש רפואה פשוטה רק להשקייה השלייקערץ תיכף . והוא או לשבת תיכף על רגע אחד בלבד תנועה ואפי' רק ביד או ברגלי ג'ב אין לעשות שום תנועה . או לשגוע תיכף איזו משקה . פה מלא ורבלווע . וישקוט תיכף ה,,שליקערץ" :

שלשלול. יש ב' מיני שלשלול . אחד . הבא מחלת השחתת הקיבה ובני מעיים ע"י מאכלים מוקלקלים . שני . הבא מחלת קריירות . לשלשלול הבא מן השחתת הקיבה צrisk לחת לו רפאות לנוקות הקיבה ובני מעיים . וצריך להשמר מאד מן מאכלים גסים . לשלשלול הבא מחלת קריירות . צrisk לחת לו רפאות המתחמות את הבני מעיים :

שלשלול. לשלשלול עם הקאה רחל . תקנה באפטיק "גנואומציאווי" קראפלים ותתן להחוללה בכל שעה מן חמש עשרה עד עשרים טיפות עם "אריק" או יין אדום . וגם תשפוך שפירתן של יין שרף על נייר "ביבילע" ותפור על הנייר פלפל כתוש . ותעשה באמצעות הנייר נקב ותניח את הנייר על בטן החוללה . באופן שהנקב יבוּא כנגד הטברור . ותחבוש ממעל עם "וואטן" :

שלשלול. לפעים רפואה טובה לשלשלול לעשות להחוללה "קריסטייר" בזה . שתקה "קוואטירץ'" אחד חלב מבושל שייהי פושקין . ותערב בזה ב' חלמוניים מביצי תרנגולת . וצריך להכotta ולערוב היטב מקודם את החלמוניים כדי שיתערבו היטב עם החלב . ולו עשות מזה "קריסטייר" להחוללה . וכן צrisk לעשות ג' ימים וווטב לו :

שלשלול. גם "חלאדרנעס" חמות רפואה טובה לשלשלול . וטוב לעשות "חלאדרנע" שתחטם היטב סוביין יבשים . ותולק עליהם חומץ מעט כדי להקלח אותן מעט . וכשהם מרוחחים התן אותן בתוך شك קטון טן ביד אשר יכסה את הבطن . ובכל שעה או ב' שעות תניה על הבطن "חלאדרנעס" חמות כלאה . ותחבוש ממעל עם "וואטן" :

שלשלול. לשלשלול וגרומינגעש בבטן הן בגודלים והן בקטנים . טובים חלאדרנעס

"חלאָדנעס" חמות כאליה. שתבשל ודע פשtan הנקריא "לייאנו=שעטן" בחומץ
שיידי תבשיל עב. ותשים בקרורה גם מעט שמן זית או שומן חوير. והשים
בתוך שק קטן מן بد אשר יכול לכבות את הבطن. ותניח חם על הבطن.
ובכל ב' או נ' שעות החליף ותתן "חלאָרנע" חמה אחרת. ותחבוש
 ממעל עם "וואטן":

שלשלול • לשலול עם דם. סגולה לבשל עשב "רוטא" בחלב. וליתן
 להחוללה לשרות מזה החלב ה' כפות בכל שעה. והחלב יהי'
 פושין כאשר ישתה החולה ממנו. יוכל לשותה זה החלב עם ציקער:
שניים. אם השניים מתנוועים מלחמת ריבות וחולשתبشر החביבים. רפואה
 לשרות חזי "גלאז'" "חריין" מעור עם "גלאז'" וחזי שכיר "בייריש"
 בתרוק בקבוק גROL מגופת היטב. ואחר שיערוב היטב יעמיר הבקבוק על
 ב"ר שעות. ואח"ב טוביה הרפואה להשתמש בה. וישפר בכל פעם מעת
 שכיר מן הבקבוק בתוך בו קטון ויזחצח בויה את השניים. בן יעשה
 נ' פעמים ביום:

שניים. סגולה לבב שנים מהצדיק המפורסם נור ישראל וכי' טרן
 הריב"ש זוקלהיה מרוזין. לומר בשעת קירוש הלבנה "בשם שאני
 רוקד בננדך ואני יכול לנגן בעך לא יכלו כל אויבי לנגע בי לרעה.
 וכן לא יהיה לו לעולם כאב שניים". בן יאמר נ' פעמים:

שניים. אם כאבים כל השניים מצער אחד. וסבירם הכאב היא מלחמת
 קריות. רפואה שתקינה באפטיק "גראטשיצ'=שפירט" ונט
 "קאמפֿאָר=שפירט" ותטבול בויה "וואטן" ותשמש את הלחי אשר לצד הכאב
 אח"ב תחכוש ממעל עם "וואטן" יבשה וישוב עצמו החולה לישון
 וישקוט הכאב:

שניים. אם כאבים כל השניים מצד אחד מלחמת קריות. סגולה
 שתחחותך במגרה לוח קטן עז "סנסנאווי" שהוא לח מעת.
 ותשפוך על הלוח במקומות שנחתך שפירט של יין שרף. אח"ב תפזר שם פלפל
 שחוק. ותניח הלוח על הלחי הכאב באופן שהשפירט והפלפל יהיו לצד
 הלחי. ותחכוש את הלוח עם "וואטן" וישוב עצמו החולה לישון
 וישקוט הכאב:

שניים. לשן הבוּאַב שיש בו נקב. רפואה להניח בהנקב מעט "סאלטיאק"
 או מעט "קאמפֿאָר" או מעט "סארע" שרוחצין בו. ותשחות
 הנקב עם מעט "וואטן":

שניים. לשן הבוּאַב שיש בו נקב. העשה כדורי קטן "וואטן" ותטבול
 באחד

רְפָאֵל אֹתֶשׁ הַמְּלָאֵךְ מִתְּ 95

באחד מן ה"קראפלים" האלה אשר הקנה באפטיק. או "געלקון" עהלי. או "יאדינה-קראפלים". או "קוואם-קארבול". ותניהם הבדור בהור הנקב. והויר כבל מיני הקראפלים שלא הגע עם הוואטி בלשון או בחנייםם. כי יכוה העור מהן מחלת חרייפתן:

שְׁנִים. לשן הכוاب שאין בו נקב. העשה רפואה ביתית שתקה פלפל בוזה יין שרף שאיננו חוק כל כך. ותדרlik היין שרף עד שתשאע האש. יוישאר בכל טין אדום. וחתבול בוזה "וואטני" ותניהם על השן. וזאת מועיל גם אם יש נקב בשן להניהם ה"וואטני" גם בתוכה הנקב:

שְׁנִים. לשן הכוاب שאין בו נקב. רפואה ביתית לקחת לבן ביצת תרנגולת בתוך קערה קטנה ותשפוך בתוכה יין שרף חוק במדה שווה בערך החלבון. ותערוב היטב עם כף. אח"כ תדרlik היין שרף ויעיז יתבשל החלבון. וכאשר תשאע האש מן החלבון על "וואטני" תיכוף בעורנון חם תניהם על השן הכוاب:

שְׁנִים: לשן הכוاب שאין בו נקב. רפואה ביתית שתליך מעט קמח סלת עם מעט דבש ותערוב בוזה הרבה מלחה ופלפל טהורק. העשה עיטה מזה ותניהם על השן הכוاب. זיויב רוקמן הפה וישקוט הכאב (ע"ח):

שְׁנִים. רפואה לכאב שניים. שתקה ב' כפות חלב שקרים ותשיים בוזה כף אחת צוקער כתוש הנקרא "מאנטשקע" ותחטם על האש. זיקח מזה בפיו כדי גמיעה ויתפום בפיו איזה רגעים כמו שיכול לסבול וישקוט הכאב:

שְׁנִים. (במדרש תלפיות מביא שיש חילוק בין ישראל לאוה"ע במספר השניים. שלישראל יש ל"ב שניים. ולאוה"ע ל"ג):

שְׁנִים. רפואה לכאב שניים. לחתם חלב עם ברכום ויקח מן החלב בפיו כדי גמיעה כמו שיכול לסבול. כך יעשה איזה פעמים וישקוט הכאב (מ"א):

שְׁנִים. אם אין בעירן "אפטיק" תוכל לעשות "קראפלים" לשניים בביתך. שתקה חצי לoit בשם "גענילעך" עם חצי לoit "קאמטזער" כתוש. ותשיים בתוך בקבוק ותשפוך עליהם "שפירט" של יין שרף. לא הרבה רק כדי שיכתה ה"שפירט" את התערבות. ואחר כ"ד שעות תוכל להשתמש עם ה"קראפלים" האלה לטבול מעט "וואטני" ולהגיה בתוקן הכוاب:

שערות. להצמיח שערות במקומות קרחה. תקח ב' כפות שמן הנקרא „ריצין=עהל“ ותערוב בו חלמון ביצה. ותערב בכף היטב עד שיחי נעשה כמו משicha. ותמשח בוה ב"פ ביום:

שערות. „קאלטען“ על הראש. אין להתכו או לנוזו עם כל' ברול. כי זה סכנה לכל הגוף. רק יש עצה לבן באש „דראהט“ ולשרוף עם „דראהט“ את שורש ד„קאלטען“唼אט עד שיפול. אבל בעל „הkalteun“ צריך או בשעת השרפה לישב באמבט מים חמין. עד הזרא. ואחר שנפל ה„kalteun“ צריך לטוחו תיבך את הראש עם שמן „שפיגנארדי“ הנקרא בלשון ליטיין „ליואנדי=עהל“. ובשיפול ה„kalteun“ לא ינד לשום אדם אפילו לאביו ולאמו או לאשתו ולבניו. וכן האשה לא תניד לבعلה ולבניה. רק להצעיע את ה„kalteun“ במקומות מוצנע (מ"א) עם שניוי והוספה עפ"י חכמת הרפואה אשר בזמן זהה. אבל גם באופן הזה אין להתוך ה„kalteun“ רק אם הוא דבר נחוץ מאר. כי גם באופן הזה יש עדרין ספק שלא יסבול מזה כל הגוף:

שודפה. סגולה לדרכיק האש מן הבית בשעת שרפה. שתתלה כתינה הטולכלך עם דם נדה על הבית אשר כנגד השודפה. וכן לא תלך האש אל אותו צד שתלויה שם הכתינה (מ"א):

שחתן. לנער משתן. רפואה לכתוש גרעיני שערוני שערות אותן בחומץ חזק לכל הפחות מעט לעת. ואין צריך לבשלו. ואח"כ תן להחוללה לשותות מזה החומץ זיוועל. (מ"א):

שחתן. מי שאינו יכול להשתין מחלת „קאטאר“ בהשלחות. רפואה ביתית לבשל קרפט הנקרא „פיעטרושקן“. וישתה המים. וגם יבשלו לו שבולת שעול וישתה המים. ויבשלו לו „האבער=גריזן“ לאכילה ואם יש רעד קרפט. טוב לבשל ב' כפות בקוארט. מים. והחוללה יקח מזה בכל פעם כף אחת:

שחתן. רפואה לעצירת השתן. לעשות להחוללה מרוחזאות חממות באמבט מים שנתבשל בהן שבולת שעול או התבן של שבולת שעול:

שחתן. לעצירת השתן. סגולה לבשל שקדים מרירם עם חלב עז. וישתה כמה פעמים (ת"א) **אל**

שחתן. לעצירת השתן. רפואה לנקות באפטיק „בורשטיין=עהל“ הנקרא בלשון ליטיין „סוקציניס“ וליתן לו לשותות מעורב בתוך „ווישען=וואסער“ או „סעלטער=וואסער“ בערך מן ג' עד ו' טיפות ג"פ ביום:

שחתן. לעצירת השתן. סגולה שישפוך שמן וית חם בכלי. והחוללה ישם גיד

ניד האטה בתוכה הכלוי. באופן שישראל הניד בתוכה השמן יית (ט"א) :
שְׁתִין. הסובך על מחלות השtan אל ישחה שום משקה המכיל בקרבו :
 „אלפהאהאל“ :

שְׁתִין. מי שאינו יכול לעזרה השtan. ובפרט בלילה שמשתין במטה .
 רפואה לעתות לו מרוחזאות באמבטי מון גפרית פישוט שיהיה
 כהוש לחתיכות קטנות. כן יעשה חודש ימים מרוחזאות כאלה :
שְׁתִין. למשתין במטה רפואה שישתה קודם קודם השינה כפ' קטנה „סָאָרִי“
 של שתיה. מעורב בתוך ה' כפות הלבן .
שְׁתִין. למשתין במטה יראו שטראשוויו יהיו נמכרים מן מרגלוויות . והיינו
 שהשתת רגלי המטה של מרגלוויות ניחחו לבנים :
שְׁתִין. מי שאינו יכול לעזרה השtan. רפואה ל Kunot באפטיק „קִיטְמָעֵל=עַהֲלָה“. וишתח החולה אויה פעמים ביום חמשה טיפות מוה השמן
 מעורב בין אדום :

שְׁתִין. למשתין במטה. סגולת ליקח שלחויפית יבש מן כבש ולשרוף
 אותה בכלי. וишתח האפר מעורב בין אדום (וכירח) :

אות ת

תהלים. שימוש תהליים.

להצלחה. מומור נ"ז : מומור קכ"ב :
 להצליה בדירה חדש. מומור ס"א :
 להצליה בחנות. מומור ס"ג. מומור קיד' :
 להצליה בבקשה מאיזה איש. מומור ד'. מומור ח'. מומור ט"ז .
 מומור ל"ד. מומור ס"ה. מומור קכ"ב :
 להצליה בדרך. מומור י"ז. מומור ל"ד :
 לזכות בדין. מומור ז'. מומור ל"ה. מומור צ"ג :
 לחן בעני השלטן. מומור ח'. מומור ל"ד. מומור ע"א . מומור קכ"ב :
 להנצל מצורה ומשביה. מומור ט"ז . מומור כ"ה. מומור כ"ז .
 מומור ס"ז . מומור ע"א . מומור ע"ז :

להכני

המלאך רפאל אות ת

להבניע שונאים. מומור ל"ה. מומור מ"ח. מומור נ"ג. מומור נ"ד.
מומור נ"ה. מומור ע"א. מומור ע"ד:

להחזיר על בנק לאומנתך. מומור מ"א. מומור מ"ב. מומור
מ"ג:

להברית רוח רע ושרדים. מומיד י. מומור ט"ז. מומור צ"א.
מומור קט"ד:

לפתיחה הלב. מומור ט"ז. מומור י"ט:

לשאלת חלום. מומור כ"ג. מומור מ"ב:

לבকש רחמים על עקרה. מומור ק"ב. מומור ק"ג:

להתפלל על מקשה לילד. מומור ב' :

לכחות קמייע למעוברת. מומור קב"ח:

לכחות קמייע בבית שמתים הילדים. מומור קב"ו.

התלים. אמירה כל ספר תהלים מרישא לסיוף בלי שם הפסק היא
סגולת גדולה על כל צורה שלא תבוא ואחר ששים כל
התלים יתחיל אשרו האיש ויפים בהפסק וכל אשר יעשה יצלייח. גם
יש תkonן גדול למי שאינו יכול להעתנות על חטא שחתא לומר ג"פ כל
התלים בלילה אחד בלי שם הפסק. ואף שלא יאמר שם יהי רצין בין
ספר לספר (בקבלה).

תולעים. לתוכלים אשר בתוך הספרים. אם נחרבו ומקלקלים את
הספרים עצה טובה לזרוק איו טפות שמן "טערפאנטען" בתוך
ארון הספרים ועל הספרים מבחויז. ומלבד זה יימדר בתוך הארון של
הספרים קערה קטנה עם מעט שמן "טערפאנטען". מכל זה יהי נלקט
הייטב ריח השמן הזה בתוך הארון ובתוך הספרים. ועיין יברחו
התולעים ממש:

תולעים. להמית התולעים אשר עלبشر האדם הנקראים "פִּילָעַלְיוֹן" או
"מענדעוויסקים". רפואה לסוק עליהם עם שמן הנקרא בלשון
ליטיון "לאואנדריל=עלל". או עם "שראי=מאשץ":

תולעים. לתוכלים שבבטן הילדים. יקנה באפטיק "פאסטילקעם" לתולעים.
וכפי מספר שונות הילד בן מספר ה"פאסטילקעם" שצדיך ליקח.
ואחד שאכל אותו ה"פאסטילקעם" יתנו לו לשלשל בני מייעו. וזאת טוב
לעשות בסוף חודש. וכן כל הרפאות והסגולות לתולעים טוב לעשות

בסוף חידש:

תולעים. לתוכלים שבבטן הילדים. סגולת שתשרה בצלים קלופים
במים

במים לילה אחד. ולמהרתנו תתן לחילוד לשאות אתן התולעים (ט"א) :

תולעים. לתולעים שבבטן הילדים. סגולה לבשל חלב עם שום כרמשין ותסנן החלב ותתן להילד לשותה (ט"א) :
תולעים. לתולעים שבבטן הילדים. תשכיב את הילד על כתפיו ותטשח לו תחת החותם עם מעט "רוונטש". אח"כ תטשח את בטנו בין שרפף חזק. ואח"כ תטשח את בטנו עם מריה של בהמה. בן העשה לו נ' ימים תיכפ בברך :

תולעים. לתולעים שבבטן הילדים. סגולה שתකח כמה שעורים מנופה היוטב ותלייש את הקמח עם מריה של בהמה ותעשה ממנו עיסת קטנה. אח"כ תתן את העיסה בחמאה. ותשיט את העיסה על טבור הילד כשהוא ערין חם. ותחבוש ממעל *שייח'* מונח שם מעט לעת (מרהייל) :

תולעים. לתולעים שבבטן הילדים. סגולה שתקח לענה שקורין "ווערטיט" גם נקרא "פייאלען". ותתוקו אותו לחתיכות קטנות ודקות ותתן אותו בחמאה. והנה על הטבור חם וייצאו התולעים (ט"א) :

תולעים. גם אצל גדולים שכיה תולעים כמה מינים. וביוור שכיה תולע הנקרא "סאליטר" ונקרא נ"ב "באנד-ווארם" והוא משחית נורא כי שואב ובולע בקרבו הרבה לחליות שהנוף נצרך אליו. ולפעמים ארכו איזו מאות אמות. והוא רחוב ודק. וככאשר צר לו הוא זורק מעצמו חתיכות הנוף עם היツיאה של הנוף. ולפעמים גם אלו החתיכות אורכן איזו מאות. והוא מדבר עצמו עם שנייו בבני מעיים. וקשה לגרשו כליה מן הנוף כי כל זמן שנשאר ראשו הוא מתנדל מהר כבראונה. אבל עתה המציגו חכמי הרופאים רפואה טוביה מין סם המשחר אותו מאר. וננרש תיכף כלו מן הנוף עם ראשו. וממי שיש לו תולע כוה צריך לפניו עצמו אל רופא מומחה ורופא :

תולעים. אם הילד נחלתו מן תולעים יש לו חום. רפואה ליתן לו ב' כפות קטנות שמן זית טוב מעורב עם צוקער בתוש. אחר זה להמתין ב' שעות וליתן לו "רצין-עהל".

תורה. סגולה לחידושי תורה שיושפע לו מן השמים אור תורה ויפקחו עיניו להבין דבריו תורה זו בוגלה והן בסתר. שיחדרר ויבינו כהשם הקדוש מהיש בשעה שרויצה לחידוש חידושי תורה. (אריזיל) :
תורה. סגולה לחידושי תורה שיבין רזין דאוריתא ויפקחו עיניו לחידושים

חוֹדְשֵׁין, יִתְפְּלֵיל בְּבָנוֹת וּבַלְבָד נִשְׁכַּר הַפְּטוּקִים אֶל אֹתָה מ' . טה אֲרֻבְתִּי תּוֹרְתִּך וְנוּ. אֲחַ"ב יַחֲפֵל וַיֹּאמֶר הַפְּסָוק, נֵל עַנִּי וְאַבְיָתָה נְפָלוֹת מִתּוֹרְתְּך, וַיֹּכְיֹון בָּזָה הַצִּירָוֹף.

גַּבְת לִי מַעַטָּת יְהוָה נָגֵר יְפָתָח וְלֹכֶךָ אָאוֹ

וְעַל יָדֵי זֶה יַפְתָּחוּ לְזֶה מִעֲיִינּוֹת הַחֲכָמָה וַיַּבְנֵן רְזִין דָּאוּרִיתָא (כְּסָא מֵלֵךְ); תּוֹרָה. לְהַבִּין עַמְקּוֹת הַתּוֹרָה, סְנוּלָה שִׁוְצֵיר בְּמַחְשְׁבָתוֹ צְרוֹת רְבָבו (רו"ח); תִּפְיסָה. סְנוּלָה שִׁוְצָה בְּדִין לְהַנְצֵל מִתְפִיסָה. שִׁיאָמֵר בְּכָנוֹת וּבַלְבָד נִשְׁכַּר קָודֵם שִׁיכְנוֹס מַומְוָר לִיד לְדוֹד בְּשָׁנָתוֹ אֶת טָעָמו וְנוּ. אֲחַ"ב יַאֲמֵר הַפְּסָוק, "אַתָּה סִתְר לֵי מַצְרָתֵצְרָנוּ רְנִי פָּלָט הַמּוּבָבָנוּ סָלָה. סָלָה תִּסְבְּבָנוּ פָּלָט רְנִי תִּצְרָנִי מַצְרָר לֵי סִתְר אַתָּה". כֵּד יַאֲמֵר גַּפְשׁ (בְּקַבְלָה); תִּפְיסָה. לְהַנְצֵל מִתְפִיסָה. סְנוּלָה שִׁישָׁא אַצְלוּ בְּשָׁעָה שְׁמָולִיכָּן אָוֹתָה לְשָׁם גַּט שְׁנַתְגָּרְשָׁה בָּו אָשָׁה. וַיַּעֲזֹר לוֹ הַשִּׁיּוּץ שִׁוְצָה בְּדִין וַיָּצֹא לְחַפְשֵׁי (מַרְהַיְלָה):

תִּפְיסָה. סְנוּלָה שִׁיצָא לְחַפְשֵׁי. שִׁישָׁתָה עִם נ' אַוְהָבִים יְיַזְנִ שְׁרָפָ לְחַיִּים קָודֵם שִׁיכְנוֹס וַיְכּוֹנוּ כָּלָם בְּשָׁעָה שְׁמַבְרָכִים שְׁהַכְּלָ נְהִידָ בְּדָבָרָן שְׁהָרִית וְהַמִּית בְּגִימְטְרִיא חַפְשָׁן. וַיַּרְכְּבּוּ אָוֹתָה גַּן אַוְהָבִים שִׁיעֹור

לֵוּ הַשִּׁיּוּץ שִׁוְצָה בְּדִין וַיָּצֹא לְחַפְשֵׁי (בְּקַבְלָה):

תְּשֻׁבָה. טַו שְׁבָרָה וַיָּצֹא לְתִרְבּוֹת רְעוּה חַיָּז. הַז בָּעֵל שְׁבָרָה טָאַשָׁתוֹ הַן לְהַיּוֹן. וְהַן בָּנָ אוּבָת שְׁבָרָחוּ מַאֲבִיהם וַיָּצֹא לְתִרְבּוֹת רְעוּה. סְנוּלָה לְהַחְזֹורָם בְּתְשׂוּבָה. שְׁתָקָח לְבִינָה חֲדָשָׁה וְחַלְקָה וְתִשְׁוֹם אָוֹתָה בְּתָנוֹר אָש שְׁהַוָּסָק בְּעֶרֶב שְׁבָת לְאָפּוֹת בּוּ חַלּוֹת עַל שְׁבָת. וְהַלְבִּינָה תְּנוֹתָה שְׁמָעֵד עֶרֶב שְׁבָת הַב' אַחֲר אֲפִיָּת הַחְלוֹת שֶׁל שְׁבָת הַב'. כְּדֵי שְׁהַלְבִּינָה תַּתְלִבּוּן בָּאָש שֶׁל שְׁבָת ב' פָּעָמִים. וְתַה' ב' פָּ בְּהַתָּנוֹר יַחַד עִם הַחְלוֹת שֶׁל ב' שְׁבָתִים. וְאֲחַ"ב תַּקְחֵ מִשְׁם הַלְבִּינָה וְתַכְתּוֹב עַלְיהָ שֶׁם הַחְוטָא עִם שֶׁם אָמו בְּשָׂוְרָה אַחַת. וְתַחַת אָוֹתָה הַשּׁוֹרָה תַּכְתּוֹב בָּזָה. וְכַשְּׁמָ שֶׁם שְׁבָוע אֶחָד אוֹ יוֹתָר וְתַרְא פְּלָאִים. וְזֹה בְּדֹוק (וַכְּרִיה):

תְּשֻׁמְיָשׁ. חַתְן שְׁנָאָסָר עַזְיָכְשָׁפְטִים מִתְשֻׁמְיָשׁ הַמְתָה. סְנוּלָה שִׁיאָמֵר גַּפְשׁ קָודֵם הַתְּשֻׁמְיָשׁ פְּסָוק הַז בְּדֹקְדוֹק. "דָּרָךְ גָּבָר בְּעַלְמָה, דָּרָךְ גָּשָׁר בְּשָׁמִים. דָּרָךְ נָחֵשׁ עַלְיָ צָרָר. דָּרָךְ אַנְיָה בְּלָבָ יָם". וְמַשְׁלִיחָ

ל' (וַכְּרִיה):

רְפָאֵל אֹתֶת תְּהִימָּלָאָר נְאָוֶן

תַּשְׁמִישׁ: חתן הנאר מתשמש המטה ע"י כשפים. סגולה שליך אצל נהר שצודין בו דנים הנקרים "העכט" ויקנה דג "העכט" חי. וישלם בעדו כמה שירצה המוכר בפעם ראשון. וישתайн בפי הדג; ואח"כ ישלייכנו תיכף לאותו הנהר כשהוא ערין חי (מ"א):

תַּשְׁמִישׁ. הרוצה למעט בתשמש המטה אבל איינו יכול להתaffle עצמו. סגולה שישתайн בקערת עץ ואח"כ יתחוב בשולי אקערה מהט חדש. ועי"ז התמעט תאותו לאשה עד שיווציא המטה ממש (וכורחה):

רפאל המלאך שער הלחשים.

לחש לכל מיני חולאים.

[ישכב החולה על צדו השמאלי וילחש לו באזנו הימנית נ"פ] בשם אליהו ישראל. שיק טיר דין מלאך רפאל דאס ער דעם פב"פ הילען ואל פון וין חולאת. השם יתברך ישמרו טכל חולוי ויצילו וירפאוו טמלחתו. אויב עס איז אמלחה פון די ע"ב חלאים וואס איזיף ער וועלט וענען דא. באשוועהאר אין בשם אל שדי. כי דעם אלמעכטינען גאט ברוך הוא. און בי אלע ווינע געבאט. כי דער ווון און די לבנה. און כי דעם הימליךן הערנן גאט ברוך הוא. און כי די מלכים וועלכע וואהנען כי אונגערא ליבען הערנן. כי נין דזרות. און כי נין ספרי תורות. און עצהן אופנים. דאס חולאה זאל זיך אבשידען פון דעם חולה פב"פ. וואס עס איז עהן אין הויז אונגעקומותען. אדרער וואס עס איז עהן אין הויז אונגעקומותען. האט עס עהן דעם ווינט אין די אונגען געוויעט. האט עס עהן דער רענען געשפּריצט. האט עס עהן דער האהן אונגעקרייעט. האט עס עהן די שירית געטוון. איז עס עהן אין וועג אדרעה אין שטעה אונגעקומותען. און ווי עס איז איזיף דיענער אנטונדרע. דאס איז ואחר אמת וויציב אין גאט ברוך הוא איזיף דיענער אנטונדרע. דאס איז ואחר אמת וויציב אין גאט ברוך הוא אס נאמען. אט סלה. וכן יהיו רצון. יה ביטינו וברוחם בשם אלו. אלהים מ לפני ואדריך מאחריו, ושכינה אל על ראש, עושה שלום במרומי הרים יעשה שלום עליו ועל כל ישראל. אמר :

לחש לאהבה .

ביום ה' בכקר כאשר אנשי הבית עוד ישנים תקח מלח וורוק באש ואמור כך. „אני לוקח מן פב"פ את בשרו ודמו שישורף לבו אליו באהבה עזה כמו ששורף המלח הזה. שלא יוכל להוות בלעדי כמו שלא יוכל הצביר להיות בלי אליה והאם بلا ולדה. אטן סלה“:

לחש לאהבת האשה את בעלה.

הבעל שאשתו טורדת בו ואני אהבת אותו. יקח מעט שערותיה ומעט מלח ומעט כסף hei ויצירר כל זה בתוך סמרטוט. ויניח נחלי אש חזק כיפוי של חומר ויסים את הצור על הנחלים. וכאשר יתחיל להארף

רְפָאָל שער הלחשים דֶּמְלָאָק נֶב 103

יאמר כך. "בשם שווה הכסף מתרפק על הנחלים כך יתהפרק לב אשתי פב"פ באהבה עזה אחר בעלה פב"פ ולא הנוח ולא השקוט ולא תישן ולא ראבל ולא תשתה עד שתאהוב אותו אהבה עזה. אהבה אמיתי. ואהבת המתודית. אמן סלה" (רו"ח):

לחש לאהבת בעל את אשתו.

הבעל שמרד באשתו והוא שונא אותה בלבו. תקח מלא כף יד מלחה בתרוש. ומעט סיד חי כתוש לחתיות קטנות. ותשעה עשרה פלפלין שחורים. ומעט כוף חי ותניח כל זה בתוך כיסוי של חרס. אח"ב השפוך על זה מעט שפריט של יין שרף שיתחלח הכל. ותעמיד את הביסוי בתוך תנור אש ביום ה' בבקר באשר אנשי הבית עוד ישנים. וכאשר תחיל הכיסוי להשרף תאמר כך. אוי ווי אדם אלעם וואם דא אין דער שטערץ לינט ברענט. אוי זאל ברענען דאם הארץ פון מיין טאן פב"פ צו זיין וויב פב"פ. ער זאל קיון רוה נישט האבען בי ער זאל זיך מיט מיר איבערבעהטען. איז זאל מיך ליב האבען מיט א שטארק ליבשאפט אויפ עוויג. אמן סלה" (מ"א):

לחש להפוך מאובי לאובי.

לק קודם וריחת המשמש מחויך לעיר והעמד עצמן עם הפניים לצד מורה בוגר מקום הזריחה. ובשעה שעולה המשמש ונתראה עינולו תאמרק כך. "אני מחויב ליתן לך שלום מאת הקדוש ברוך הוא שברא אותי ואוֹתָךְ. ואני מבקש שתהייה שליח לפב"פ שיחפרק לבו אליו לא זב אותו ולעשות רצוני. וכאשר תחמס החרים והגביעות כך תחמס דמו ונפשו ובשרו לאובי אותו תמיד באהבה עזה. אמן סלה". כך תאמר תשעה פעמיים רצופים בלי שום הפסיק (דריש):

לחש לעצם בגרון.

במסכת שבת (ס"ז). איתא מי שבלו עצם ונתחבל לו בגרונו. יκת מפני העצם ויניח על קדרקו ויאמר כך. "חר חר נחית בעל. בעל נחית חר חר":

לחש לאדרא.

פירוש עצם של דג שישב לאדרא בשוט יאמר כך. "געצתא כטחט, גגעצתא בתרים. שייא שייא":

לחש לעצם בגרון.

מי שבעל עצם בגרונו יקח מפין העצם ויניח על קדקחו ויאתר בן. יעד יורה נור בלע. בלע נור יורה :

לחש לעזר דם החותם.

לעצור דם החותם. יאמר זה הלחש נ' פעמים. "אונטערן שווארצען זם לננט אווויסער שטיין". אונטערן שטיין רינגען : לעזר דם החותם. יאמר זה הלחש ז' פעמים. "ערות על יאור על צוי יאור וכל מזער יאור יבש נדע ואינגנו. ויסכרו מעינות תהום וארכבות השמים ויכלא הנשם מן השמים. בן יסכרו הורידין ויכלא הדם ליצאת מן פלוני בן פלוני :

לחש לעזר דם טילה. מאת מREN הרין כ"ז זוקלההה, הן אמרת חפצח בטוחות ובסתום חכמה הודייני. המטיב לאדונים. עבדים נקשרים. לאדם נטע גן. משה קרע את הים. ויסכרו מעינות תהום וארכבות השמים ויכלא הנשם מן השמים. בן יסכרו הורידין ויכלא הדם ליצאת מן הילד הנימול פב"פ". בן יאמר ג' פעמים ווועיל :
לחש לעזר דם השותת מן מכת ברול. יסבב באצבע הקטנה מסביב להפצע ויאמר זה הלחש ג' פעמים. "שבעה אחים עומדים בנשר, ושבעה קרדומות בידם. ושבעה עזים רעננים היו מקציצים. ושבעה הרים וגבועות מסתהטען הפצע אשר הדם ממפטף ממנו אצל פב"פ אמר נצח סלה זעד" (ימין) :

לחש להנצל מכל זיין.

[תsha עיניך לשיטים ותאמר ג' פעמים]. די עד אין הויך. דער הימעל אוז מיין הוויט. די ערדי אוז מיין שיק. גאט ברוך הוא זאל זיין מיין באשערמער. דאס מיך קיין שווערד ניט שנוייד. דאס מיך קיין טין ניט שים. דאס מיך קיין וואספער ניט פארנים. דאס וווערט וואהה בשם אלהו אברהם אלהו יצחק ואלהו יעקב. אמן נצח סלה ועד. (בת"ג) :

לחש במקום סכנה מאויבים.

כשרואה שעמיד במקום סכנה מחמת שונאים שבאים עליו יאדר זה הלחש ג' פעמים. "פגעתי אויבי וראותי אותם והם לא יראוני. אני אמשל בהם והם לא יטלו כי. דבריהם יהיו לארץ ודבריהם יהיו עליהם. ראמ՛ ראש

רְפָאֵל שער הלחשים המלך נג 105

איש חמוץ וראשי ראש אריה. לשונם לשון חוויר ולשוני לשון טלק. שליטו ראייתו בפומחון. יהודך ישמרנו. שדי יצילנו. טפטעפה יהוה בינוינו (מדת' ל) :

לחש עברור מעוברת שלא תפיל.

ימח נא ביד ימנית "בענדיל" ארדוך ר' אמות ויאמר כד. רבונו של עולם בכח זה הפסוק שאמר יחזקאל הנביא. ויאמר אליו ה' השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבוא בו כי ה' אליה ישראל בא בו והיה סגור. כן יהיה סגור רחמה של אשה הרה הזאת על לא תפיל פרי בטנה ותלד בעתה ובזמןה זרע של קיימת. אמן סלה נצח ועד" :
ובאם יהיה נעשה זאת ע"י בעל מוח שיודע לבוון בפסק הזה הכוונות הראיות לכזון. ונמ שיש לו לב טהור ופה קדוש וידיים נקיות או יכול להיות בטוח שנעשה "בענדיל" זהה מסוגל שכל זמן שתלך אשה הרה עם ה"בענדיל". זהה קשר על בטנה לא תפיל בעורת השית. ותוור להסידר את ה"בענדיל" באמצעות חורש התשייע (בקבלה) :

(ענין זה מובא גם בספר מרהייל אבל קטוע וחסר)

לחש למסקה לידי.

לאשה שמת הילד בבטנה ח"ו. קח כוס מלא מים שתוקים בירך ואמור לפני האשא וההלך.
שלשה מלאכים נחתו מן שמי. ועתהון תלה שרביטין. חד חירא. חד אוכמא. חד סימקה. חד סליק ומחה לשמי ואთא מיטרא. סימקה מהא לימה בשרביטה ופלגתי. אוכמא מהא לסיטרא רפכ"ט ואותיא מולדתא ושליותא בשלם" :
אח"כ תן להasha לשחות מים מן הכוס כפי רצונה. ולצורך גדור שהוא מאטה לידי וייש לפחד מסכנה. מותר לומר זה הלחש אף אם הוא רדחי. ויויעיל בעורת השית (ת"א) :

לחש לעין הרע.

שלש נשים עומדות על שן סלע. אחת אומרת פב"פ חולה. ואחת אומרת פב"פ אינו חולה. ואחת אומרת פב"פ אינו חולה ולא יהלה לעולם. אם איש עשה לו (לה) את הדבר הרע זהה בכוונה יפלו שערות ראש אזקנו ונבות עיניו. ואם אשה עשתה לו (לה) בכוונה את הדבר הרע הות יפלו

יפלו שערות ראשיה גבבות עיניה ודרדיה וכשם שהם אין לך דרכך והדרג אין לו כו"א והנמללה אין לה עצם כך לא תשלוט עין הרע בפב"פ ולא תהיה לו (לה) שם חולשה. בכה הכתוב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צערה עלי שור. שור עלי צערה בנות עין עלי פורת בן יוסף פורת בן. עלי באך ענו לה באך חפורה שרים כרוה נדיבי עם בمحוק במשענותם מדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנהלאל בימות וטבמות הגן. וכשם שנתרפא יחזקיהו מלך יהודה מחליו בן יתרפא (תרפא) בטהרה פב"פ ויושב לאותנו (ותשב לאיתנה) בכה השם הקדוש היוצא מן הראש תיבות של אתה גבור לעולם אדני. וקדום שימנה תשעה ירפא הקב"ה אותו (אותה) כאמור את מספר ימיך אמלא וברך את לחמך ואת טימך והסירותי מחלת מקרוב. בן יהי רצון אמן סלה נצח ועד:

נוה הלחש מקובל מאת הגאון הצדיק הקדוש וכו' הרב ר' שמואלקי מניקלשבורג וצוקלה"ה:

לחש לעין הרע.

ויצוע טsha אל כי לא אמר. אל נא רפא נא לה. אווי ווי מען קאן נישט אבצעילען קיין נין. אווי ואל אצל פב"פ קיין עין הרע נישט שולט זין. נישט נין. נישט אכט. נישט זיבען. נישט זעקס. נישט פינף. נישט פיער. נישט דרי. נישט צווע. נישט איננס: נישט איננס. נישט צווע. נישט דרי. נישט פיער. נישט פינף. נישט זעקס. נישט זיבען. נישט אכט. נישט נין. די בערדיטונג פון דעם שפרוד אין אווי. אין די תורה שטעהט צעהן ווערטער. אווי ווי אין די תורה קאן מען נישט אבציזלען קיין נין. בעוויל עם אין נישט דאס קיין נין. אווי ואל אצל פב"פ קיין עין הרע נישט שולט זין:

(ספר ספרוי יעקב בשם הגאון הצדיק הר"א וצ"ל אבד"ק פרד"מ):

לחש לעין הרע.

ואני חפלתי לך עת רצון אלהים ברב חסדר ענני באמת ישעך (ג"פ) ואני ברוב חסדרך אבוא ביהך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך (ג"פ) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צערה עלי שור (ג"פ) רבינו של עולם בכה השמות הקדושים היוצאים מן הפסוקים האלה מראשי תיבות ומאמצעי תיבות תסיר עין הרעה מן פב"פ ותשלח לו (לה) בטהרה

רְפָאֵל שער הלהשיב המלאך נד 701

מהרוה רפואה שלמה מן השמים. אמן סלה נצח ועד. ויהי רצון באלו
כיונתי כל דכונות שכיוון בהן רב הונא עליו השלום :
(קרניים בהוספה מספרים אחרים קדמוניים)

לחש לעין הרע .

משביע אני עליום כל מין עינה בישא. עינה אוכמא. עינה צרובא.
עינה חבלתא. עינה יrokeא. עינה ארוכה. עינה קצרה. עינה רחבה. עינה-
צרה, עינה ישירה. עינה עקומה. עינה ענולא. עינה שוקעת. עינה בולטת,
עינה רואה. עינה מבטה. עינה בוקעת. עינה שיابت. עינה דבורה,
עינה דנקבא. עינה דאיש ואשתו. עין דasha ובתה. עין דasha וקרובתה,
עין דבחור. עין דוקן. עין דזקנה. עין דבתולה. עין דבעלה. עין
דאלאטנה. עין דנסואה. עין דגרושא. וכל מין עינה בישא שיש בעולם
שראתה והביטה ודברה בעין הרע על פב"פ. גורנא ואשביעא לכון בההוא
עינה עילאה. עינה קדיישא. עינה חדא. עינה חורא. עינה זאייה חירור
נו חירור. עינה דבליל כל חירור. עינה דבלא ימיןא. עינה פקיהא. עינה
דאשגחותא תדריא. עינה דבלא רחמי. עינה דאייה רחמינו רחמי. עינה
דבליל כל רחמי. עינה דלית עליה גבנוני. עינה דלא אידמי ולא נאים.
עינה דבל עיינין ביישין אתכפיין ואתתטמן לנו כיפין מן קדמוני. עינה
דנטיר לישראל. כדכתיב הנה לא יnom ולא יושן שומר ישראל. וכתייב
גהה עין ה' אל יראו למיחלים לחשדו. בההיא עילאה גורות
ואשביעית עליICON כל מין עינה בישא שתסירו ותערקו ותברחו מעל פב"פ:
ולא יהי לכם כח לשלוט בו לא ביום ולא בלילה לא בהקץ ולא בחלום.
ולא בשום אבר מרמ"ח איבריyo ולא בשום גוד משס"ה גודיו (לנקבה). ולא
בשום אבר מאבריה ולא בשום גוד מגידיה) ולא בשערותיו ולא בצפונינו
ולנקבה. ולא בשערותיה ולא בצפונינה) מעתה ועד עולם. אמן נצח סלה
ועד. אתה סתר לי מצר תזרני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני
פלט רני תזרני מצר לי סתר אתה. בן פורת יוסף בן פורת עלי עין
בנות צערה עלי שור. שור עלי צערה בנות עין עלי פורת בן יוסף
פורת בן. יושב בסתר (וכו' עד גמרא):

(מספר עה'ק בהוספה מספרים אחרים קדמוניים)

לחש לעין הרע.

(מצאתי בספר כ"י זה הלחש הניל בקיצור בוה הנוטח) משביע עני עליון כל מין עינה בישא שבולים שראתה והביטה אדרבה בעין הרע על פב"פ. גורנא ואשבענא לכון בההיא עינה עילאה. עינה קדישא. עינה פקיחא דנטר לישראל לעלמין. ברכתיו הנה לא יnom. ולא ישן שומר ישראל: וכותיב הנה עין ה' אל יראו למיחלים לחסרו. שהטورو ותערקו מעל פב"פ. ולא יהי לכם כח לשלוט בו (ביה) לא בשוםابر מרמת"ח אבריו ולא בשום גיד משם"ה נידייו (לא בשום אבר מאבריה ולא בשום גיד מנידיה) לא בשערותיו ולא בצפורהו (לא בשערותיה ולא בצפורה) מעטה ועד עולם. בכח הפוסקים. אתה סתר לי מצר תצני רני פלט הסובבני סלה. סלה הסובבני פלט רני תצני מצר לי סתר אתה. בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צערה עלי שור. שור עלי צערה בנות עין עלי פורת בן יוסף פורת בן. יושב בסתר וכו' עד גטירא. יהיו רצון מלפניך אתה גבר לעולם אדרני אלהי ישראל אל שדי שתשלח במהרה את המלאך רפאל לרפא את פב"פ לחיים ולשלום אמן סלה נצח ועד:

לחש לכל מני קדחת.

ישתין החוללה בתוך כד חדש של חדם ביום ה' בערב ויימיר את הבד על כל הלילה תחת מטהו. וביום ו' בבקר קודם זרחת השמש יקח החוללה את הבד עם השתן וילך אל אילן הנקרא "האלדער בויים" ויקבור את הבד עם השתן תחת האילן בארץ. זיאמר בשעת הטמנת הבד זה הלחש נ' פעמים. שווינדר זוכט. געל זוכט. זומער זוכט. זיבען און זיבענצעיג אלערלי געזוכט. און בעסער איך בעגראב דיך אידער דו מינך. דאס וווערט וואחד אין גאטס נאמען אמן סלה" (ת"א):

לחש לבאב הראש.

לבאב ראש הנקרא "מיגרענא" תאמיר ו' פעמים זה הלחש בהגינה ידע הייננית על ראש החוללה. "היושעה הזאת עשה בישראל. חי ה' אם יפול משערות ראשיו ארץך. ויפדו העט את יונתן ולא מת. יהיו רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבוזאי טלק הרחמים שחרוחם על פב"פ ותוכור ממנה באב הראש ומיחוש ראש

רפאל שער הלחשים המלך נה 109

הראש. ותרפאהו ברפואה שלמה שישוב אל בראותו כבראשונה בזכות שמותיך הקדושים היוצאים מן הפסוקים האלה. לה' הישועה על עמדך ברכתך סלה. לה' הושועה המליך יענו ביום קראנו. אמן נצח סלה ועד" ים"ט :

עוד לחש לכאב ראש.

מייחש הראש היה על שפת הים. כסום היה רע. כנחש היה נושא. כאיל היה מרגל. כשהור היה גועה. פגע בו מיכאל המלך. אמר לו מיכאל אני תלך. אמר לו אני הולך לאיש פב"פ לישוב על מצחו ולהוציא את עינוי. אל מיכאל רשבועה שלא תריץ בך ואל תלך לשם. ואל תוציא את עינוי פב"פ. אלא לך ותשב נגדי. והלה יושב (רו"ח) :

لحש לכאב שניים.

כאשר תראה את הלבנה בפעם ראשונה אחר המולד תאמר כך. "איוב היה מהלך בדרך. פגע בו אליו הנביה זכור לטוב. ואמר לו מפני מה אתה מצער. אמר לו איוב מפני כאב השינויים שיש לך אמר לו אליו לך וטבחו עצמך בנחר דיןור ותרפאה. ונתרפאה.ומי שריפה לאיוב הוא ירפא אותו פב"פ. שלא ארעד עוד מן כאב שניים. אמן סלה נצח ועד". (באח"ט) :

لحש לכאב שניים.

במקום אחר מצאתי לחש הנ"ל בנוסח הזה). "איוב היה מהלך בדרך והיה שרוי בצער. שאל לו הקדוש ברוך הוא. מפני מה אתה שרוי בצער. השיב לו איוב בשבייל הכאב שיש לך בשינויים שלי. אל הקב"ה לך אל נהר ששמו גרוונדא ושתה מימיו ולא יהיה לך עוד שום כאב כלל. וכך לא יהיה עוד שום כאב בשינויים של פב"פ טעתה ועוד עולם אמן סלה נצח ועד". זה הלחש יאמר החולה בעצמו. או שילחוש עליו איש אחר בהנחת אצבעו על השן הבוא. או בהנחת ידו על הלחי אשר בוגר מקום הכאב :

لحש לכאב שניים.

כאשר יראה החולה את הלבנה בפעם ראשונה אחר המולד ישא את עינויו נגר הלבנה ויאמר הלחש הזה. "די לבנה איין הימעל. איך בין אויף די ערדר. דער שטיין איין טיעפ אין ים. דער בעהר איין טיעפ אין וואילד. אווי ווי עם קאן איינס צום אנדרען נישט צו קוטען. אווי זאל צו מיר קיין ציון-וויטאג נישט קאנען צו קוטען. אמן סלה נצח ועד". (כת"ז) :

לחש על שמן זית.

הכח בידך הימנית הכליל עם השטן זית ותאמר עליו י"ר פצעים זה
חפסוק פ"ז ישע"י י"ט. "ערות על יאור, על פי יאור, ובכ' מודע יאור,
יבש נרפ' ואיננו". וצריך לזכור שהראשי תיבות של ששה תיבות הדאשנות
הוא עיי עפי בגימטריא שמי כמנין עשרה פעמים אל הרומו על חדר.
בצ"ו שכחוב חדר אל כל זום. והראשי תיבות של ששה תיבות האחרונות
הוא ומפניו בגימטריא יבק הרומו על ההיחוד של השלשה שמות אהיה
זהו אדני. והשאר יבין התבין עצמו. ובבצח הבונה הרצiosa ע"י לב
טההור ופה קדוש וידים נקיות נעשה השמן זית הזה מסונל לנרש כל CAB
ובכל נפוח ובכל נחלה לסתה עמו במקום הכאב;

המספר אביהה חידות מביא סגולה זו אבל חסר שם הרבה;

אזהרות ובלים לברותי קמיעות.

בספר מולדות ה"ס קע"ה כחמייל מ"ד בחומיות גדוות צפנין טלית
וכותב קראיינט. הכל זכ' דבל כס. ועל כן חנכי כספלי זה לא
הנחיתי קמיעות ז"ס הצענות לבנות מלחים תלמידים וצלפים.
כינויו כספלי מולדות ה"ס כי הוא צירוף חותם כס רק לירפי טמות קדושים
מן פסוקים פמלדריס מענין יוטעה סיגוזקה. וקמיעות כלהה כס רק צמוקס
הפלגה פדרית כמנואר כספלי קקלה. ולוחה לא כהה נזס גס בחומירות
הגבוהים כל כספלי מולדות ה"ס.អמננס כהה מלה לדעת ולזהות
לכל כותבי קמיעות. ודי צוז צוואת הס"ה:

ז"ל סטולדות ה"ס זקליל. כותבי קמיעות לריכין לכוית צנלי ילהת צמיס
טס מהלת גנט ונקיות מקיס. וע"ב אל יגוט אל חסכו עכ"פ בלילס
splifi יוס הכתבה. ובנקל קוטס חפלת שחלית יטבול טלמו נמקו החר
ביחוץ לפולני ילו ורגלו. ואחר כהפלגה יתן ב' מופבעות לדקה. לחם עובל
הווו אלה שוכנת טבונו הקמייע. ולחמה עובל עמלמו. ולירק ללוות מקרים
בנדיס נקיים. ואס ח"ז להה קרי בלילה. או אל יקלכ בזוס מופן בvais
המחלת לכטיב קמייע. כי ע"ז יט סכינה לנכטמו ומייז קוודניין. ואף אל יט
פקוח נפש ח"ז לא יסחנן טלמו לכטוב. הכל אל לה ראה קרי בלילה רק
שיטים מיטו במלטו בלילה. הווי אל הפטל לכליין מן סכינה נפצת צהוף
החר. מופל לו לכטוב קרנייע החר טיטול טלמו כויה עציינות וילבושים בגדים
נקיש וכטונת נקי. הכל אל חס חפסל להיל החר סכינה מן סכינה צהוף מהל
אל יכטוב לו קמייע בלעי פליזה עכ"פ בליל קרודה. וגס זר מלך כסופר
לכטוב סקמייע מקום נקי ומהור. וקודס סכנית יטזן ילו סיטוב. ויכוין
טמלה

רפאל אזהרות לבוהבי קמיעות המלאך גו 111

סתירות טール אלכטומו כיון גנד עצל מפירות הטעינות. מה"כ יholm ויכי גועס יוכב בסכת עד גמילו. ווח"כ יתפלל תפלה זו בכונת גנד מזלה. י"ה רצון מלפניך אהיה אשר אהיה ה' צבאות אלה ישראל שיצדיה פב"פ על ידי קמייע זה שאנכי פב"פ כותב עבורי. יהיו לרצון אמרוי פי והנין לבי לפניך ה' צורי ונואלי. אמן סלה נצח ועד"ה מה"כ יברעת ויקוב ויזכר בכל דיני הכתيبة כמו כתובת סת"ס:

זון"ל במספר מפעלות תלמידים בקייל. כל מי חכל יערוב לנו להתחמק בקדושים לריך טיסי לו בתנאים במכליים פרלק עטלה יוחסין. לנו מועל ומעלי וכו'. וכו' נזהר מלנסות כלל וכלל. רק טיסי נכתשים בדרוקן גדול. וכל במנס ידו על הפתחותנו. ונולס פנס לאחלה וגס לנפסו ולנסמו וען גדור בידו. וכנה האני שחלתי מה מקובל המפורס מוס"ר יהלן צעל סס גדור בידו. כמו שופר לדורי גלמו. כי במקום היה מפליג צחים סימום גני סמות בקדושים. מזוס שלין לנו חכל פרה וככלנו ממלי ממים. ובנקום מהר מטיר לח כויה גענין חמיטי. וכחץ לי סיט' ב' חופנים גענין זה. יהופן ה' סיומת גדור ויזהר ממקון כויה הקלח סימות בשמות קדושים צפועל וכחות. בטעסה מעתסים נפלחים חוץ מדריך המתגע לעין כל. כמו למסיק יין מן הכותל. הוא לכתת שכפה פתחים צלי מיס. הוא לכפר חנן לגחים ובלוז לזבב וכדרונא. יהופן ב' כויה לנשות הצענותו הוא לכחות קמיעות טס במות בקדושים כדי לבגן על הגגע לגרטם זהה לה המלחינס וכחות בטומאה האטיאיס בכנס כל מעין מחלות ומגפות רמאל. וכנה צנניין יהופן ה' לריך לדעת ולזאך במלוטן במות קדושים טליתים ט"ר: בל חכל פרה. ואחרים כי גס ביהופן זהה יס' סמית בקדושתן נסב ונורא מה' מדריך צד שלין לריכין מן הדין כל טהרה. על דרך הכתוב הלאה כה דרכי באה. יוס' הח' מוקבל טומאה לך וכו'. חכל ודחי מ"מ מפי צבוי כסס לריך טהרה גדרה בכל מה להפסר. ובעין יהופן סב' די בוזלי טהרת גנו. עז' טבילה טס טזרת הלאה ונקיות גנדיס ונקיות במקום כל הכתيبة. כי אין ז' נקיה כלל נסგת מסמות. רק עיין שבדר כויה סמות בטומאה וכמלחינס במעות הצענותו הוא בלהותם סקמייעת מפחדים ולחלים וזרחים מסס מהגתה יהה הוא מוחמתה שלינס יכוליס לסבול ולעמדו גנד חול בקדושה שנמאך לטס עז' פטולה זו. ובוחים כמו שבורם מהך מן האול. וסדי פטולה זו כמו הפטולה בל קריה שמע וחניתה ויס' גועס יוסב בסתר טסוגן נגלת ה' חיילינס. ובוחס עיין הקמייט הו לפעול לרין ובלחה וכדרומה. על פי רוח קנייעט כויה היה מן לירופי סניות בל היה פסוק כמדבר מעין יטעה ו. וסרי פטולה זו בעין תצהה מדרכית. ובוחס היה זה רוח רהיי לנשות פטולה זו היה להפטולה כה קרחי למסוק חומו מהו הנתק. ונס היה חמילינס מהפעלים מהומה מזה. כמו שלין סצטן נתפעל ברכח הצעה מתקיעה זופר בל ה' הוא מתקיעת סופר בל מודס רצע. ונדר זה ידוע ומובן לירועי חן: **עוז** מועך בפה פולחות היה כלים הלאה. כל מזוס שנכתבה שליך ניר קמייע

רפאל אזהרות לכותבי הקטיעות **המלך**

בק**מ**י**ע** פmid. ר'נפ'כ רשות להסילו כבנעת רחילה וטבילה. וולס בקמיעת צחוך פיק כל' עול רשות ליכנוס לבית הכהוד עס בקמיעת: דישות להפעל לכתוב להגפטל כל בקמיעות רביעיות לוה. וגס לנשות כל ברכותם בדריך בטנען. וולין קמיע חחת סופר קמיע בנית. גס חיין פטולה גבניות סופרת כח בקמיע. וולין כמ בקמיעות סופר הות כפטולה הגנטית. למנס ניריך לכתוב כל קמיע נעל קלף מיום. וולא זיכוכם כמה קמיעות לפטולה חחתה. הצע רשות נכסים כל בקמיעותה בתיק המל:

לפ**ע**מ**ים** ים חילוף וכוחות בקמיעות. חי רשות נכסים כל קמיע לפי הפסיקו צלו. רק בכל קמיע יכו' נכתב טל חילכה קלף מיום: כל רבר שמלס קונה לסס רפואה אין חס קונה קמיע וכון מה קונה רפואה ניריך לักษות נכס דפולה כל פג"ז וליתן כמה ברנגן המוכר

PLC 12, 38
7/16 7/23
PLC 12, 15
7/16

כל מקומות זנוכל נקיים כקמיע צהמתה. ספיקות כו"ה נקיים היקמיע נמייק⁷ ולגיהם מהם הכר. חיל קמיע שחולין על יлон כמתה הי' על הכותל לי' **למנוסה לילד חיין לריך פיק:** **ריש** קמיעות שלם וכוכב כס כgapעל. נ"מ מהני סקמיע מלחחר טקפטועל מזוכיל כס כgapעל נילס וככתייפה כנ"ל. למגנס ליחל סחת יכתוב כס כgapעל פב"פ בזקולי כקמיע. דקייטו סלחחר סיוס נספח נקמיע יכטוב כזה הלאון — "רפויה מן זמיס לפכ"פ הגוזה קמיע זה מן מלך וכן יכי דלוון" — וכל יטנה כסופר מוז כי זה חיון מקלקל צודאי. ולפניהם יחול **למקן כזה:**

V

אלן הקיימות הוכר לפטוליה כסבירון לruleה כהזה להלtopic על מורה. נמה[
שם]
מקום סקמיינט יכ' טmid בין דריש בין צבעם כתמיים וכן בין צבנ[
ה]

במקום טעמכ לקסור הפת בקמיע על ירך האמצעה לילך הוא על המלה ליריך צלה יסיך דרכ מולך צין הקלף כל בקמיע וכין נסלה וככתב יסיה למצלחה. חכל ליריך לכטנות הפת ככתב חמוץ נגיד פטן לנו נקי. וענין רקענילא ניריך למיטוך צפחים רקלא ז' מוקחות ולכליוך מפכבי קרלטך הוא סידך ולקדום :

כל מקוס חלק נרastos צלדו היה סס יתיא נכתב במחילה כתיטה ולויה סס צמוּף כתיטה מדע טליין מעילן נזדר. ונלבד חלק מלך סס למחהו בז' דנושה:

לא יהמל כפונל שודוקה כו' לפייל הליוויס זקמיעט כמו זאלטפיס נאפאל כדרוגמיינן צהולין וויזהבן. הלא רשות לו לנטוכ גנדוליס יומל לו קמיעיס

בכל קמיינותו שיכוח פכ"פ ליריך לכחות בן פלונית על שם חמו: **אם** עתה שמו ציון ליריך נכיה ציון כהן. כלום חטא נסך. וליריך **למנול** את הכל: **ויהי**

ואני בקנון מחנץ ספר זה מוטיב הוזלה על כל חזיות הכל. שיזה
בסופר מלכחות קמייע טרס ירע נצירוד לירוקה הקמייע מל' נesson. כי
כמעט כל הקמייעות גנדפסות בספרים. מוצבושים מה מחת טעות סדרות.
כי על פי רוכסן מגילות נאצטמן הן להסידעה בענויות כללה. ונטולו
בשיגותם בלתי מתקן. על כן אני מזהיר כהה. וכל השומן לי יונמוד
על סדרכה:

עוד היה צספֶר מפעלות הָלָקִיס סכותֶן הקמייע לריך לאזאל מל' בעניין
המלכחים לדעת מליה כחות הס. אה מלחמים הוא מל' הדין. נס
לרייך לאזאל כל'ו לכתוב קמייע כי אה צטעת אליטה בכוכביס האלה. לדק.

אמנם גם ה'ין לדרכיו מרוע ניכר השעות לנכיתת קמייעות רק זמן שליטה
הרבעת בכוכביס האלה. כי ה'ין יט סטילס לדרכיו נון כספֶר
ר'יהל' המליך. סכת' סס צספֶר המזלות. ווה נטעו:

אללה השעות מימי הצעוע הרכויים לכתוב כהן קמייעין. יוס ה' טעה ז'. יוס ז'
טעה ס'. יוס ג' טעה א'. יוס ד' טעה ב'. יוס ט' טעה ד'. יוס ז'
טעה ט' טעה י'. וסימן ז' שעות האלה שוו זה אבד הי. עד כהן נטעו:
וועתיה גם מזוכג עפ'י הכלל קויעט מסדר שליטה ז' כוכבי לכת צימיט
ובגילות ססימן כל סדר התחלה טים ה'וּ חלט בצעש. ואימן
כל סדר התחלה פלילות ה'וּ בצעש חלט. נמל' טיעו ה' טעה ז' כו'ו
זמן שליטה מחדים. ובז'ו ס' טעה ז' פה' זמן שליטה חמלה. ובז'ו ס' טעה
ה' כו' זמן שליטה מחדים. ובז'ו ד' טעה ז' כו' זמן שליטה לבנה. ובז'ו
ס' טעה ד' כו' זמן שליטה טגה. ובז'ו ז' טעה ז' כו' זמן שליטה לדק.
ונטעו י' ה'וּ זמן שליטה לבנה. קרי כפלות סנס זמן שליטה מחדים ולכנה
מייר כספֶר ר'יהל' לכתוב קמייעין. ועוד קטה דמנ'ו לי לאספֶר מ'ז' טומול
לכתוב קמייעין נס בטעו שליטה כוכב. סהרי בלהון ז' שעות צמוץיל כספֶר
ר'יהל' טומוטיס רק ה'לה בכוכביס. מחדים. חמלה. לבנה. זמן דרכיו
כספֶר ר'יהל' קטה לבן. דממייפ' אה מותך לכתוב קמייעין זמן שליטה
הרבעת בכוכביס האלה מ' ח' ל' ז'. למה חצ'ך לך ז' שעות צפוז. כלו
יס עוד כמה שעות בצעוע צפוזטיס באהן ד' כוכביס האלה:

ועוד קטה יותך ווותך סהרי יט סטילס גדולה מדכרי כספֶר ר'יהל'. נן
לדרכרי ערמו. ובן לדרכו כספֶר מ'ה. סהרי כתוב עוד סס צספֶר

ואלה ימי כמודם ה'ה סס לר'ויס לנכיתת קמייעין. א. כל'ז'ו. ב' ב'ק'.
ג' ה' כ'zos. ד' כל'ז'ו. ה' ב'ק'. ו' ה' כ'zos. ז' ב'ק'. ח' ב'ק'.
ט. י' ה' כ'zos. יא ב'ק'. יב כל'ז'ו. יג ה' כ'zos. יד ב'ק'. טו ה' כ'zos.
כ'zos. טז ב'ק'. יז עט. יח. יט. ב'. ה' כ'zos. כא ב'ק'. כב כ'zos.
כ'zos. בג ה' כ'zos. כד ב'ק'. בה כ'zos. בו ה' כ'zos. בז ב'ק'.
כח כ'zos. כט ה' כ'zos. ל' ב'ק'. עד כהן נטעו:
וכג

רפאל אזהרות לכותבי כתמיות המלך

ובכל יודע ומפני ילה ויבין שחייב הפני סל ספף רזיל סופר דבלי טלמו חמץון הכלחון. ונס יט סטילה מדבלי לדבלי ספף מ"ה. והיננו רוחה להדריך זהה לדבר הסתירות. כי אני סומך זהה על השם עמלמו. ועוד נפלחת פוך בעני מה שכתוב עוד ספף רוחל. וזה לאו: **הבותם** קמיע יהמל "בבב" לי ברכם סמייח ומלעתה הכתוב זה הקמיע לפולוני בן פלונית. ובבב המלך הממונה בטענה הוצאה של יוס הוה". על"ל:

משמע מדבורי שוכנת סקמיע לך לזכיר סס המלך המונה של חותם הטענה. והוא מל פי סדר של סליתה זו כוכבי נכה. אבלeki סופר הפת דבלי טלמו בעניין שנות המלכים צואן. פקח עניין וליה סט ברך ד' עמוד ב' סמוך סדר סליתם המלכים צואן טבלות זו כוכבי נכת זהה. סתמי מיבאל. דרך ברקיאל. מהדים גבריאל. חמש דודניאל. וגש חמדיאל. כוכב צדקיאל. לנגה עניאל: ונור סט חמוץ העמוד מכיוון סוב סדר לחם כזה על פי כסא עניאל: ונור סט חמוץ חמוץ מכיוון סוב סדר לחם כזה על פי כסא נכה. סתמי מיבאל. דרך צדקיאל. מהדים סטאל. חמה רפאל. כוכב עניאל. כוכב צדקיאל. לנגה עניאל. כוכב ברקיאל. חמש דודניאל. וגש גבריאל: ובך ב' מהods גבריאל. כוכב ברקיאל. חמש דודניאל. וגש גבריאל: ונור סט חמוץ כרך לחם כזה. סתמי מיבאל. דרך צדקיאל. מהדים סטאל. חמה רפאל. וגש גבריאל: כוכב ברקיאל. ונגה קפצייאל. כוכב מיבאל. לנגה גבריאל: נמה דהלייגן לבן כתובות כך הוא סדר סליתם.

אלה

שבタאי	מיבאל
צדקייאל או ברקיאל או ברקיאל	דרך
סטאל או גבריאל	מארים
רפאל או דודניאל	חמה
חסדייאל או עניאל או קפצייאל	גונה
צדקייאל או ברקיאל או מיבאל	כוכב
גבריאל או עניאל או עניאל	לבנה

זה"כ מי יכול לעמוד על דעתו לדברי הדבריס לחמייסן ולהכלייען אין כתובות. ואון ע"ז כי חס נאהת ידי כל הכתוב. דסינו להזכיר היהם שמית מלחים כ"ה

רפאל אזהרות לכותבי קתימות המלאך נח 115

בימד. הופן ציך לאסתפק עליכם. וכל זה כי טמות כללה שמו של הוציאים. דהיינו צמות כללה חסר נתנו גס לנשיס להקלת כס. אבל הלא הצמות חסר מעולם לו נקלתו הנשים כהה. כי חסן להוציאים על חנס. אך גס עליה השחתה לו עליה טווחה היה:

שוב רחיתי עוד מנייטה חמתת חסר לו נחלפות להקלת ידי כל הדרות כל הספר רזיאל צענין כתיבת קמיין. סカリ מבייח עוד סס צמלך בגקלת ספר נח דף ל' ממוד ב'. וזה לנוו:

בל מי טולה לנחות קמיין לדין לנחות מלאכה טמות למלאכים כממוים על חותה סחופה וכו'. ומהבב סס טמות חותן המלאכים כל קדי מקומות פטנה. וננה שס בחוטו העמור מכיה תיכף חיווה נומחה טמות כבאות המלאכים האס. מלבד מה שמפוזר סס בכל הספר טמות מלאכי התקופות חסר לו כי זה כהרי זה. וחין דרך כורע להקלת בין חותן:

ולזאת דרך טיר כוונת לגמרי מן המבוכה השחתה. ועל דעתיו כי כל הלא כהוראות כל הספר רזיאל להקל מלחיי מורות הטעיות הוא גס מלאכי התקופות קודס כתיבת קמיין. וכן עיין דקדוק הטעות וכיוםיס. כל זה סייך רק צענין כתיבת קמיין כל הטעות מלאכים להאטמת טמה לסביבים שיטשו לרונו כהדים. וכענין נרהה זהה להטמות גמור. וארה שגעל הספר מ"ה רולה כרך חדק להקל צענין הטעות למלאכים כנ"ל. אבל חנו חין לנו חלה דברי חז'ל שחדרו על כל קראנו חלו. אבל לחן למידותיו. ועוד חמור לו חנותה לך למיכאל ולוח נגכיאל וכו'. בלאו. אבל לחן ומכל שכן מלאכי מורות הטעות שחין לנו להצפן מלייט ולפנות צבקה חלייס כלו וכלה. כי עליים מתוך חסר חלק פ"ה חותם לכל הטעיות. וגס בט ורלה מה דמייתם בספר רזיאל צדקה י"ג ממוד ב'. וזה לנוו "וְהַעֲפֵי" שכן מומויס חין להם רשות להטיב ולוח נברט. אבל הכל בלאו סירוב. וכלהנו הכל. שכן כוונת חומר כי לו ירענו וגס לנו יטינו". טכ"ל. ומה דמייתם בספר רזיאל בהנחה מקומות הטעות למלאכים אגס קמיינות כללה. אין להיא מס. כי הספר רזיאל היה ספר פמלכב מן הטעויות חלק ספריות ישיות גס מודים צלי טוס סדר הגון. וליטיס פון מהנו צעולס עוד קושם מתן טורה. קודס שנחלה ליטלה כל פליינ מנודה זהה. מפי טזודה ורלה צע"י האתפות. מה סלה נחמן לנוו כה. ומלאך חדק יש בספר רזיאל נתקלה נס הספר נח. וזה רחים ספרי מבייח סס להקראי תלגנו לבן חל' חממה. היה יעלת על הדרת צוות מופר ליטלה. אבל חלקי ספריות יובניש חסר נספר רזיאל נמלחים גס צפairy הרומייס גלעון ליטין מוד יכח הכרעה ממה שנדרס בספר רזיאל צלטו. ועיין במדריך חלפיות היה כ' טנק כבוק שכתב סס נזה רלעון. וולאי האמבר רחיתי ספר גלעון נולאי. קווין לחמו ספר הדרס הגהzion. ורחיתי טרכניות מתחמייס במלחית בעקבות. גס כל כחות הטעות וצרים ווילופין ומילופי

וחילופי חילופין ודריכם וכחוטס וחמי סלטנותם של טבויות ימייס בכוועוש
הדרושים ותקופות ומולדות וחלי טה וטה. וצממות מילחוי קודש וצממות מליחוי
חביבה קמניעיס פגלאים והגלאות וכוכבי לכת לילומיקס ומומטיקס. וזה דנאל
פְּלִיאָה. עכ"ל. ומיינח גדרולה יס נלבוי על האמוליה נהור לרוחונה אה כמספר
רכיאל בטנוונות כזה צלי זוס סיידור נכוון. ועויבח חזק טס חור. נור עס
מתקוק. וקדפים קיימע טס לוייסים של טה מליחיס טלהזיסים כרחהזיזי
הפלונגלויס. וארח מוכח ומולגה ערחה צוה. ולענ' נהה להמליה כוחה בין ספירים
ישלחן. ודיל:

וזהווצא נס מל נס מהין לאכיה מס נכטיל טין השכנות למליחיס
ונס לה קמיטות כהלה. ואנו אין ניטר נכטיכת קמיטות כי
הס נהורן שבקמיע טיה טערן הפלת מדירית. שכםות יסיו מן לילופי פסוקיס
המדניליס מענין חותה היושבה המכובשת. ואף אה נזעיר בסס היהה מליחר.
מ"מ ליריך להואר שבקמיע יסיה נכתב כדרח הפלת וצקזה אל לבונן כל
הטולמיס הילפי יסראאל טוות למליחיו הקדושים כהלה להחיס יסועה הנחת
המכובשת. אהן להטביע למליחיס טל חיש דבר טיעזו לוון הדרס. נלהה
צעני צודאי ובודאי לאחוכ גמור:

ובבן כוין סכהנו להה סדרך טיר. שטליינו להכיה למגלי טיני השכנות
למליחיס. מעהה אין לנו נכטיכות קמיטות קמיטות בודאי כנ"ל
לדקוק צהווארכות הספר רזיאל. להוציא שמות מליחי התקופות נפה הוי לכותנן
בקמיע. וגס אין לנו לדקוק כל קר בהצעות. רק העייר שטליינו לדקוק
בצחל האגהס דטיינו חילק הנזכליס כספר חולדות חדס. הילוי טאה ונקיות
ויללה פמיס וכוננה חמיימת השמאות הקדושים של אכורה ימיכך שמו וזכה
לנטה נלחיס:

ידע נה כותב בקמיע טוטן לו לכוין קודס כתיצת בקמיע לילופי שמוות
סס קוי"ה ולילופי שמות סס היליה ולילופי שמות סס חדכי". כן מען
החוורס הוה וכן מן הנבנה הוהה טעומד בכ. כי בכל חורט תאניג טאניג
הטליינה עיי לירוף החר. וכן בכל יוס וככל לינה וככל טעה. כי צי"צ טעה
היזום צולטיס בכל טעה צ' לילופס החריס. לירוף חד מון הסס היליה.
וירוף חד מון הסס היליה. וכי' צ' בטנות היללה צולטיס בכל טעה צ'
לירופס החריס מן הסס חדכי". וכי' טקי' נקל לכוין כונה החרוי' לכל
כותב קמיע. בטנתו לפניך לוחות מן כל הילופיס. ואלהה אה נעל נפץ מהה
כין תבין מה מסר לפניך:

לֹוחׁ הַחֲדָשִׁים עַם צִירּוֹפִיָּהֶם.

נִימָן	יְהוָה	אֲהַיה	אָדָנִי	אִינְד
אַיִיר	יְהוָה	אֲהַהִי	אָדִין	אִידָנ
סִיוֹן	יְהָהָה	אַיְהָה	אַנְדִי	
תִּמְנוֹן	הָהֵי	הַיְהָא	דָנִיא	יְנָדָא
אַב	הָוַיָה	הַיְהָה	דָנָיִ	יְנָאָד
אַלְול	הָהֵי	הַהֵיָא	דָנִיאָ	יְדָנָא
תִּשְׁרֵי	וְהָיָה	יְהָהָה	נָדָיִ	נִיאָד
חַשְׁוֹן	וְהָהֵי	יְהָהָא	נָדָיָא	נִיאָדָא
כְּסֻלּוֹ	וְיָהָה	יְאַהָה	נָאָדִי	נִאָיִד
טְבַת	הַיְהָוָה	הַאָהִי	דָאַיִן	יְאָדָן
שְׁבַט	הַיּוֹהָה	הַאִיָה	דָאַיִ	יְאָנְד
אַדְרֵךְ	הַהֵיָוָה	הַהָאִי	דָיָאָנָ	יְדָאָגָן

ועודתָה חֲלִיגָה לְפָנֵיךְ לֹוחׁ קְשֻׁעָות מִן קִימִיס וְקָלִילָות כָל שְׁבוּעָתָם. וְלֹא
הַמְנֻעָה מַלְהַלְגָה הַלְּסָם נָס סָדָר שְׁלִיטָה הַזָּר כּוֹכְבֵי לְכַת. וּסְרָרָתִי
לְפָנֵיךְ רַסְדָר כָל שְׁעוֹת לִינְזָה וְצָל יוֹס הַזָּר עַס לְיַרְוּפִי קְשֻׁמָות כְּפָלוּמָה
כָּפָל שְׁעָה וְסְעָה. וְלֹא חַיְכָה סְדָרָתִי כָלָתָה הַמָּר שָׁלָר יְמִינִי קְשֻׁבָעָה רַק עַס סָדָר
קְשֻׁלָתִי הַזָּר כּוֹכְבֵי לְכַת בְּלָדֶךְ. כִּי נְצָחָנִים כָל שְׁעָות קָלִילָות וּקְיִםָים. וְלֹא
קָלְגָּאָתִי כָלָתָה הַהְלָלוֹן סָדָר לְיַרְוּפִי קְשֻׁמָות כָל שָׁלָר קִימִיס. יְעַן כִּי חַמְעַד
שְׂוִין הַמָּלָה כָמוֹ בְּלִיל הַזָּר וְיָוָס הַזָּר. וְלֹא מְחוֹת הַחַלָה נְלָרְכִיס מְהֻלָד. לְהוּ דּוֹקָה
דְּכוּמָה כְּקָמִיעָן. כִּי אָס גַס נְכָל חַדָס בָר דְעַת לְכָמָה וּכְמָה עֲנִיעָס. וְצָפָלָת
עַטְגָּנָן טְוָלְדוֹתָיו צְהָולָל לוּ יְלָד. יוֹכֵל תִּקְרַף לְדַעַת עַזָּי לְחוֹתָה פְּהַלָה כְּלֹזָה מְלָאָה
טְלָד. חַסְכָר עַל פַיְוָן תְּהִיכָה מְדוּמָה וּגְטוּמָה כְּמְבָנָה. וְדַיְלָה:
לֹום

רפאל המלאך

卷之三

רפאל המלך

**לוח השעות מן הלילות והימים של שאר ימי השבוע
עם סדר שלימת ה' כובי לכת.**

בז' ד הרמייט הנטלה למגפה מלה כלדייק לרנו הלייז מגריידין זוקלביץ. בקמיעת זה נמלחות ט"ז צוירות. כל שולח כת ז' פיצות. כל מיניה כת חמש חוטיות. נמלח סך כל התוצאות עילז נמספל האס רקוז יבק. וכל החותימות ביחיד בין כי פעמים כל ממספל יכ"ק וטולום בסך הכל נמספל תק"ם. וכל נמספל יכ"ק נון החותימות הוו לירוק חלק. לשינויו בכל חוטיות הרכלוונות נון כל פטיות יט להן לירוק חמד. וכל חוטיות נמסאות מז כל הפטיות יט להן נירוק חלק. וכן הקחל. ור' ל':

מספר יג"ק מוחייבות להלצותנות. יס' לכן ליכף זהה מן הפסוקים הכללה. "ויזכר חלשים מה נח והת כל חמץ ולא כל הנבאה חמל לחסנה. ויעבור חלשים רוח על הלחין ויסכו חמיס. ומכלו מעינה. הכו ס"ה. ואלכת חמיס ויכלן הנכס מן חמיס":

מספר יג"ק מלהיות הצעירות ים להן פירוח כו' מן כסוקיס הולכת ליטען קויטי קו"ה. וילעך מסה אל קו"ה להמר חל כל סעון נו' לה. ויקח האבן כהכל לבב מזב וירץ אל פיך כקהל וכלה אמר נא ענש וימנו לך הקטלה ויכפר על העש ו":

כטבָר י'כ'ק מלחמות כשלישיות ז' ל'ז' לילוף הזה מין הפסוקים הכללים, י'עמדו בין הממשים ובין חמישים ותעלל במגפה. ווינמד פינמסם ומגילה ומגעל במגפה. אהה מתק לי מילך תלמי כי פלט מסוכני סלאה להשה בטהר שטה פלט בודעת בעמיס טז:

פרק י ב' קומפלקס מטען פגנו נאצנץ כבשנץ נז. ב'.
ב' קומפלקס מטען פגנו נאצנץ כבשנץ נז. ב'.
פרק י' ב' קומפלקס מטען פגנו נאצנץ כבשנץ נז. ב'.
ב' קומפלקס מטען פגנו נאצנץ כבשנץ נז. ב'.

רְפָאֵל הַמֶּלֶךְ

סְא א'

כמוך יוננו צויס קלאנו לך מהנה חליך רעה ונגע לך יקלכ צהגן.

מספר יב"ק מחוות חמימות יט להן לירוח קוה פיאלו מן הכלאי כינות כל יוכב כסמל וכו' עד גמילה כה. יונע צדי חלמ זיהו כהה ימי מכם ילו כהן ואל מל מי' מבוי מיל ימה ומלה ליר בטה רתך חיימ עטמת לחה רול יכט מל נבד עלי פתג רעט ומת כוכ צמו לבי ציו עלה חוץ ים וצ' :

ואחד לפטוק ומה פרלה נמלח לפטוק "יכרומנה חייל מיעל וויז סדי ילעננה" בליך השמות הא'ג יט'ז. קר"ע טט'ז. נג"ד יכ"ט גט'ג. והמלח כל מינה מן לפטוק קוה נמלח הוות מהות מן הבני שמות הא'ל הי"ה :

סוד הקמען למגפה מהותה רמניג פטורייך זוקלה"ה. קמיינ זה סודו עמוק. וכרכש יונתי לאסיג טווו. וכרכש כחונן להדר דעתם בעמדתי על מהות. הנה ליר בז'יעט סודו כו' שונצה כמו מהות מוקפת נס כותלים מסכיב ובחמלע כו' התחזק וסולי המחתה. כוחלי המחתה העמדו וכרכטו מן פטוקיס ולירופי שמות. ובחמלע המחתה כן לירופי שמות מן תיבת הא'ג וחותם עצל סממי הקטלה. נמלח טברי זה כלו כמו מהות עס להז וחדר עצל סממי הקטלה שגולה לעולם המגפה. זה כו' כוד עניין קמיינ זהה צכלל. ועתה נפרטנה בפליטות :

הגהה צל' העליון מימיין בקרין מזרמת דרוםית נמלחות ד' הוות גדולה מהחתה. מהחתה הוותיות שלמה כתובים שמות ד' מלחכים טרלאי מיצת כל שמות כו' מהחתה. כתוביות כל הוותיות שלמה כתובים שמות ד' מלחכים טרלאי שלם שמות כו' קטרת. צל' דרוםיה צל' מהחתה העמד מן כסס קדרוך טפשפה הצל' סודו ידוע לפגן ולעוזות מהמה על להדר נסכיב הצל' קרבן דרוםיה מערכית נמלחים לפטוקיס לירק שנעללה להללו מכל רע. מהחתה צל' קרבן דרוםיה מהחתה צל' קרבן מערכית לפונית המגפה ט' הקטלה צל' הצלן הגול. מהחתה צל' קרבן מערכית לפונית כתובים לירופי שמות מן הצלאי תיבות צל' ושי' נועט יוכב בכתה וכו' עד גמילים. ומחמתה הוותות הצל' לבסוקן כן קר'ת מן לפטוק יונמד פינחים ויפלן מילוח. מוזרמתה צל' למלה נגניות וממן הלהות צל' תיבת מגפה צמילוחן. צל' קרבן מוזרמת לפונית נבליס לירופי שמות מן פל' קת' צל' הפטוקים ווילם מצה חל' הצלאי קת' מהחתה וגוו' עד ותעלל המגפה. צסוח סג' צולות נכתבים נ' מילוח הוותה. ובפולה חד' כו' הפסס הי"ה סג' צמילוח עז'ז. וויח'כ כתובים לירופי שמות מן קר'ת צל' המזמור להדים יוננו ויכרכטו. וויח'כ כתובים נבליס לירופי שמות מן הסופי תיבות צל' זה המזמור. בחמלע הקמען מהות כו' הטע ואבזולים צל' מהחתה כתובים לירופים מן תיבת אש צפצת וצמילוח. ונס הגינה

רפאֵל הַמֶּלֶךְ

כתינות אחד עשר נילופין כל טטה הופכים. כי ה' ה' נ' חומיו
הן לה יוחל מן טטה לילופים. ותוך מכו אין לירופי שמות מן הכלבי טטעו
כל כל סממי הקטלה. טטה גוף ומלח ומלגנה סמים ולגנה זכה נז' נז' נז'
יפה. ולח"כ אין לירופי שמות מן קר'ת כל קחחו ערך סממנים טטה הכלבי
וילפין קלחגנה מוד וקלינה סכת נרד וככלס הקשט קלופה קינון צולית
כלסינה יין קפליסין חמל חורי עהייך מלך סלוניים מעלה ענן. ומזה סנכת
בקמיע טטה גיגן כמה פעמים כו' טטה הקדושים נגה לעומת בגנו דקליפה.
ויהן לו חוספות יהות ו טהייה יהות כל חמת סמלך חייס. ונקדותיו כה
שימפהן מן דוה לאוד. ומה סנכת ממול לHAMASH פטולה מה קוֹף חייס
וכו'. זה רמו על טיד כל קמפהה. אבל חייני ככח לגנות רמו זהה. ודי
לחכילה בלמיזה. וסקית יוכור יהת רמיין ויכנות אהם כמסו ויכלה דבר
ומגנה ולג' יסמן קוֹוד וסכל בגנו. לך טון וסמה יטכנו באללנו. מהן:

**הרי לך י"א פסוקים המתחילים בנז' ומסיים בנז' והם מסוגלים
להנצל מעין הרע ומכשפים:**

גע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן:
נהנו נעבור חלוצים לפני ה' ארץ בנען ואתנו אחוזת נחלתינו
מעבר הירדן:

נבי א מקרבך טאהיך במונ' יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון:
נהר פלגי ישתחוו עיר אלהים קדוש משכני עליון:
נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען:
נחות כצאן עמק ביד משה ואהרן:
גפתיש משכבי מוד אהלים וקנמון:

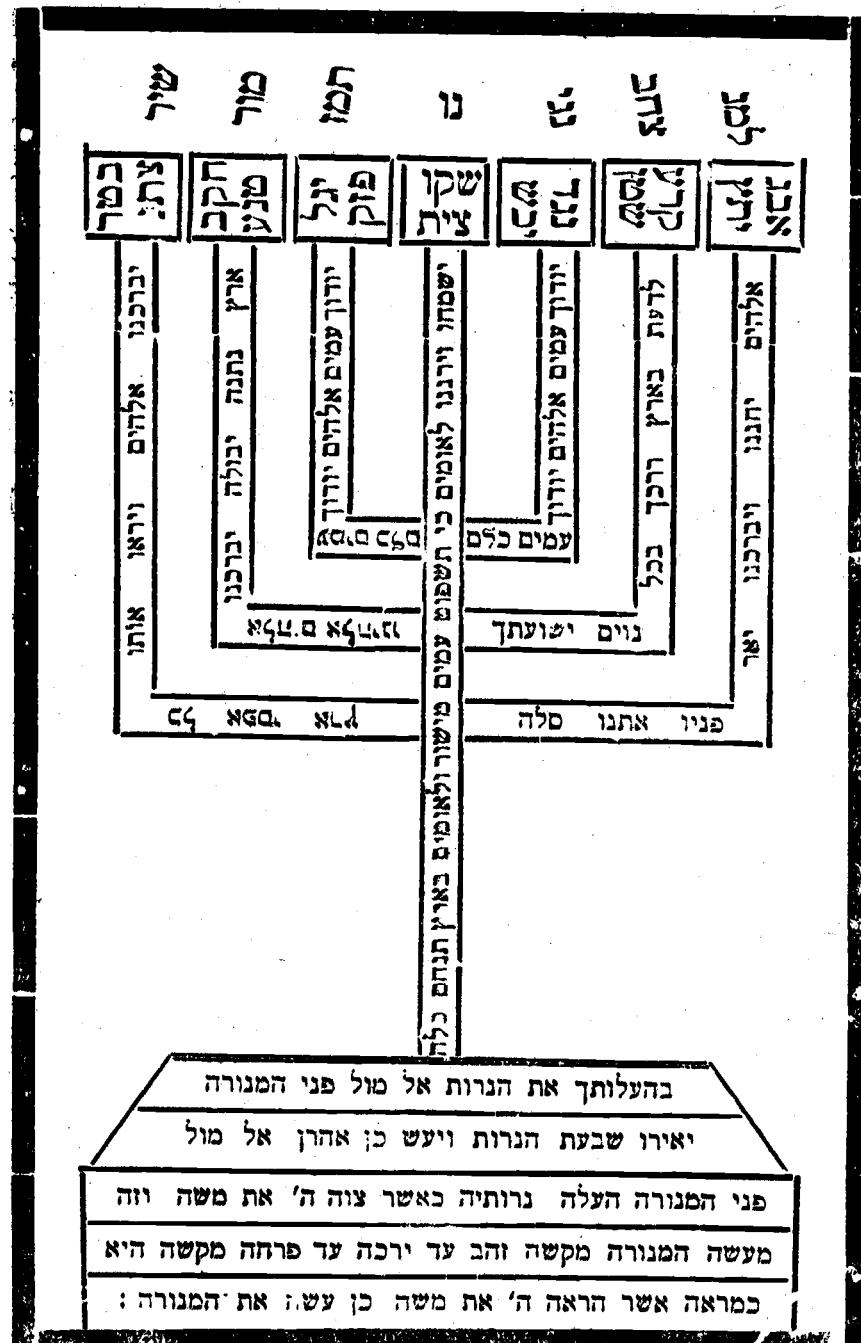
נרכ' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן:
נופת תטופה שפתחותיך כליה דבש וחלב תחת לשונך וריח
שלטותיך כריח לבנו:

נדו מתחך בכל ומאידן כshedim צאו וכי בעתודים לפני צאן:
נעשי קשת מיטנים ומשטאלים באבנים בחצים ובקשת טאהיך
שאל מבניין:

יהו רצון טלפניך ה' או'א שתתמלא רחמים עלי ותציג אתו ואות השפע
בני ביתך מעין הרע ומכל טני כיושוף ותבריח את היוצר הרע ואת השפע
אתנו. וכשם שפרשת בנטיך על אבותינו במדבר והצלה אותם טעננו
בישא דבלעם הדרשע בן הפרוש את בנטיך עליינו ברוחטיך הרבים ונחיה
אכומה בטכמה של אור מקיף הנשفع עיי' שמותיך הקדושים היוצאים טן
חפטוקים ואלה. אטן נצח סלה וער:

רמב"ם דבש

**בתבו הטעקנילים הקדמוניים סנולה להנצל מכמה צורות לומר בבל' יוט
זה הטעמום בצורת הטעורה :**

אות א

- אבן
- אבני טרה
- אבני כליות
- אבני שלוחות
- אכירה
- אהבה לבריות
- אהבה מאיש לאשתו
- אהבה מאשה לבעה
- אוון
- באב האוון
- רעש באוון
- חרשות האוון
- שרץ באוון
- אויבים
- להכנייע השונא
- למתום פי השונא מרע
- שהאויב אל ירע לו
- אייצטומכא
- קלקל האיזטומכא
- לחזק האיזטומכא
- להקאה מאיזטומכא
- אביילה
- להתאות אביליה
- ازזהרות באוביליה
- אם של נשים
- לבאב האם
- לויבה מן האם

אות ב

- אטפטא של הלב
- אטטמא של הרואה
- אסכרה ילדים
- אסכרה בגנולים
- ארט דבוריים
- ארט זובבים
- אריכת ימים
- בטן
- התקשות הבطن
- שטעבעונייש בבטן
- נפיחת הבطن
- ביזים נפוחות
- בית חדש
- שמיריה לבית חדש
- חינוך הבית
- ימי קביעת דירה
- קמייעות לבית חדש
- בניים
- סגולות לבנים
- סגולות לבנים טובים
- סגולות לנגידול בניים
- קריאת שם לבנים

אות ג

- גב הכוاب
- גבורת אנשים
- גנבה

אות ה

- להכיה הנגב
- להងצל טבנאים גנבייס
- געלע זוכט
- גרון
- כאב בנרון
- עכם בנרון
- אות ד**
- דברו
- נחטף כח הדיבור
- ילד שנטאלם פתאמ
- דברוים
- נשיכת דברוים
- דרים
- כאב ונפוח בדדים
- דם
- לעוזר דם החוטם
- מי שרוקק דם
- מי שמשתין דם
- נוילת דם מהריאה
- לעוזר דם טילה
- לעוזר דם פצע
- לעוזר דם נכה
- דרך
- שמיריה לדרך
- להצליח בדרך
- אות ח**
- הברלה
- בונת הברלה

הנץ חמה נסח פ' סיד ר' א' ב' סג' צב'

אות א לדעת עם החולה טבנשע לדעת מקום הנטבע يولדה שמירה לילודת ילדים ילד שאנו דוצה להניך ילד הבוכה תמייל ילד שנחלה פתאום רחיצה הילד סובאטה בילדות צמיחה שניים בילדות יציאת הילד הקאה בילדים קיבען בילדים קאנקול=הוסט בילדים חלישת רגליים בילדים עין הרע בילדים שקראָפֶעל בילדים ים נסיעת הים שמירה לנושע בים תפלה לעוכרי ימים	אות ב כבר מחלת הגוף נפוח הגוף כלב נשיבה כלב	אות ג לבקש רחמים על חוליה סגולות לכל חוליה חלומות שאלות חלום חן וחסיד לחן לפני השלטון אות ט טבילה ליל טבילה עניין טבילה בטקופה לאונס באין מקווה חולול נפיחת הטחול כאב הטחול טהורין, העטארידען דם הטהורין אבעבועות הטהורין לעזר דם הטהורין	אות ו ווארכלען להסיר שומא ויבלה ומת הנשים סגולות לסדר נשים להביא הופת	אות ז זוג לראות זונו בחולום למצוא בת זונו זעה להביא זעה לחולה לזעה יתרה זברון סגולת לזכרון לחדר השכל והזכרון	אות ח חוליה
--	---	---	---	--	-----------------------

מפתחה הענינים על פי סדר א' ב'

ניחור הקויל
נכפה
רפואות לחוינ
סגולות לחוינ
קמייעות לחוינ
זהירות לבאלי נכפין
נפוח
נפוח הבطن
נפוח שאר איברים

אות ס

סגולות
מה זאת סגולות
סכנה
להנצץ מן הסכנה

אות ע

עגונה
סגוליה לעגונה
עין הרע
לבטל עין הרע
להשטר מעין הרע
عينים
רפואות לכאב עינים
סגולות לכאב עינים
סגינה לעורת-תרנגולים
עשירות
סגוליה לעשרות

לרכך המכוז
לטכה "טיסטול"
מכות אש
רפואה למכווה
לטשוך האש מהמכואה
רפאות המכואה
מנקת

להרבות חלב המנקת
מנקת שרוצה לנמול

הנהנות למנקת

טועברת
סגולות שלא תפיל
קמייעות שלא תפיל
סגולות שתדר בנקל
שלא תנוק מעין הרע
טקשה ליד
סגולות לטקשה ליד
קמייעות לטקשה ליד
תשוגעת

לרווח רע

לטריה שחורה

אות נ

גע צרעת
לנגנים "ליישיום"
לנגני הפנים
לנגנים על הנוף
נחש
נשיכת נחש
ראש נחש

נשיכת כלב שוטה
בלניום טשחקים
ברכשתא הנופלת לחוץ
כשפבים
סגולות לבטל כשפבים
בתמים שעל הפנים

אות ל

לב
כאב לב
חולשת הלב
דפיקת הלב בחזקה

אות מ

מנפה
סגולות למנפה
זהירות למנפה
קמייעות למנפה
קמייע מאת הרוקח
קמייע מריח וויטאל זצ"ל
קמייע מהדר"א מגירידין
זצ"ל

קמייע מהמניד מטורייסק
זצ"ל
מחלוקת
סגוליה למחלוקת
ענין מחלוקת החסידים
מכות וגעשוירען
רפואות למכות
לפתוח הטכה

מפתח הענינים על פי סדר א' ב' סד 127

שלשול עם דם
שניים
רפואות לשניים
סגולות לשניים
שערות
להצמיח שערות
לשערות של "קאלטונ"

טיפול
להרחקה השרפאה
שตน
לעיצירת השתן
למשתנן במיטה

אות ת

תחלים
שימוש תחלים
סגולות תחלים
תולעים
רפואות לתולעים
תורה
חידושי תורה
תפיסה
להנצל משביה
תשובה
להחויר בתשובה
תשתייש
חתן הנארס
להנזר מתשתייש

סגולות להנצל מקרי
קרעטפין
רפואות לקרעטפין

אות ר

ראש
כאב ראש
רגל
חולשת הרגליים
כאב הרגליים
ריאה
רפואות למחלה ריאה
רעמטיות
רפואות לרימאטען

אות ש

שושנה "רוו"
שחין
שינה
סגולה לשינה
סגולה ל לבטל השינה
למרבר ברווק השינה
להשתיק התרנגול
שייעול "הווסט"
רפואות להווסט
שברות
להפגן השברות
שליקערץ
שלשול
שלשול עם הקאה

אות פ

פאקען ומואולען
להקל השוענדוועני
פאראנרא
פריוון נפש לחולה
פריוון נפש לכל העיר
פחדר
בגלוות לבטל הפחר
פרנסה
סגולות לפרשנה
פשפשים "וואנטען"
פרתיחת הלב

אות צ

צצית
צראה
להנצל מכל צראה

אות ק

קבורות
הוספה לבית החיים
קבורת מעברת
קדחת
רפואות לקדחת
סגולות לקדחת
קול
להזוק את הקול
קצבים ציצליהו בבשר
קרי

פתחה הענויות על פי סדר א' ב'

תקנות לכותבי קמייעין
כלאים לכותבי קמייעין
ביאור עניינים עטוקים
הספר רזיאל המלאך
ביאור על נ' קמייעות
של הרוקח זצ"ל
של הר"א מנירידיין זצ"ל
של המגיד מטורייסק זצ"ל
טומורס"ז בציור המנורה
ויא פסוקים המתחלים
בנו"ן ומסימין בנו"ן

לחש להנצל מבלי ויין
לחש במקום סכנה
לחש למועברת
לחש למקשה לילה
לחשים לעין הרע
לחש לקרחת
לחשים לכאב ראש
לחשים לכאב שניים
לחש של שמן וית

אותרות לכותבי קמייעין

לחשים

לחש לכל מחלות
לחש לאהבת הבריות
לחש לאהבת הוינ
לחש גנד אויבים
לחש לעצם בגרון
לחש לאדרא
לחשים לדם החותם
לחש לדם טילה
לחש לדם פצע

